

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України "Про систему громадського здоров'я"

Зміст положення (норми) чинного акту законодавства	Зміст відповідного положення (норми) з урахуванням пропонованих змін
Кодекс законів про працю України (Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1971, додаток до № 50, ст. 375)	
<p>Стаття 167. Забезпечення працівників гарячих цехів газованою солоною водою</p> <p>...</p> <p>Цехи і виробничі ділянки, де організовується постачання газованою солоною водою, визначаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, за погодженням з власником або уповноваженим ним органом.</p>	<p>Стаття 167. Забезпечення працівників гарячих цехів газованою солоною водою</p> <p>...</p> <p>Цехи і виробничі ділянки, де організовується постачання газованою солоною водою, визначаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, за погодженням з власником або уповноваженим ним органом.</p>
<p>Стаття 260. Державний нагляд за охороною праці</p> <p>Державний нагляд за додержанням законодавчих та інших нормативних актів про охорону праці здійснюють:</p>	<p>Стаття 260. Державний нагляд за охороною праці</p> <p>Державний нагляд за додержанням законодавчих та інших нормативних актів про охорону праці здійснюють:</p>

<p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ядерної та радіаційної безпеки;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) у сфері пожежної безпеки;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) у сфері техногенної безпеки;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p>	<p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ядерної та радіаційної безпеки;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) у сфері пожежної безпеки;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) у сфері техногенної безпеки;</p>
<p>Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст.1122)</p>	
<p>Стаття 188-11. Невиконання постанов, розпоряджень, приписів, висновків, а так само інших законних вимог посадових осіб органів державної санітарно-епідеміологічної служби</p>	<p>Стаття 188-11. Невиконання постанов, розпоряджень, приписів, висновків, а так само інших законних вимог посадових осіб органів виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя населення</p>

<p>Невиконання постанов, розпоряджень, приписів, висновків посадових осіб органів державної санітарно-епідеміологічної служби щодо усунення порушень санітарного законодавства, ненадання їм необхідної інформації або надання неправдивої інформації, створення інших перешкод для виконання покладених на них обов'язків –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на громадян від одного до дванадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від шести до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Невиконання постанов, розпоряджень, приписів, висновків посадових осіб органів виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя населення, щодо усунення порушень санітарного законодавства, ненадання їм необхідної інформації або надання неправдивої інформації, створення інших перешкод для виконання покладених на них обов'язків - тягне за собою накладення штрафу на громадян від одного до дванадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від шести до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 188-22. Невиконання законних вимог посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби та державної служби ветеринарної медицини</p> <p>Невиконання законних вимог посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби або державної служби ветеринарної медицини щодо знищення небезпечних для споживання людиною, твариною чи для іншого використання харчових продуктів, харчових добавок, ароматизаторів, дієтичних добавок та допоміжних матеріалів для переробки харчових</p>	<p>Стаття 188-22. Невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів</p> <p>Невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів щодо знищення небезпечних для споживання людиною, твариною чи для іншого використання харчових продуктів, харчових добавок, ароматизаторів, дієтичних</p>

<p>продуктів –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>добавок та допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Стаття 231. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, розглядає справи: про порушення законодавчих та інших нормативних актів про охорону праці, щодо безпечного ведення робіт, зберігання, використання та обліку вибухових матеріалів у галузях промисловості та на об'єктах, підконтрольних центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, про порушення законодавства про надра, а також невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці (частини п'ята (крім порушень санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм) і шоста статті 41, статті 47, 57, 58, 93, 94, 188-4).</p> <p>Від імені органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, розглядати справи про адміністративні</p>	<p>Стаття 231. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, розглядає справи: про порушення законодавчих та інших нормативних актів про охорону праці, щодо безпечного ведення робіт, зберігання, використання та обліку вибухових матеріалів у галузях промисловості та на об'єктах, підконтрольних центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, про порушення законодавства про надра, а також невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці (частини п'ята і шоста статті 41, статті 47, 57, 58, 93, 94, 188-4).</p> <p>Від імені органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, розглядати справи про адміністративні</p>

<p>правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:</p> <p>1) за адміністративні правопорушення, передбачені частинами п'ятою (крім порушень санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм) і шостою статті 41, статтею 93:</p> <p>державні інспектори - штраф до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>головні державні інспектори, начальники інспекцій центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники - штраф до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>начальники управлінь і відділів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники - штраф до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та його заступники -</p> <p>штраф до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>...</p>	<p>правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:</p> <p>1) за адміністративні правопорушення, передбачені частинами п'ятою і шостою статті 41, статтею 93:</p> <p>державні інспектори - штраф до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>головні державні інспектори, начальники інспекцій центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники - штраф до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>начальники управлінь і відділів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники - штраф до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та його заступники -</p> <p>штраф до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 236. Органи державної санітарно-епідеміологічної служби</p>	<p>Стаття 236. Органи виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя</p>

~~Органи державної санітарно-епідеміологічної служби розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням санітарних норм (стаття 42), а також про адміністративні правопорушення, передбачені частиною п'ятою статті 41, статтями 78, 80 - 83, 90-1, 95, 167, 168-1, 170 (коли вони є порушеннями санітарних норм), та статтею 188-11 цього Кодексу.~~

~~Від імені органів державної санітарно-епідеміологічної служби розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення в межах територій та об'єктів нагляду, визначених законодавством, мають право:~~

~~1) головний державний санітарний лікар України та його заступники, головні державні санітарні лікарі Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, головні державні санітарні лікарі водного, залізничного, повітряного транспорту, водних басейнів, залізниць та їх заступники, головні~~

населення

Органи виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя населення розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням санітарних норм (стаття 42), а також про адміністративні правопорушення, передбачені частиною п'ятою статті 41, статтями 78, 80 - 83, 90-1, 95, 167, 168-1, 170 (коли вони є порушеннями санітарних норм), та статтею 188-11 цього Кодексу.

Від імені органів виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя населення розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення в межах територій та об'єктів нагляду, визначених законодавством, мають право:

1) посадові особи органів виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя

<p>державні санітарні лікарі районів, міст, районів у містах, лінійних підрозділів та об'єктів водного, залізничного, повітряного транспорту, Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону, Служби безпеки України, з'єднань, частин та підрозділів і їх заступники;</p> <p>2) лікарі гігієністи, лікарі епідеміологи органів державної санітарно-епідеміологічної служби - щодо адміністративних правопорушень, передбачених частиною п'ятою статті 41, а також статтями 42, 78, 80 - 83, 95, 167, 168-1, 170 (коли вони є порушеннями санітарних норм).</p>	<p>населення - щодо адміністративних правопорушень, передбачених частиною п'ятою статті 41, а також статтями 42, 78, 80 - 83, 95, 167, 168-1, 170 (коли вони є порушеннями санітарних норм).</p>
<p>Стаття 242-1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, розглядає</p>	<p>Стаття 242-1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, розглядає</p>

<p>справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 47 - 50, 52 - 53-1, 53-3 - 54, 59 - 77-1, статтею 78 (крім порушень санітарних норм), статтями 78-1 - 79, статтями 80-83 (крім порушень санітарних норм), частинами першою і третьою статті 85, статтями 86-1, 87, статтею 89 (щодо диких тварин), статтею 90-1 (крім порушень санітарних норм), статтями 91-1 - 91-4, статтею 95 (крім порушень санітарних норм та норм ядерної безпеки), статтею 153, статтею 167 (щодо реалізації нафтопродуктів, екологічні показники яких не відповідають вимогам стандартів, норм та правил) і статтею 188-5 цього Кодексу.</p> <p>...</p>	<p>справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 47 - 50, 52 - 53-1, 53-3 - 54, 59 - 77-1, статтею 78, статтями 78-1 - 79, статтями 80-83, частинами першою і третьою статті 85, статтями 86-1, 87, статтею 89 (щодо диких тварин), статтею 90-1, статтями 91-1 - 91-4, статтею 95 (крім порушень норм ядерної безпеки), статтею 153, статтею 167 (щодо реалізації нафтопродуктів, екологічні показники яких не відповідають вимогам стандартів, норм та правил) і статтею 188-5 цього Кодексу.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення</p> <p>У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:</p> <p>1) уповноважені на те посадові особи:</p> <p>...</p> <p>органів державної санітарно-епідеміологічної служби (статті 42-1, 42-2, 188-22);</p> <p>...</p>	<p>Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення</p> <p>У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:</p> <p>1) уповноважені на те посадові особи:</p> <p>...</p> <p>центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та якості харчових продуктів (статті 42-1, 42-2, 188-22);</p> <p>...</p>

Кодексу України про надра
(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 36, ст.340)

Стаття 21. Надання надр у користування для видобування підземних вод (крім мінеральних) і розробки родовищ торфу

Надра у користування для видобування підземних вод (крім мінеральних) і розробки родовищ торфу надаються без надання гірничого відводу на підставі спеціальних дозволів, крім випадків, передбачених статтею 23 цього Кодексу, що видаються після попереднього погодження з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Стаття 21. Надання надр у користування для видобування підземних вод (крім мінеральних) і розробки родовищ торфу

Надра у користування для видобування підземних вод (крім мінеральних) і розробки родовищ торфу надаються без надання гірничого відводу на підставі спеціальних дозволів, крім випадків, передбачених статтею 23 цього Кодексу, що видаються після попереднього погодження з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці.

Водний кодекс України
(Відомості Верховної Ради (ВВР), 1995, № 24, ст.189)

Стаття 8. Компетенція Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі регулювання водних відносин

До компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі регулювання водних відносин на

Стаття 8. Компетенція Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі регулювання водних відносин

До компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим у галузі регулювання водних відносин на

<p>території Автономної Республіки Крим належить:</p> <p>...</p> <p>7) прийняття за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища під час виникнення аварійних ситуацій рішень про скидання стічних вод з накопичувачів у водні об'єкти, якщо це не призведе до перевищення нормативів екологічної безпеки водокористування;</p> <p>...</p>	<p>території Автономної Республіки Крим належить:</p> <p>...</p> <p>7) прийняття за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища під час виникнення аварійних ситуацій рішень про скидання стічних вод з накопичувачів у водні об'єкти, якщо це не призведе до перевищення державних медико-санітарних нормативів та нормативів екологічної безпеки водокористування;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 17. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, у галузі управління і контролю за використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів</p> <p>До відання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, у галузі управління і контролю за використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів належить:</p> <p>1) видача спеціальних дозволів на користування надрами для розробки родовищ підземних вод за</p>	<p>Стаття 17. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, у галузі управління і контролю за використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів</p> <p>До відання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, у галузі управління і контролю за використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів належить:</p> <p>1) видача спеціальних дозволів на користування надрами для розробки родовищ підземних вод за</p>

<p>погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці;</p> <p>...</p>	<p>погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці;</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 44. Обов'язки водокористувачів</p> <p>Водокористувачі зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>12) своєчасно інформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування про виникнення аварійних забруднень;</p> <p>...</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 44. Обов'язки водокористувачів</p> <p>Водокористувачі зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>12) своєчасно інформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування про виникнення аварійних забруднень;</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 47. Право загального водокористування</p> <p>...</p> <p>З метою охорони життя і здоров'я громадян, охорони навколишнього природного середовища та з інших передбачених законодавством підстав районні і міські</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 47. Право загального водокористування</p> <p>...</p> <p>З метою охорони життя і здоров'я громадян, охорони навколишнього природного середовища та з інших передбачених законодавством підстав районні і міські</p>

<p>ради за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, обласних, Київської, Севастопольської міських державних адміністрацій, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища та інших державних органів встановлюють місця, де забороняється купання, плавання на човнах, забір води для питних або побутових потреб, водопій тварин, а також за певних підстав визначають інші умови, що обмежують загальне водокористування на водних об'єктах, розташованих на їх території.</p> <p>...</p>	<p>ради за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, обласних, Київської, Севастопольської міських державних адміністрацій, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища та інших державних органів встановлюють місця, де забороняється купання, плавання на човнах, забір води для питних або побутових потреб, водопій тварин, а також за певних підстав визначають інші умови, що обмежують загальне водокористування на водних об'єктах, розташованих на їх території.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 58. Вимоги до якості вод, що використовуються для задоволення питних і господарсько-побутових потреб населення</p> <p>...</p> <p>У разі невідповідності якісних характеристик цих вод встановленим стандартам, нормативам екологічної безпеки водокористування і санітарним нормам їх використання припиняється за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p>	<p>Стаття 58. Вимоги до якості вод, що використовуються для задоволення питних і господарсько-побутових потреб населення</p> <p>...</p> <p>У разі невідповідності якісних характеристик цих вод встановленим стандартам, нормативам екологічної безпеки водокористування і санітарним нормам їх використання припиняється за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів.</p>

<p style="text-align: center;">Стаття 59. Централізоване водопостачання населення</p> <p>...</p> <p>Ці підприємства, установи та організації зобов'язані здійснювати постійне спостереження за якістю води у водних об'єктах, підтримувати в належному стані зону санітарної охорони водозабору та повідомляти центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, і місцеві ради про відхилення від встановлених стандартів і нормативів якості води.</p> <p>...</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 59. Централізоване водопостачання населення</p> <p>...</p> <p>Ці підприємства, установи та організації зобов'язані здійснювати постійне спостереження за якістю води у водних об'єктах, підтримувати в належному стані зону санітарної охорони водозабору та повідомляти центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, і місцеві ради про відхилення від встановлених стандартів і нормативів якості води.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 60. Нецентралізоване водопостачання населення</p> <p>...</p> <p>Періодичний контроль за якістю води, що використовується для нецентралізованого водопостачання населення, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 60. Нецентралізоване водопостачання населення</p> <p>...</p> <p>Періодичний контроль за якістю води, що використовується для нецентралізованого водопостачання населення, здійснюється підприємствами, установами, організаціями, які</p>

<p>політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, за рахунок водокористувачів.</p>	<p>акредитовані Національним органом України з акредитації (органи з оцінки відповідності) та уповноважені центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику в сфері охорони здоров'я, за рахунок водокористувачів.</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 65. Особливості спеціального водокористування та користування водними об'єктами для потреб сільського і лісового господарства</p> <p>...</p> <p>Зрошення сільськогосподарських угідь стічними водами може бути дозволено обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, і центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини.</p> <p>...</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 65. Особливості спеціального водокористування та користування водними об'єктами для потреб сільського і лісового господарства</p> <p>...</p> <p>Зрошення сільськогосподарських угідь стічними водами може бути дозволено обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, і центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 75. Порядок захоронення забруднюючих речовин, відходів виробництва, стічних вод у глибокі підземні водоносні горизонти та повернення супутньо-пластових вод нафтогазових родовищ до</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 75. Порядок захоронення забруднюючих речовин, відходів виробництва, стічних вод у глибокі підземні водоносні горизонти та повернення супутньо-пластових вод нафтогазових родовищ до</p>

підземних горизонтів

Створення полігонів для захоронення у глибокі підземні водоносні горизонти, що не містять прісних вод, забруднюючих рідинних речовин, відходів виробництва та стічних вод, включаючи мінералізовані шахтні та термальні води, що утворюються на основі природних вод і не піддаються очищенню існуючими методами, допускається у виняткових випадках після проведення спеціальних досліджень з дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, за проектами, погодженими із ~~центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення,~~ центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та відповідною місцевою радою.

Повернення супутньо-пластових вод нафтогазових родовищ до підземних горизонтів здійснюється за технологічними проектами, погодженими з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, ~~і центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.~~

підземних горизонтів

Створення полігонів для захоронення у глибокі підземні водоносні горизонти, що не містять прісних вод, забруднюючих рідинних речовин, відходів виробництва та стічних вод, включаючи мінералізовані шахтні та термальні води, що утворюються на основі природних вод і не піддаються очищенню існуючими методами, допускається у виняткових випадках після проведення спеціальних досліджень з дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, за проектами, погодженими із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та відповідною місцевою радою.

Повернення супутньо-пластових вод нафтогазових родовищ до підземних горизонтів здійснюється за технологічними проектами, погодженими з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

<p align="center">Стаття 77. Порядок експлуатації водосховищ</p> <p>Порядок експлуатації водосховищ визначається правилами, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, для кожного водосховища окремо, а для каскаду або системи водосховищ - за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, і центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p>	<p align="center">Стаття 77. Порядок експлуатації водосховищ</p> <p>Порядок експлуатації водосховищ визначається правилами, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, для кожного водосховища окремо, а для каскаду або системи водосховищ - за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p>
<p align="center">Стаття 93. Зони санітарної охорони</p> <p>...</p> <p>Межі зон санітарної охорони водних об'єктів встановлюються місцевими радами на їх території за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, обласними,</p>	<p align="center">Стаття 93. Зони санітарної охорони</p> <p>...</p> <p>Межі зон санітарної охорони водних об'єктів встановлюються місцевими радами на їх території за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з</p>

<p>Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>...</p>	<p>питань охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 105. Охорона підземних вод</p> <p>...</p> <p>У разі розкриття водоносних горизонтів з підземною водою питної якості особи, які проводять бурові, гірничі та інші роботи, пов'язані з пошуками, розвідкою, експлуатацією родовищ корисних копалин, повинні повідомити про це у встановленому порядку обласні, Київську, Севастопольську міські державні адміністрації, орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, для вжиття заходів щодо охорони підземних вод від вичерпання і забруднення.</p> <p>...</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 105. Охорона підземних вод</p> <p>...</p> <p>У разі розкриття водоносних горизонтів з підземною водою питної якості особи, які проводять бурові, гірничі та інші роботи, пов'язані з пошуками, розвідкою, експлуатацією родовищ корисних копалин, повинні повідомити про це у встановленому порядку обласні, Київську, Севастопольську міські державні адміністрації, орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, для вжиття заходів щодо охорони підземних вод від вичерпання і забруднення.</p> <p>...</p>

<p>Стаття 108. Невідкладні заходи щодо запобігання стихійному лихові, спричиненому шкідливою дією вод, аваріям на водних об'єктах та ліквідації їх наслідків</p> <p>...</p> <p>В аварійних ситуаціях на водних об'єктах, пов'язаних з їх забрудненням, що може шкідливо вплинути на здоров'я людей і стан водних екосистем, підприємство, установа чи організація, з вини яких сталася аварія або які виявили її, повинні негайно розпочати ліквідацію її наслідків і повідомити про аварію центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, обласні, Київську, Севастопольську міські державні адміністрації, орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища та відповідну раду.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 108. Невідкладні заходи щодо запобігання стихійному лихові, спричиненому шкідливою дією вод, аваріям на водних об'єктах та ліквідації їх наслідків</p> <p>...</p> <p>В аварійних ситуаціях на водних об'єктах, пов'язаних з їх забрудненням, що може шкідливо вплинути на здоров'я людей і стан водних екосистем, підприємство, установа чи організація, з вини яких сталася аварія або які виявили її, повинні негайно розпочати ліквідацію її наслідків і повідомити про аварію центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, обласні, Київську, Севастопольську міські державні адміністрації, орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища та відповідну раду.</p> <p>...</p>
<p>Земельний кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 3-4, ст.27)</p>	
<p>Стаття 167. Охорона земель від забруднення</p>	<p>Стаття 167. Охорона земель від забруднення</p>

<p style="text-align: center;">небезпечними речовинами</p> <p>...</p> <p>2. Нормативи гранично допустимих концентрацій небезпечних речовин у ґрунтах, а також перелік цих речовин затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p> <p>...</p>	<p style="text-align: center;">небезпечними речовинами</p> <p>...</p> <p>2. Державні медико-санітарні нормативи гранично допустимих концентрацій небезпечних речовин у ґрунтах, а також перелік цих речовин затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p>Кодекс цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458)</p>	
<p style="text-align: center;">Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Кодексі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>24) надзвичайна ситуація - об'єкт господарювання на ній або водному об'єкті, яка характеризується порушенням нормальних умов життєдіяльності населення, спричинена катастрофою, аварією, пожежею, стихійним лихом, епідемією, епізоотією, епіфітотією, застосуванням засобів ураження або іншою небезпечною подією, що призвела (може призвести) до виникнення загрози життю або здоров'ю населення,</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Кодексі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>24) надзвичайна ситуація – настання або безпосередня загроза настання небезпечної події, що призводить чи може призвести до виникнення загрози життю або здоров'ю населення, великої кількості загиблих і постраждалих, завдання значних матеріальних збитків, неможливості проживання населення чи провадження господарської діяльності на такій території чи об'єкті, інших порушень нормальних умов життєдіяльності людини і потребує вжиття</p>

<p>великої кількості загиблих і постраждалих, завдання значних матеріальних збитків, а також до неможливості проживання населення на такій території чи об'єкті, провадження на ній господарської діяльності;</p> <p>25) небезпечна подія - подія, у тому числі катастрофа, аварія, пожежа, стихійне лихо, епідемія, епізоотія, епіфітотія, яка за своїми наслідками становить загрозу життю або здоров'ю населення чи призводить до завдання матеріальних збитків;</p> <p>...</p>	<p>відповідних заходів органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами;</p> <p>25) небезпечна подія – явище та/або факт суспільного життя, які за своїми наслідками становлять загрозу життю або здоров'ю населення чи призводять (можуть призвести) до завдання матеріальних збитків або іншого порушення нормальних умов життєдіяльності людини;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 33. Заходи з евакуації</p> <p>...</p> <p>4. У разі виникнення радіаційних аварій рішення про евакуацію населення, яке може потрапити до зони радіоактивного забруднення, приймається місцевими державними адміністраціями на підставі висновку санітарно-епідеміологічної служби відповідно до прогнозованого дозового навантаження на населення або за інформацією суб'єктів господарювання, які експлуатують ядерні установки, про випадки порушень у їх роботі.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 33. Заходи з евакуації</p> <p>...</p> <p>4. У разі виникнення радіаційних аварій рішення про евакуацію населення, яке може потрапити до зони радіоактивного забруднення, приймається місцевими державними адміністраціями на підставі висновку центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, відповідно до прогнозованого дозового навантаження на населення або за інформацією суб'єктів господарювання, які експлуатують ядерні установки, про випадки порушень у їх роботі.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок</p>	

Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, № 16, ст.198)	
<p>Стаття 21. Органи, які здійснюють радіаційний контроль в зонах, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи</p> <p>...</p> <p>Радіаційний контроль за рівнем радіоактивного забруднення сільськогосподарської продукції і продуктів харчування здійснюється центральними органами виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p> <p>...</p> <p>Контроль за достовірністю і об'єктивністю даних відомчих служб, що здійснюють радіаційний контроль, незалежно від їх підпорядкування покладається на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, а метрологічний контроль - на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 21. Органи, які здійснюють радіаційний контроль в зонах, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи</p> <p>...</p> <p>Радіаційний контроль за рівнем радіоактивного забруднення сільськогосподарської продукції і продуктів харчування здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів.</p> <p>...</p> <p>Контроль за достовірністю і об'єктивністю даних відомчих служб, що здійснюють радіаційний контроль, незалежно від їх підпорядкування покладається на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпеки використання ядерної енергії, а метрологічний контроль - на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.</p> <p>...</p>
Закон України “Про охорону навколишнього природного середовища” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1991, № 41, ст.546)	
Стаття 28. Державна екологічна експертиза	Стаття 28. Державна екологічна експертиза

<p>...</p> <p>Завданнями державної екологічної експертизи є:</p> <p>...</p> <p>в) оцінка повноти й обґрунтованості передбачуваних заходів щодо охорони навколишнього природного середовища та здоров'я населення, яка здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, разом з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя наеелення.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>Завданнями державної екологічної експертизи є:</p> <p>...</p> <p>в) оцінка повноти й обґрунтованості передбачуваних заходів щодо охорони навколишнього природного середовища та здоров'я населення, яка здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 52. Охорона навколишнього природного середовища при застосуванні засобів захисту рослин, мінеральних добрив, нафти і нафтопродуктів, токсичних хімічних речовин та інших препаратів</p> <p>...</p> <p>Екологічні вимоги при виробництві, зберіганні, транспортуванні, використанні, знешкодженні, захороненні токсичних та інших небезпечних для навколишнього природного середовища і здоров'я людей речовин, віднесення хімічних речовин до категорії токсичних та їх класифікація за ступенем небезпечності визначаються нормативними документами на підставі висновку державної екологічної експертизи і погоджуються центральним</p>	<p>Стаття 52. Охорона навколишнього природного середовища при застосуванні засобів захисту рослин, мінеральних добрив, нафти і нафтопродуктів, токсичних хімічних речовин та інших препаратів</p> <p>...</p> <p>Екологічні вимоги при виробництві, зберіганні, транспортуванні, використанні, знешкодженні, захороненні токсичних та інших небезпечних для навколишнього природного середовища і здоров'я людей речовин, віднесення хімічних речовин до категорії токсичних та їх класифікація за ступенем небезпечності визначаються нормативними документами на підставі висновку державної екологічної експертизи і погоджуються центральним</p>

<p>органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, і центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>...</p>	<p>органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, і центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 66. Запобігання аваріям і ліквідація їх шкідливих екологічних наслідків</p> <p>...</p> <p>У разі аварії, що спричинила забруднення навколишнього природного середовища, підприємства, установи, організації зобов'язані негайно приступити до ліквідації її наслідків. Одночасно посадові особи або власники підприємств, керівники установ і організацій зобов'язані повідомляти про аварію і заходи, вжиті для ліквідації її наслідків, виконавчому комітету сільської, селищної, міської ради, центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, відповідній обласній, Київській, Севастопольській міській державній адміністрації, а на території Автономної Республіки Крим - органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища та населенню.</p>	<p>Стаття 66. Запобігання аваріям і ліквідація їх шкідливих екологічних наслідків</p> <p>...</p> <p>У разі аварії, що спричинила забруднення навколишнього природного середовища, підприємства, установи, організації зобов'язані негайно приступити до ліквідації її наслідків. Одночасно посадові особи або власники підприємств, керівники установ і організацій зобов'язані повідомляти про аварію і заходи, вжиті для ліквідації її наслідків, виконавчому комітету сільської, селищної, міської ради, відповідній обласній, Київській, Севастопольській міській державній адміністрації, а на території Автономної Республіки Крим - органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища та населенню.</p>
<p>Закон України “Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ”</p>	

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 11, ст.152)

Стаття 5. Повноваження органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій щодо здійснення заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію

1. Повноваження щодо здійснення міжвідомчої координації заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію покладаються на центральний орган виконавчої влади, що ~~реалізує державну політику у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань.~~

...

Стаття 9. Реєстрація та облік людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за ними

1. Реєстрація, ведення обліку людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за зазначеними особами забезпечуються відповідними закладами охорони здоров'я державної та комунальної форми власності, визначеними спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що ~~реалізує державну політику у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань.~~

...

Стаття 5. Повноваження органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій щодо здійснення заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію

1. Повноваження щодо здійснення міжвідомчої координації заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію покладаються на центральний орган виконавчої влади, що **забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.**

...

Стаття 9. Реєстрація та облік людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за ними

1. Реєстрація, ведення обліку людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за зазначеними особами забезпечуються відповідними закладами охорони здоров'я державної та комунальної форми власності, визначеними спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що **забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.**

...

Закон України «Про охорону праці»

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 49, ст.668)

<p>Стаття 4. Державна політика в галузі охорони праці ... Державна політика в галузі охорони праці базується на принципах: ...</p>	<p>Стаття 4. Державна політика в галузі охорони праці ... Державна політика в галузі охорони праці базується на принципах: ... обов'язковості дотримання вимог державних медико-санітарних нормативів та правил.</p>
<p>Стаття 27. Документи, що належать до нормативно-правових актів з охорони праці</p> <p>Нормативно-правові акти з охорони праці - це правила, норми, регламенти, положення, стандарти, інструкції та інші документи, обов'язкові для виконання.</p>	<p>Стаття 27. Документи, що належать до нормативно-правових актів з охорони праці</p> <p>Нормативно-правові акти з охорони праці - це правила, норми, регламенти, положення, стандарти, інструкції, державні медико-санітарні нормативи та правила та інші документи, обов'язкові для виконання.</p>
<p>Стаття 28. Опрацювання, прийняття та скасування нормативно-правових актів з охорони праці ... Санітарні правила та норми затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. ...</p>	<p>Стаття 28. Опрацювання, прийняття та скасування нормативно-правових актів з охорони праці ... Державні медико-санітарні нормативи та правила затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. ...</p>
<p>Стаття 33. Повноваження міністерств та інших центральних органів виконавчої влади в галузі охорони праці ...</p>	<p>Стаття 33. Повноваження міністерств та інших центральних органів виконавчої влади в галузі охорони праці ...</p>

<p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, забезпечує проведення державної експертизи умов праці із залученням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, здійснює контроль за якістю проведення атестації робочих місць за умовами праці.</p> <p>...</p>	<p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, забезпечує проведення державної експертизи умов праці, здійснює контроль за якістю проведення атестації робочих місць за умовами праці.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 38. Органи державного нагляду за охороною праці</p> <p>Державний нагляд за додержанням законів та інших нормативно-правових актів про охорону праці здійснюють:</p> <p>...</p> <p>центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 38. Органи державного нагляду за охороною праці</p> <p>Державний нагляд за додержанням законів та інших нормативно-правових актів про охорону праці здійснюють:</p> <p>...</p>
<p>Закон України “Про охорону атмосферного повітря” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 50, ст.678)</p>	
<p>Стаття 11. Регулювання викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарних джерел</p> <p>...</p>	<p>Стаття 11. Регулювання викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарних джерел</p> <p>...</p>

За поданням обласних, Київської, Севастопольської міських державних адміністрацій, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища і ~~центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя~~ населення, органи місцевого самоврядування з урахуванням особливостей екологічної ситуації регіону, населеного пункту можуть додатково встановлювати перелік забруднюючих речовин, за якими здійснюється регулювання їх викидів на відповідній території.

За поданням обласних, Київської, Севастопольської міських державних адміністрацій, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища і ~~центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя~~ населення, органи місцевого самоврядування, у разі перевищення нормативів екологічної безпеки, на відповідній території затверджують відповідно до закону програми оздоровлення атмосферного повітря, здійснюють заходи щодо зменшення забруднення атмосферного повітря.

За поданням обласних, Київської, Севастопольської міських державних адміністрацій, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, органи місцевого самоврядування з урахуванням особливостей екологічної ситуації регіону, населеного пункту можуть додатково встановлювати перелік забруднюючих речовин, за якими здійснюється регулювання їх викидів на відповідній території.

За поданням обласних, Київської, Севастопольської міських державних адміністрацій, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, органи місцевого самоврядування, у разі перевищення **державних медико-санітарних нормативів та/або** нормативів екологічної безпеки, на відповідній території затверджують відповідно до закону програми оздоровлення атмосферного повітря, здійснюють заходи щодо зменшення забруднення атмосферного повітря.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до другої або третьої групи, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища ~~за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.~~

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися на підставі дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, ~~за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.~~

...
Якщо за результатами спостережень за станом атмосферного повітря або розрахунковими даними встановлено зони, де внаслідок причин об'єктивного характеру встановлено перевищення нормативів екологічної безпеки, приймається рішення про поетапне

отримання дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до другої або третьої групи, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися на підставі дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.

...
Якщо за результатами спостережень за станом атмосферного повітря або розрахунковими даними встановлено зони, де внаслідок причин об'єктивного характеру встановлено перевищення **державних медико-санітарних нормативів та/або** нормативів екологічної безпеки, приймається рішення про поетапне зниження викидів забруднюючих речовин підприємствами, установами, організаціями та

<p>зниження викидів забруднюючих речовин підприємствами, установами, організаціями та громадянами - суб'єктами підприємницької діяльності. Тривалість кожного етапу та необхідне зменшення обсягів викидів забруднюючих речовин на кожному етапі встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p>	<p>громадянами - суб'єктами підприємницької діяльності. Тривалість кожного етапу та необхідне зменшення обсягів викидів забруднюючих речовин на кожному етапі встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища.</p>
<p>Стаття 14. Регулювання викидів забруднюючих речовин і впливу фізичних та біологічних факторів на стан атмосферного повітря у разі відсутності нормативів</p> <p>Викиди забруднюючих речовин, для яких не встановлено відповідних нормативів екологічної безпеки, допускаються у виняткових випадках лише з дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у</p>	<p>Стаття 14. Регулювання викидів забруднюючих речовин і впливу фізичних та біологічних факторів на стан атмосферного повітря у разі відсутності нормативів</p> <p>Викиди забруднюючих речовин, для яких не встановлено відповідних державних медико-санітарних нормативів та/або нормативів екологічної безпеки, допускаються у виняткових випадках лише з дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, центральним органом</p>

<p>сфері охорони навколишнього природного середовища, а до другої або третьої групи, - обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища за погодженням із центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p>	<p>виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, а до другої або третьої групи, - обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища.</p>
<p>Стаття 16. Регулювання діяльності, що впливає на погоду і клімат</p> <p>Діяльність, спрямована на штучні зміни стану атмосфери та атмосферних явищ у господарських цілях, може провадитися підприємствами, установами, організаціями та громадянами - суб'єктами підприємницької діяльності тільки за дозволами, виданими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, або його територіальними органами, за погодженням із центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування. Порядок погодження і видачі дозволів встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Стаття 16. Регулювання діяльності, що впливає на погоду і клімат</p> <p>Діяльність, спрямована на штучні зміни стану атмосфери та атмосферних явищ у господарських цілях, може провадитися підприємствами, установами, організаціями та громадянами - суб'єктами підприємницької діяльності тільки за дозволами, виданими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, або його територіальними органами, за погодженням місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування. Порядок погодження і видачі дозволів встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p>

<p>...</p>	<p>...</p>
<p align="center">Стаття 19. Виконання вимог до охорони атмосферного повітря під час видобування надр та проведення вибухових робіт</p> <p>Видобування надр та вибухові роботи повинні проводитися з дотриманням вимог щодо охорони атмосферного повітря способами, погодженими із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до закону.</p>	<p align="center">Стаття 19. Виконання вимог до охорони атмосферного повітря під час видобування надр та проведення вибухових робіт</p> <p>Видобування надр та вибухові роботи повинні проводитися з дотриманням вимог щодо охорони атмосферного повітря способами, погодженими із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до закону.</p>
<p align="center">Стаття 23. Умови проектування, будівництва та реконструкції підприємств та інших об'єктів, які впливають або можуть впливати на стан атмосферного повітря</p> <p>...</p> <p>Погодження проектів забудови, будівництва та реконструкції підприємств та інших об'єктів, які впливають або можуть впливати на стан атмосферного повітря, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері архітектури та містобудування, із врахуванням</p>	<p align="center">Стаття 23. Умови проектування, будівництва та реконструкції підприємств та інших об'єктів, які впливають або можуть впливати на стан атмосферного повітря</p> <p>...</p> <p>Погодження проектів забудови, будівництва та реконструкції підприємств та інших об'єктів, які впливають або можуть впливати на стан атмосферного повітря, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері архітектури та містобудування, із врахуванням</p>

<p>висновків центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, а на території Автономної Республіки Крим - органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та інших органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень, визначених законом.</p> <p>...</p>	<p>висновків центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, а на території Автономної Республіки Крим - органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, та інших органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень, визначених законом.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 25. Державна екологічна та санітарно-гігієнічна експертиза</p> <p>Для визначення безпеки для здоров'я людини та екологічної безпеки під час проектування, розміщення, будівництва нових і реконструкції діючих підприємств та інших об'єктів проводиться державна екологічна і санітарно-гігієнічна експертизи у порядку, визначеному законодавством.</p>	<p>Стаття 25. Державна екологічна експертиза</p> <p>Для визначення екологічної безпеки під час проектування, розміщення, будівництва нових і реконструкції діючих підприємств та інших об'єктів проводиться державна екологічна експертизи у порядку, визначеному законодавством.</p>
<p>Основи законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 4, ст.19)</p>	
<p>Стаття 15. Органи охорони здоров'я</p> <p>Реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я забезпечують:</p>	<p>Стаття 15. Органи охорони здоров'я</p> <p>Реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я забезпечують:</p>

<p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;</p> <p>інші центральні органи виконавчої влади, які реалізують державну політику у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення, контролю якості та безпеки лікарських засобів, протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань.</p> <p>Реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я в адміністративно-територіальних одиницях України здійснюють Рада міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації.</p>	<p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю якості та безпеки лікарських засобів.</p> <p>Реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я, протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням, санітарного та епідемічного благополуччя населення в адміністративно-територіальних одиницях України здійснюють Рада міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації.</p>
<p>Стаття 16. Заклади охорони здоров'я</p> <p>...</p> <p>Керівники державних, комунальних закладів охорони здоров'я призначаються на посаду шляхом укладення з ними контракту строком від трьох до п'яти років. Якщо після закінчення строку дії контракту трудові відносини фактично тривають і жодна із сторін не вимагає їх припинення, дія контракту вважається продовженою відповідно до закону. Порядок укладення контракту з керівником державного, комунального</p>	<p>Стаття 16. Заклади охорони здоров'я</p> <p>...</p> <p>Керівники державних, комунальних закладів охорони здоров'я призначаються на посаду шляхом укладення з ними контракту строком від трьох до п'яти років. Якщо після закінчення строку дії контракту трудові відносини фактично тривають і жодна із сторін не вимагає їх припинення, дія контракту вважається продовженою відповідно до закону. Порядок укладення контракту з керівником державного, комунального</p>

<p>закладу охорони здоров'я та типова форма такого контракту затверджуються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Призначення на посаду та звільнення з посади керівників установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби здійснюються відповідно до законодавства про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p>	<p>закладу охорони здоров'я та типова форма такого контракту затверджуються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 27. Забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя територій і населених пунктів</p> <p>Санітарно-епідемічне благополуччя територій і населених пунктів забезпечується системою державних стимулів та регуляторів, спрямованих на суворе дотримання санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил та норм, комплексом спеціальних санітарно-гігієнічних і, санітарно-протиепідемічних заходів та організацією державного санітарного нагляду.</p>	<p>Стаття 27. Забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя територій і населених пунктів</p> <p>Санітарно-епідемічне благополуччя територій і населених пунктів забезпечується системою державних стимулів та регуляторів, спрямованих на суворе дотримання санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил та норм, комплексом спеціальних санітарно-гігієнічних і, санітарно-протиепідемічних заходів та організацією епідеміологічного нагляду і здійсненням державного нагляду (контролю).</p>
<p>Стаття 32. Сприяння здоровому способу життя населення</p> <p>...</p> <p>В Україні проводиться державна політика обмеження куріння та вживання алкогольних напоїв. Реклама тютюнових виробів, алкогольних напоїв та інших товарів, шкідливих для здоров'я людини, здійснюється</p>	<p>Стаття 32. Сприяння здоровому способу життя населення</p> <p>...</p> <p>В Україні проводиться державна політика обмеження куріння та вживання алкогольних напоїв. Реклама тютюнових виробів, алкогольних напоїв та інших товарів, шкідливих для здоров'я людини, здійснюється</p>

<p>відповідно до Закону України "Про рекламу".</p> <p>...</p> <p>...</p>	<p>відповідно до Закону України "Про рекламу".</p> <p>...</p> <p>Держава розробляє та впроваджує стратегію зменшення шкоди – науково-обґрунтовані програми дій, спрямовані на протидію шкідливим поведінковим моделям (залежності від наркотичних та психотропних речовин речовин, алкоголю, тютюнопаління, нераціональне харчування тощо) як для осіб, груп, прошарків, так і для суспільства в цілому за рахунок впровадження механізмів та інструментів стимулювання виробництва та оптимального (раціонального) споживання продукції зі зниженим ризиком для здоров'я.</p> <p>...</p>
<p align="center">Стаття 61. Дитяче харчування</p> <p>Держава забезпечує дітей віком до трьох років виготовленими переважно на промисловій основі з екологічно чистої сировини якісними дитячими сумішами та іншими продуктами дитячого харчування.</p> <p>Контроль за виконанням санітарно-гігієнічних та інших нормативних вимог щодо продуктів дитячого харчування покладається на органи державної санітарно-епідеміологічної служби.</p>	<p align="center">Стаття 61. Дитяче харчування</p> <p>Держава забезпечує дітей віком до трьох років виготовленими переважно на промисловій основі з екологічно чистої сировини якісними дитячими сумішами та іншими продуктами дитячого харчування.</p> <p>Контроль за виконанням санітарно-гігієнічних та інших нормативних вимог щодо продуктів дитячого харчування покладається на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів.</p>

<p style="text-align: center;">Стаття 67. Медико-санітарне забезпечення санаторно-курортної діяльності</p> <p>...</p> <p>Державний контроль за наданням медичної допомоги в санаторно-курортних закладах здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, і центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, які мають право у встановленому законодавчими актами порядку зупиняти діяльність цих закладів через порушення законодавства про охорону здоров'я або законних прав та інтересів громадян.</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 67. Медико-санітарне забезпечення санаторно-курортної діяльності</p> <p>...</p> <p>Державний контроль за наданням медичної допомоги в санаторно-курортних закладах здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, який має право у встановленому законодавчими актами порядку зупиняти діяльність цих закладів через порушення законодавства про охорону здоров'я або законних прав та інтересів громадян.</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 69. Медико-соціальна експертиза втрати працездатності та стійкого розладу функцій організму</p> <p>...</p> <p>Під час проведення медичної експертизи з тимчасової втрати працездатності встановлюється факт необхідності надання листка непрацездатності чи іншого документа, що засвідчує тимчасову втрату працездатності у зв'язку з хворобою, травмою, вагітністю та пологами, доглядом за хворим членом сім'ї, хворою дитиною, карантинном, встановленим санітарно-епідеміологічною службою, протезуванням, санаторно-курортним лікуванням, визначаються</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 69. Медико-соціальна експертиза втрати працездатності та стійкого розладу функцій організму</p> <p>...</p> <p>Під час проведення медичної експертизи з тимчасової втрати працездатності встановлюється факт необхідності надання листка непрацездатності чи іншого документа, що засвідчує тимчасову втрату працездатності у зв'язку з хворобою, травмою, вагітністю та пологами, доглядом за хворим членом сім'ї, хворою дитиною, карантинном, протезуванням, санаторно-курортним лікуванням, визначаються необхідність і строки тимчасового переведення</p>

<p>необхідність і строки тимчасового переведення працівника у зв'язку з хворобою на іншу роботу, приймається рішення про направлення на медико-соціальну експертну комісію для визначення наявності та ступеня стійкого розладу функцій організму, причини, часу настання і групи інвалідності.</p> <p>...</p>	<p>працівника у зв'язку з хворобою на іншу роботу, приймається рішення про направлення на медико-соціальну експертну комісію для визначення наявності та ступеня стійкого розладу функцій організму, причини, часу настання і групи інвалідності.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 31, ст.338)</p>	
<p>Стаття 46. Обов'язки адміністрації підприємств, установ і організацій щодо охорони здоров'я і контролю за умовами праці водіїв транспортних засобів</p> <p>...</p> <p>Контроль за умовами праці водіїв, виконанням вимог органів державного нагляду, міжвідомчого і відомчого контролю для усунення порушень діючих правил по охороні праці і стандартів безпеки праці на робочих місцях водіїв здійснюють відповідні служби міністерств, відомств, концернів, корпорацій та інших об'єднань, первинні профспілкові організації, а також органи санітарно-епідеміологічної служби.</p>	<p>Стаття 46. Обов'язки адміністрації підприємств, установ і організацій щодо охорони здоров'я і контролю за умовами праці водіїв транспортних засобів</p> <p>...</p> <p>Контроль за умовами праці водіїв, виконанням вимог органів державного нагляду, міжвідомчого і відомчого контролю для усунення порушень діючих правил по охороні праці і стандартів безпеки праці на робочих місцях водіїв здійснюють відповідні служби міністерств, відомств, концернів, корпорацій та інших об'єднань, первинні профспілкові організації.</p>
<p>Закон України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення" (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 27, ст.218)</p>	
<p>Цей Закон регулює суспільні відносини, які виникають</p>	<p>Цей Закон визначає основні принципи, загальні</p>

~~у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, визначає відповідні права і обов'язки державних органів, підприємств, установ, організацій та громадян, встановлює порядок організації державної санітарно-епідеміологічної служби і здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні.~~

~~Розділ І~~

~~ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ~~

~~Стаття 1. Визначення основних термінів і понять~~

~~У цьому Законі терміни і поняття вживаються у такому значенні:~~

~~санітарне та епідемічне благополуччя населення – це стан здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини, при якому показники захворюваності перебувають на усталеному рівні для даної території, умови проживання сприятливі для населення, а параметри факторів середовища життєдіяльності знаходяться в межах, визначених санітарними нормами; середовище життєдіяльності людини (далі – середовище життєдіяльності) – сукупність об'єктів, явищ і факторів навколишнього середовища (природного і штучно створеного), що безпосередньо оточують людину і визначають умови її проживання, харчування, праці, відпочинку, навчання, виховання тощо;~~

правові, економічні та соціальні основи забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя на території України, обов'язки та відповідальність державних органів та органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб у цій сфері, регулює їх відносини, встановлює правові та організаційні засади здійснення державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя.

Розділ І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Терміни та їх визначення

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні

аналіз ризику об'єкта для здоров'я людини – процес, який полягає у комплексному дослідженні (вивченні) об'єктів з метою виявлення можливих небезпечних факторів (оцінки ризику) у цих об'єктах, визначенні повного переліку державних медико-санітарних норм та правил щодо об'єкта, дослідженні відповідності об'єкта вимогам цих норм та правил, а також санітарного законодавства в

фактори середовища життєдіяльності - будь-які біологічні (віруси, пріони, бактеріальні, паразитарні, генетично модифіковані організми, продукти біотехнології тощо), хімічні (органічні і неорганічні, природні та синтетичні), фізичні (шум, вібрація, ультразвук, інфразвук, теплове, іонізуюче, неіонізуюче та інші види випромінювання), соціальні (харчування, водопостачання, умови побуту, праці, відпочинку, навчання, виховання тощо) та інші фактори, що впливають або можуть впливати на здоров'я людини чи на здоров'я майбутніх поколінь;

шкідливий вплив на здоров'я людини - вплив факторів середовища життєдіяльності, що створює загрозу здоров'ю, життю або працездатності людини чи здоров'ю майбутніх поколінь;

безпечні умови для людини - стан середовища життєдіяльності, при якому відсутня небезпека шкідливого впливу його факторів на людину;

сприятливі умови життєдіяльності людини - стан середовища життєдіяльності, при якому відсутній будь-який шкідливий вплив його факторів на здоров'я людини і є можливість для забезпечення нормальних і відновлення порушених функцій організму;

санітарно-епідемічна ситуація - стан середовища життєдіяльності та обумовлений ним стан здоров'я населення на певній території в конкретно визначений час;

цілому, а у разі невідповідності - надання рекомендацій щодо їх усунення (управління ризиком), надання обґрунтованих рекомендацій щодо переліку державних медико-санітарних норм та правил, які можуть бути маркерами відповідності об'єкта вимогам санітарного законодавства та повинні контролюватись в першу чергу та постійно, обґрунтуванні змісту та обсягу інформації необхідної для оприлюднення результатів оцінки та управління ризиком (повідомлення про ризик);

безпечні умови для людини - стан середовища життєдіяльності, при якому відсутня небезпека шкідливого впливу його факторів на людину;

біологічний захист (біозахист) - система заходів, що застосовуються для попередження втрати, викрадання або випадкового, невідповідного, ненавмисного або навмисного (біотероризм) використання потенційно небезпечних мікроорганізмів, біологічних матеріалів (далі - біологічних агентів) або біотехнологій, включаючи розробку, виробництво, накопичення або використання біологічної зброї, що спричиняє спалахи нових хвороб та епідемій;

біологічні агенти - мікроорганізми, зокрема,

санітарно-епідеміологічний норматив (гігієнічний норматив, епідеміологічний показник, протиепідемічний норматив) встановлене дослідженнями принуєтиме максимальне або мінімальне кількісне та (або) якісне значення показника, що характеризує фактор середовища життєдіяльності за медичними критеріями (параметрами) його безпечності для здоров'я людини та здоров'я майбутніх поколінь, а також стан здоров'я населення за критеріями захворюваності, розповсюдженості хвороб, фізичного розвитку, імунітету тощо;

державні санітарні норми та правила, санітарно-гігієнічні та санітарно-протиепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протиепідемічні правила і норми, гігієнічні та протиепідемічні правила і норми, державні санітарно-епідеміологічні нормативи, санітарні регламенти (далі - санітарні норми) - обов'язкові для виконання нормативно-правові акти центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, що встановлюють медичні вимоги безпеки щодо середовища життєдіяльності та окремих його факторів, недотримання яких створює загрозу здоров'ю і життю людини та майбутніх поколінь, а також загрозу виникнення і розповсюдження інфекційних хвороб та

генетично видозмінені, культури клітин і внутрішні паразити (ендопаразити), здатні спровокувати будь-яку інфекцію, алергію або отруєння;

вимоги безпеки для здоров'я і життя людини - розроблені на основі медичної науки критерії та показники середовища життєдіяльності та епідемічного стану, встановлені за результатами клінічних, біологічних, фізіологічних, токсикологічних, гігієнічних, епідеміологічних, інших відповідних наукових досліджень та аналізу ризику у відповідності із встановленим належним рівнем захисту здоров'я людей;

висновок експертизи об'єктів щодо виконання вимог безпеки для здоров'я людини - документ установлені форми, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, що засвідчує можливість впровадження, функціонування, обігу, вживання, використання тощо об'єкта експертизи за призначенням у разі дотримання визначених для цього об'єкта державними медико-санітарними нормативами та правилами вимог;

висновок за результатами аналізу ризику об'єкта

~~масових неінфекційних захворювань (отруєнь) серед населення;
вимоги безпеки для здоров'я і життя людини — розроблені на основі медичної науки критерії, показники, гранично допустимі межі, санітарно-епідеміологічні нормативи, правила, норми, регламенти тощо (медичні вимоги щодо безпеки для здоров'я і життя людини), розроблення, обґрунтування, контроль і нагляд за якими відноситься виключно до медичної професійної компетенції;
небезпечний фактор — будь-який хімічний, фізичний, біологічний чинник, речовина, матеріал або продукт, що впливає або за певних умов може негативно впливати на здоров'я людини;
санітарні та протиепідемічні (профілактичні) заходи (далі — санітарні заходи) — комплекс організаційних, адміністративних, інженерно-технічних, медичних, нормативних, екологічних, ветеринарних та інших заходів, спрямованих на усунення або зменшення шкідливого впливу на людину факторів середовища життєдіяльності, запобігання виникненню і поширенню інфекційних хвороб і масових неінфекційних захворювань (отруєнь) та їх ліквідацію;
державна санітарно-епідеміологічна експертиза — це вид професійної діяльності органів державної санітарно-епідеміологічної служби, що полягає у комплексному вивченні об'єктів експертизи з метою виявлення~~

для здоров'я людини — документ установленої форми, який видається акредитованим та нотифікованим органом заявнику, що звернувся за цією послугою на добровільній (договірній) основі та засвідчує можливість впровадження, функціонування, обігу, вживання, використання тощо об'єкта за призначенням у разі дотримання визначених санітарним законодавством вимог, містить перелік небезпечних факторів, перелік державних медико-санітарних нормативів та правил щодо об'єкта та науково обґрунтовані рекомендації щодо тих параметрів безпечності, які повинні контролюватись в першу чергу та постійно;

декларація про виконання вимог безпечності для здоров'я людини — документ установленої форми, який формується власником об'єкта самостійно або на підставі висновку за результатами аналізу ризику та засвідчує зобов'язання власника щодо впровадження, функціонування, обігу, вживання, використання тощо об'єкта за призначенням з дотриманням визначених санітарним законодавством вимог, містить перелік небезпечних факторів, перелік державних медико-санітарних нормативів та правил щодо об'єкта та науково обґрунтовані рекомендації щодо тих параметрів безпечності, які повинні контролюватись в першу

~~можливих небезпечних факторів у цих об'єктах, встановленні відповідності об'єктів експертизи вимогам санітарного законодавства, а у разі відсутності відповідних санітарних норм – в обґрунтуванні медичних вимог щодо безпеки об'єкта для здоров'я та життя людини;~~

~~виенвок державної санітарно-епідеміологічної експертизи – документ установленої форми, що засвідчує відповідність (невідповідність) об'єкта державної санітарно-епідеміологічної експертизи медичним вимогам безпеки для здоров'я і життя людини, затверджується відповідним головним державним санітарним лікарем і є обов'язковим для виконання власником об'єкта експертизи;~~

~~об'єкт державної санітарно-епідеміологічної експертизи – будь-яка діяльність, технологія, продукція та сировина, проекти нормативних документів, реалізація (функціонування, використання) яких може шкідливо вплинути на здоров'я людини, а також діючі об'єкти та чинні нормативні документи у випадках, коли їх шкідливий вплив встановлено в процесі функціонування (використання), а також у разі закінчення встановленого терміну дії виенвок державної санітарно-епідеміологічної експертизи;~~

~~санітарно-епідеміологічний сертифікат (далі – гігієнічний сертифікат) – разовий документ, виданий органами державної санітарно-епідеміологічної~~

~~чергу та постійно;~~

~~декретований контингент населення - працівники окремих професій та посад, діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення і може призвести до поширення інфекційних хвороб;~~

державні медико-санітарні нормативи (санітарні нормативи) – обов'язкові до виконання параметри безпечності середовища життєдіяльності людини та епідемічного благополуччя, затвержені нормативно-технічними актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, є науково обґрунтованими на основі відповідних досліджень та аналізу ризику згідно з вимогами безпеки для життя і здоров'я людини за медичними критеріями та виражені у припустимому максимальному або мінімальному, кількісному та (або) якісному значенні показника, що характеризує фактор середовища життєдіяльності, а також стан здоров'я населення за критеріями захворюваності, розповсюдженості хвороб, фізичного розвитку, імунітету тощо, включаючи гранично допустимі концентрації, допустимі дози, максимальні рівні впливу, максимальні межі залишків, максимальні рівні вмісту, допустимі добові дози, рівні включень,

служби, що підтверджує безпеку для здоров'я та життя людини окремих видів товарів широкого вжитку (парфумерно-косметичних виробів, товарів дитячого асортименту, виробів побутового призначення тощо) на підставі результатів проведених санітарно-хімічних, токсикологічних, фізико-хімічних, радіологічних, мікробіологічних та інших досліджень;

масові неінфекційні захворювання (отруєння) – масові захворювання, виникнення яких зумовлено впливом біологічних, фізичних, хімічних чи соціальних факторів середовища життєдіяльності, у тому числі об'єктів господарської та інших видів діяльності, продукції, робіт, послуг;

ризик – можливість виникнення та вірогідні масштаби наслідків від негативного впливу об'єктів санітарних заходів протягом певного періоду часу;

аналіз ризику – процес, що складається з трьох взаємозв'язаних компонентів: оцінка ризику, управління ризиком та повідомлення про ризик;

оцінка ризику – науково обґрунтований процес, який складається з ідентифікації та характеристики небезпеки, оцінки впливу, характеристики ризику;

управління ризиком – процес вибору альтернативних рішень на підставі результатів оцінки ризику та, у разі необхідності, вибору і впровадження відповідних засобів управління (контролю), включаючи регуляторні заходи;

епідеміологічні показники, протиепідемічні нормативи, недотримання яких може призвести до шкідливого впливу на здоров'я людини;

державні медико-санітарні правила (санітарні регламенти) – обов'язкові для виконання нормативно-правові акти центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, що встановлюють заходи та вимоги, які необхідні для забезпечення державних медико-санітарних нормативів, недотримання яких створює загрозу здоров'ю і життю людини та майбутніх поколінь, а також загрозу виникнення і розповсюдження інфекційних та масових неінфекційних хвороб (отруєнь) серед населення. Державні медико-санітарні правила включають державні санітарні норми та правила, санітарно-гігієнічні та санітарно-протиепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протиепідемічні правила і норми, гігієнічні та протиепідемічні правила і норми, державні санітарні регламенти;

допустимі параметри впливу на організм людини фізичних, хімічних та біологічних факторів у надзвичайних ситуаціях – обов'язкові для виконання нормативно-правові акти центрального

повідомлення про ризик - взаємний обмін інформацією про ризик між спеціалістами з оцінки ризику, особами, що здійснюють управління ризиком, заінтересованими торговими партнерами та іншими заінтересованими сторонами;

прикордонні інспекційні пости - потужності (об'єкти), що розташовані у пункті пропуску через державний кордон, включаючи пункти на автомобільних шляхах, залізничних станціях, аеропортах, морських і річкових портах, де здійснюється відповідний контроль (інспектування) імпортованих та експортованих вантажів з об'єктами санітарних заходів, що переміщуються через державний кордон України;

Термін "харчовий продукт" вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів".

Стаття 1-1. Сфера дії Закону

Положення цього Закону не поширюються на харчові продукти, крім харчових продуктів, щодо яких проводяться санітарно-епідеміологічні розслідування захворювань, спричинених інфекційними хворобами, масовими неінфекційними захворюваннями, отруєннями та радіаційним ураженням людей.

Стаття 2. Законодавство України про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення

Законодавство України про забезпечення санітарного та

органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, є науково обґрунтованими на основі відповідних досліджень та аналізу ризику згідно з вимогами безпеки для життя і здоров'я людини за медичними критеріями та виражені у одноразових (короткотермінових) максимально допустимих концентраціях, максимально допустимих дозах, максимальних рівнях впливу, максимальних межах залишків, максимальних рівнях вмісту, часових обмеженнях та застосовуються для регулювання діяльності органів влади, суб'єктів господарської діяльності та громадян у випадку режиму надзвичайних ситуацій та надзвичайного стану згідно з Кодексом цивільного захисту України, спеціальних засобів згідно Закону України "Про Національну поліцію";

загроза санітарно-епідемічному благополуччю – це загроза життю та здоров'ю людей, спричинена природним чи техногенним явищем з прогнозованими, але неконтрольованими, небажаними подіями, що можуть в певний момент часу в межах даної території завдати шкоду здоров'ю людей та можуть бути спричинені фізичними, хімічними, біологічними факторами;

епідемічного благополуччя населення (санітарне законодавство) базується на Конституції України і складається з Основ законодавства України про охорону здоров'я, цього Закону, законів України "Про захист населення від інфекційних хвороб", "Про протидію захворюванню на туберкульоз", "Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту (СНІД) та соціальний захист населення", інших нормативно-правових актів та санітарних норм".

Стаття 3. Фінансове забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення

Фінансування санітарних і протиепідемічних заходів, а також програм забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, інших програм, спрямованих на профілактику захворювань населення, здійснюється за рахунок державного і місцевих бюджетів, коштів підприємств, установ та організацій, а також позабюджетних коштів.

Розділ II

ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ ГРОМАДЯН, ПІДПРИСМСТВ, УСТАНОВ І ОРГАНІЗАЦІЙ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ

Стаття 4. Права громадян

Громадяни мають право на:
безпечні для здоров'я і життя харчові продукти, питну воду, умови праці, навчання, виховання, побуту,

інфекційний контроль - комплекс організаційних, профілактичних та протиепідемічних заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб, що базується на результатах епідеміологічного аналізу;

медико-санітарна регламентація (гігієнічна регламентація) – науково обґрунтований процес встановлення за медичними критеріями на підставі результатів гігієнічних, епідеміологічних, токсикологічних, інших наукових досліджень та аналізу ризику параметрів безпечності середовища життєдіяльності та епідемічного благополуччя (державних медико-санітарних нормативів, правил, регламентів) у відповідності із належним рівнем захисту здоров'я людини, виражених у припустимому максимальному або мінімальному, кількісному та (або) якісному значенні показника, що характеризує потенційно небезпечний фактор середовища життєдіяльності а також стан здоров'я населення, включаючи гранично допустимі концентрації, допустимі дози, максимальні рівні впливу, максимальні межі залишків, максимальні рівні вмісту, допустимі добові дози, рівні включень, епідеміологічні показники, протиепідемічні нормативи;

~~відпочинку та навколишнє природне середовище;
участь у розробці, обговоренні та громадській експертизі проєктів програм і планів забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, внесення пропозицій з цих питань до відповідних органів;~~

~~відшкодування шкоди, завданої їх здоров'ю внаслідок порушення підприємствами, установами, організаціями, громадянами санітарного законодавства;~~

~~достовірну і своєчасну інформацію про стан свого здоров'я, здоров'я населення, а також про наявні та можливі фактори ризику для здоров'я та їх ступінь.~~

~~Законодавством України громадянам можуть бути надані й інші права щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя.~~

Стаття 5. Обов'язки громадян

Громадяни зобов'язані:

~~піклуватися про своє здоров'я та здоров'я і гігієнічне виховання своїх дітей, не шкодити здоров'ю інших громадян;~~

~~брати участь у проведенні санітарних і протиепідемічних заходів;~~

~~проходити обов'язкові медичні огляди та робити щеплення у передбачених законодавством випадках;~~

~~виконувати розпорядження та вказівки посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби при здійсненні ними державного санітарно-~~

належний рівень захисту здоров'я людини (допустимий рівень ризику) - соціально, економічно, технічно і політично обґрунтований ризик, який не перевищує гранично допустимого рівня додаткової захворюваності та поширеності хвороб населення впродовж життя цього і наступних поколінь;

небезпека для здоров'я людини – це явища, процеси, об'єкти, які здатні за певних умов завдавати шкоди здоров'ю людини як раптово, так і в майбутньому, тобто викликати небажані віддалені наслідки;

небезпечний фактор – будь-який хімічний, фізичний, біологічний чинник, речовина, матеріал або продукт, що здійснює або за певних умов може здійснювати шкідливий вплив на здоров'я людини;

об'єкт аналізу ризику щодо безпечності для здоров'я людини (об'єкт аналізу ризику) - будь-яка діяльність, технологія, продукція та сировина, реалізація (функціонування, використання) яких може шкідливо вплинути на здоров'я людини;

оцінка ризику для здоров'я людини - науково обґрунтований процес, який складається з ідентифікації та характеристики небезпечного фактору та/або об'єкту, оцінки його шкідливого впливу, характеристики ризику шкідливого впливу

епідеміологічного нагляду;
виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя.

Стаття 6. Права підприємств, установ і організацій

Підприємства, установи і організації мають право на: одержання від органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, а також відповідних органів і закладів охорони здоров'я інформації про стан здоров'я населення, санітарну та епідемічну ситуацію, нормативно-правові акти з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення та санітарні норми;

відшкодування збитків, завданих їм внаслідок порушень санітарного законодавства підприємствами, установами, організаціями та громадянами.

Стаття 7. Обов'язки підприємств, установ і організацій

Підприємства, установи і організації зобов'язані: за пропозиціями посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби розробляти і здійснювати санітарні та протиепідемічні заходи; у випадках, передбачених санітарними нормами, забезпечувати лабораторний контроль за виконанням вимог цих норм щодо безпеки використання (зберігання, транспортування тощо) шкідливих для здоров'я речовин та матеріалів, утворюваних внаслідок

за певних умов його використання;

повідомлення про ризик для здоров'я людини - взаємний обмін інформацією про ризик між спеціалістами з оцінки ризику, особами, які здійснюють управління ризиком, зацікавленими торговими партнерами та іншими заінтересованими сторонами (суб'єктами відносин в сфері санітарного законодавства), у тому числі державними органами та спеціалізованими міжнародними організаціями;

послуга з аналізу ризику об'єкта для здоров'я людини – це вид господарської діяльності з оцінки відповідності об'єкта встановленим критеріям безпечності, що здійснюється акредитованими Національним органом України з акредитації (органи з оцінки відповідності) та уповноваженими відповідним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, суб'єктами господарської діяльності, яка здійснюється (надається) на добровільній (договірній) основі;

потенційна небезпека для здоров'я (прихована небезпека) – наявність небезпечних фізичних, хімічних, біологічних факторів, які за певних умов можуть завдати шкоди здоров'ю людини та/або

~~їх діяльності викидів, скидів, відходів та факторів, а також готової продукції;
на вимогу посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби надавати безоплатно зразки використовуваних сировини і матеріалів, а також продукції, що випускається чи реалізується, для проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи;
виконувати розпорядження і вказівки посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби при здійсненні ними державного санітарно-епідеміологічного нагляду;
уєувати за поданням відповідних посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби від роботи, навчання, відвідування дошкільних закладів осіб, які є носіями збудників інфекційних захворювань, хворих на небезпечні для оточуючих інфекційні хвороби, або осіб, які були в контакті з такими хворими, з винятою у встановленому порядку допомоги з соціального страхування, а також осіб, які ухиляються від обов'язкового медичного огляду або щеплення проти інфекцій, перелік яких встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
негайно інформувати органи державної санітарно-епідеміологічної служби про надзвичайні події і~~

спричинити виникнення неблагополучної санітарно-епідемічної ситуації;

потенційно небезпечний фактор – природний чи техногенний чинник фізичного, хімічного, біологічного походження, який за певних умов може створити реальну загрозу здоров'ю людини та/або загрозу виникнення неблагополучної санітарно-епідемічної ситуації;

принцип перестороги – це такий підхід у здійсненні медико-санітарних заходів, коли за конкретних обставин на підставі оцінки доступної інформації встановлена можливість небезпечного впливу на здоров'я, але продовжує існувати наукова невизначеність, у зв'язку із чим можуть бути прийняті тимчасові заходи з управління ризиком, необхідні для забезпечення високого рівня захисту здоров'я, обраного в Україні, в очікуванні подальшої наукової інформації для більш повної оцінки ризику. Ці заходи повинні бути відповідні і обмежувати торгівлю не більше, ніж це потрібно для досягнення високого рівня захисту, обраного в Україні, з урахуванням технічної і економічної здійсненності, а також інших факторів, що розглядатимуться як законні щодо даної проблеми. Заходи повинні аналізуватися в межах

~~ситуації, що становлять загрозу здоров'ю населення, санітарному та епідемічному благополуччю; відшкодовувати у встановленому порядку працівникам і громадянам шкоду, завдану їх здоров'ю внаслідок порушення санітарного законодавства.~~

~~Власники підприємств, установ і організацій та уповноважені ними органи зобов'язані забезпечувати їх необхідними для розробки та здійснення санітарних та протиепідемічних (профілактичних) заходів санітарними нормами.~~

~~Стаття 8. Захист прав громадян, підприємств, установ і організацій~~

~~Рішення і дії посадових осіб органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, а також громадян, якими порушено права підприємств, установ, організацій чи громадян з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, можуть бути оскаржені в порядку, встановленому законом.~~

~~Розділ III~~

~~ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ І ВИМОГИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ~~

~~Стаття 9. Гігієнічна регламентація і державна реєстрація небезпечних факторів~~

~~Гігієнічній регламентації підлягає будь-який небезпечний фактор фізичної, хімічної, біологічної природи, присутній у середовищі життєдіяльності~~

обґрунтованого періоду часу, в залежності від встановленого характеру ризику для життя або здоров'я і типу наукової інформації, необхідної для з'ясування наукової невизначеності та проведення більш повного аналізу ризику;

продукція зі зниженим ризиком для здоров'я – будь-який виріб (товар), робота чи послуга, вироблений з використанням альтернативних рішень у технологічному процесі, що призводить до суттєвих змін у складі та структурі виробу (його інгредієнтів) або способі його споживання та набуває кращих споживчих характеристик щодо впливу на стан здоров'я людини;

простежуваність – це можливість ідентифікувати виробника, час, місце, предмет та інші умови поставки (продажу або передачі), достатні для встановлення походження хімічних речовин, джерел іонізуючого випромінювання, фізичних та біологічних матеріалів, продукції (крім харчових продуктів) на усіх стадіях виробництва, переробки та обігу;

ризик для здоров'я людини – частота реалізації небезпеки та певних умов, за яких потенційна небезпека для здоров'я людини реалізується в

~~людини. Вона здійснюється з метою обмеження інтенсивності або тривалості дії таких факторів шляхом встановлення критеріїв їх допустимого впливу на здоров'я людини.~~

~~Гігієнічна регламентація небезпечних факторів забезпечується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення згідно з положенням, що затверджується Кабінетом Міністрів України. Перелік установ та організацій, які проводять роботи з гігієнічної регламентації небезпечних факторів, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.~~

~~Державна реєстрація передбачає створення та ведення єдиного Державного реєстру небезпечних факторів, в якому наводяться назви небезпечних хімічних речовин та біологічних чинників, дані про їх призначення, властивості, методи індикації, біологічну дію, ступінь небезпеки для здоров'я людини, характер поведінки у навколишньому середовищі, виробництво, гігієнічні регламенти застосування тощо. Державна реєстрація небезпечного фактора може бути здійснена лише за наявності встановлених для нього гігієнічних~~

загрози фізичного, хімічного, біологічного походження внаслідок чого здоров'ю людини завдається шкода та/або виникає неблагополучна санітарно-епідемічна ситуація;

ризик-орієнтований державний нагляд – спосіб формування планів державного нагляду (контролю) залежно від ступеню ризику від провадження господарської діяльності (високого, середнього, незначного ступеню ризику для санітарно-епідемічного благополуччя);

санітарно-епідемічне благополуччя - стан здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини, при якому показники захворюваності перебувають на усталеному рівні для даної території, умови проживання сприятливі для населення, а параметри факторів середовища життєдіяльності знаходяться в межах, визначених санітарним законодавством;

соціальний детермінант здоров'я – ступінь доступності харчових продуктів, житла, роботи, освіти, медичної допомоги;

медико-санітарний (санітарний) – визначальний для здоров'я людини;

санітарно-епідемічна ситуація – стан середовища

регламентів:

~~Використання в народному господарстві та побуті будь-якого небезпечного фактора хімічної та біологічної природи допускається лише за наявності сертифіката, що засвідчує його державну реєстрацію.~~

~~Державна реєстрація небезпечних факторів здійснюється в порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.~~

Стаття 10. Державна санітарно-епідеміологічна експертиза

~~Державна санітарно-епідеміологічна експертиза полягає у комплексному вивченні документів (проектів, технологічних регламентів, інвестиційних програм тощо), а також діючих об'єктів та пов'язаних з ними небезпечних факторів на відповідність вимогам санітарних норм.~~

~~Державна санітарно-епідеміологічна експертиза передбачає:~~

~~визначення безпеки господарської та іншої діяльності, умов праці, навчання, виховання, побуту, що прямо чи побічно негативно впливають або можуть вплинути на здоров'я населення;~~

~~встановлення відповідності об'єктів експертизи вимогам санітарних норм;~~

~~оцінку повноти та обґрунтованості санітарних і протиепідемічних (профілактичних) заходів;~~

~~оцінку можливого негативного впливу небезпечних~~

життєдіяльності та обумовлений ним стан здоров'я населення на певній території в конкретно визначений час;

середовище життєдіяльності людини (далі - середовище життєдіяльності) - сукупність об'єктів, явищ і факторів навколишнього середовища (природного і штучно створеного), що безпосередньо оточують людину і визначають умови її проживання, харчування, праці, відпочинку, навчання, виховання тощо;

сертифікат безпечності для здоров'я людини (медико-санітарний, санітарно-епідеміологічний сертифікат, гігієнічний сертифікат, сертифікат здоров'я), далі – медико-санітарний сертифікат – разовий документ установленної форми, який видається акредитованим органом з оцінки відповідності в системі добровільної сертифікації та/або в законодавчо-регульованій сфері та підтверджує відповідність об'єкта вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил;

сприятливі умови життєдіяльності людини - стан середовища життєдіяльності, при якому відсутній будь-який шкідливий вплив його факторів на

факторів, пов'язаних з діяльністю об'єктів експертизи, визначення ступеня створюваного ними ризику для здоров'я населення.

Стаття 11. Об'єкти державної санітарно-епідеміологічної експертизи

Державній санітарно-епідеміологічній експертизі підлягають:

проекти міждержавних, державних, цільових, регіональних, місцевих і галузевих програм соціально-економічного розвитку;

інвестиційні проекти і програми у випадках і порядку, встановлених законодавством;

схеми, передпроектна документація, що стосується районного планування і забудови населених пунктів, курортів тощо;

проекти нормативно-технічної, інструкційно-методичної документації, що стосується здоров'я та середовища життєдіяльності людини;

продукція, напівфабрикати, речовини, матеріали та небезпечні фактори, використання, передача або збут яких може завдати шкоди здоров'ю людей;

документація на розроблювані техніку, технології, устаткування, інструменти тощо;

діючі об'єкти, у тому числі військового та оборонного призначення.

Стаття 12. Проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи

здоров'я людини і є можливості для забезпечення нормального функціонування організму та відновлення порушених функцій;

управління ризиком для здоров'я людини - процес вибору альтернативних рішень на підставі результатів оцінки ризику та, у разі необхідності, вибору і впровадження відповідних засобів управління (контролю), включаючи нормативні (регуляторні) заходи;

фактори середовища життєдіяльності - будь-які біологічні (вірусні, пріонні, бактеріальні, паразитарні, генетично модифіковані організми, продукти біотехнології тощо), хімічні (органічні і неорганічні, природні та синтетичні), фізичні (шум, вібрація, ультразвук, інфразвук, теплове, іонізуюче, неіонізуюче та інші види випромінювання), соціальні (харчування, водопостачання, умови побуту, праці, відпочинку, навчання, виховання тощо) та інші фактори, що впливають або можуть впливати на здоров'я людини чи на здоров'я майбутніх поколінь;

фактор ризику – будь-який чинник, характеристика, вплив, стан середовища життєдіяльності людини, що може вплинути на стан здоров'я людини та/або

Державна санітарно-епідеміологічна експертиза проводиться органами державної санітарно-епідеміологічної служби, а в особливо складних випадках — комісіями, що утворюються головним державним санітарним лікарем. Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до статті 31 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності".

До проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи можуть залучатися за їх згодою фахівці наукових, проектно-конструкторських, інших установ та організацій незалежно від їх підпорядкування, представники громадськості, експерти міжнародних організацій.

Рішення про необхідність і періодичність проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи діючих об'єктів приймається відповідними посадовими особами державної санітарно-епідеміологічної служби.

Перелік установ, організацій, лабораторій, що можуть залучатися до проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи, встановлюється головним державним санітарним лікарем України.

Висновок щодо результатів державної санітарно-епідеміологічної експертизи затверджується відповідним головним державним санітарним лікарем.

Порядок проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи регулюється законодавством України.

підвищити ймовірність розвитку хвороби;

шкідливий вплив на здоров'я людини - вплив факторів середовища життєдіяльності, що створює загрозу здоров'ю, життю або працездатності людини чи здоров'ю майбутніх поколінь.

Зміст інших понять і термінів визначається законодавством України та спеціальними словниками понять і термінів Всесвітньої організації охорони здоров'я.

Стаття 2. Законодавство України про забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя

Законодавство про забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя (санітарне законодавство) базується на Конституції України і складається з цього Закону, законів України "Про систему громадського здоров'я", "Про захист населення від інфекційних хвороб", "Про протидію захворюванню на туберкульоз", "Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту (СНІД) та соціальний захист населення", "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів", "Про загальну безпечність нехарчової продукції", "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції", "Про

Стаття 13. Ліцензування господарської діяльності, пов'язаної з потенційною небезпекою для здоров'я людей

Види господарської діяльності, пов'язані з потенційною небезпекою для здоров'я людей, підлягають ліцензуванню у випадках, встановлених законом.

До ліцензійних умов щодо видів господарської діяльності, провадження яких пов'язане з потенційною небезпекою для здоров'я людей, обов'язково включаються вимоги щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Стаття 14. Вимоги безпеки для здоров'я і життя населення у національних стандартах та інших нормативно-технічних документах

Вимоги безпеки для здоров'я і життя населення є обов'язковими у національних стандартах та інших нормативно-технічних документах на вироби, сировину, технології, інші об'єкти середовища життєдіяльності людини.

Проекти національних стандартів та інших нормативно-технічних документів на всі види нової (модернізованої) продукції підлягають обов'язковій державній санітарно-епідеміологічній експертизі.

Нагляд за дотриманням вимог санітарних норм у стандартах та інших нормативно-технічних документах, відповідні до продукції вимогам безпеки для здоров'я і життя населення здійснюють виключно

відходи”, “Про питну воду і питне водопостачання”, “Про регулювання містобудівної діяльності”, “Про охорону атмосферного повітря”, “Про благоустрій населених пунктів”, “Про охорону праці”, “Про охорону навколишнього природного середовища”, “Про використання ядерної енергії та радіаційної безпеки”, “Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів”, “Про пестициди і агрохімікати”, Кодексу цивільного захисту України, указів Президента України, постанов і розпоряджень Кабінету Міністрів України, інших нормативно-правових актів, у тому числі медико-санітарних правил та нормативів.

Законодавство України про забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя (санітарне законодавство) є невід'ємною складовою законодавства про систему громадського здоров'я. Законодавство України про забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя регулює особливості реалізації оперативної функції громадського здоров'я щодо моніторингу, готовності і реагування на небезпечні чинники та надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я, а також захисту здоров'я населення та інших питань, що пов'язані із

~~органи державної санітарно-епідеміологічної служби. Головний державний санітарний лікар України погоджує методи контролю і випробувань продукції щодо її безпеки для здоров'я і життя населення, інструкції (правила) використання продукції підвищеної небезпеки.~~

~~Перелік установ, організацій та закладів, уповноважених проводити випробування продукції на відповідність вимогам безпеки для здоров'я і життя населення, погоджується головним державним санітарним лікарем України.~~

~~**Стаття 15. Вимоги до проектування, будівництва, розробки, виготовлення і використання нових засобів виробництва та технологій**~~

~~Підприємства, установи, організації та громадяни при розробленні і використанні нових технологій, проектуванні, розміщенні, будівництві, реконструкції та технічному переобладнанні підприємств, виробничих об'єктів і споруд будь-якого призначення, плануванні та забудові населених пунктів, курортів, проектуванні і будівництві каналізаційних, очисних, гідротехнічних споруд, інших об'єктів зобов'язані дотримувати вимог санітарного законодавства.~~

~~Планування і забудова населених пунктів, курортів повинна передусім передбачати створення найбільш сприятливих умов для життя, а також для збереження і зміцнення здоров'я громадян.~~

соціальним детермінантом здоров'я.

Суб'єктами відносин у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя є громадяни, іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України, центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти господарської діяльності, інші фізичні чи юридичні особи, діяльність чи поведінка яких впливає на санітарно-епідемічне благополуччя.

Об'єктами регулювання (застосування) санітарного законодавства є відносини між суб'єктами, господарська та інша діяльність яких впливає на санітарно-епідемічне благополуччя, виробництво, використання, застосування, транспортування, зберігання, обіг продукції та користування послугами, які містять та/або створюють небезпечні для здоров'я людини фактори.

Предметом регулювання санітарного законодавства є вимоги до суб'єктів відносин та об'єктів регулювання щодо забезпечення вимог безпеки для здоров'я і життя людини та здійснення державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для

~~Затвердження норм проєктування, розроблення, виготовлення і використання нових машин, механізмів, устаткування, інших засобів виробництва, впровадження нових технологій здійснюються за погодженням з органами державної санітарно-епідеміологічної служби.~~

~~Стаття 16. Умови ввезення продукції з-за кордону, її реалізації та використання~~

~~Підприємства, установи, організації та громадяни можуть ввозити з-за кордону сировину, продукцію (вироби, обладнання, технологічні лінії тощо) і реалізовувати чи використовувати їх в Україні лише за наявності даних щодо безпеки для здоров'я населення.~~

~~Перелік та зміст цих даних встановлюється головним державним санітарним лікарем України.~~

~~У разі відсутності зазначених даних ввезення, реалізація та використання продукції закордонного виробництва дозволяється лише після отримання позитивного висновку державної санітарно-епідеміологічної експертизи.~~

~~До товарів, продукції, сировини, що імпортуються в Україну, застосовуються вимоги щодо їх безпеки для здоров'я і життя людини, а також до процедур контролю, експертиз, надання дозволів, встановлення санітарно-епідеміологічних нормативів, регламентів аналогічно тим вимогам, що застосовуються до відповідних товарів, продукції, сировини, які вироблені~~

санітарно-епідемічного благополуччя.

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, які передбачені санітарним законодавством України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Дія цього Закону не поширюється на об'єкти регулювання, визначені Законом України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів".

Стаття 3. Заходи щодо забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя

Санітарно-епідемічне благополуччя забезпечується:

профілактикою інфекційних та неінфекційних хвороб відповідно до санітарно-епідемічної ситуації та прогнозу її змін;

виконанням медико-санітарних заходів і обов'язковим дотриманням вимог санітарного законодавства суб'єктами господарської діяльності та громадянами;

встановленням належного рівня захисту здоров'я

в Україні.

Стаття 18. Вимоги до господарсько-питного водопостачання і місць водокористування

Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування зобов'язані забезпечити жителів міст та інших населених пунктів питною водою, кількість та якість якої повинні відповідати вимогам санітарних норм. Виробничий контроль за якістю питної води в процесі її добування, обробки та у розподільних мережах здійснюють підприємства водопостачання.

Вода відкритих водойм, що використовується для господарсько-питного водопостачання, купання, спортивних занять, організованого відпочинку, з лікувальною метою, а також вода водойм у межах населених пунктів повинна відповідати санітарним нормам.

Підприємства, установи, організації, що використовують водойми (у тому числі моря) для екидання стічних, дренажних, поливних та інших забруднених вод, повинні забезпечити якість води у місцях водокористування відповідно до вимог санітарних норм.

Для водопроводів господарсько-питного водопостачання, їх джерел встановлюються зони санітарної охорони із спеціальним режимом. Порядок встановлення і режим цих зон визначаються законодавством України.

населення (допустимого рівня ризику);

затвердженням державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил;

медико-санітарною регламентацією та державною реєстрацією небезпечних факторів;

введенням в обіг нехарчової продукції та забезпеченням її безпечності відповідно до вимог Закону України “Про загальну безпечність нехарчової продукції”;

досягненням безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, що виробляються, перебувають в обігу, ввозяться (пересилаються) на митну територію України та/або вивозяться (пересилаються) з неї відповідно до вимог Закону України “Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів”;

ліцензуванням видів діяльності, що представляють потенційну небезпеку для здоров'я населення;

проведенням епідеміологічного нагляду (спостереження);

науковими дослідженнями у сфері безпеки

Стаття 19. Гігієнічні вимоги до атмосферного повітря в населених пунктах, повітря у виробничих та інших приміщеннях

Атмосферне повітря в населених пунктах, на територіях підприємств, установ, організацій та інших об'єктів, повітря у виробничих та інших приміщеннях тривалого чи тимчасового перебування людей повинно відповідати санітарним нормам.

Підприємства, установи, організації та громадяни при здійсненні своєї діяльності зобов'язані вживати необхідних заходів щодо запобігання та усунення причин забруднення атмосферного повітря, фізичного впливу на атмосферу в населених пунктах, рекреаційних зонах, а також повітря у жилих та виробничих приміщеннях, у навчальних, лікувально-профілактичних та інших закладах, інших місцях тривалого чи тимчасового перебування людей.

Стаття 20. Умови виховання та навчання

Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, власники і адміністрація навчально-виховних закладів та громадяни, які організують або здійснюють навчальні та виховні процеси, зобов'язані забезпечити для цього умови, що відповідають вимогам санітарних норм, здійснювати заходи, спрямовані на збереження і зміцнення здоров'я, гігієнічне виховання відповідних груп населення та вивчення ними основ гігієни.

середовища життєдіяльності та епідемічного благополуччя населення;

формуванням та веденням відкритих і загальнодоступних інформаційних ресурсів, спрямованих на своєчасне інформування органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарської діяльності та громадян про:

- виникнення і поширення інфекційних та неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;
- виконання медико-санітарних заходів і дотримання суб'єктами господарської діяльності та громадянами санітарного законодавства;
- затверджені державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила;
- видані висновки експертизи об'єктів щодо виконання вимог безпеки для здоров'я людини, декларації суб'єктів господарської діяльності про виконання вимог безпечності для здоров'я людини
- санітарно-епідемічну ситуацію, результати аналізу ризику об'єктів для здоров'я людини;
- безпечність продукції, яка перебуває в обігу та

Режими навчання та виховання, навчально-трудове навантаження дітей і підлітків підлягають обов'язковому погодженню з відповідними органами державної санітарно-епідеміологічної служби.

Стаття 21. Гігієнічне навчання і виховання громадян

Гігієнічне виховання є одним з головних завдань виховних установ та навчальних закладів. Куре гігієнічного навчання – обов'язкова складова частина загальноосвітньої та професійної підготовки, підвищення кваліфікації кадрів.

Гігієнічні знання є обов'язковими кваліфікаційними вимогами для працівників, які підлягають обов'язковим медичним оглядам, а також для тих, хто зазнає у виробництві, сфері послуг, інших галузях ризику дії небезпечних факторів.

Органи та заклади охорони здоров'я, медичні працівники, а також працівники освіти і культури зобов'язані пропагувати серед населення гігієнічні навички, здоровий спосіб життя.

Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації зобов'язані брати участь і створювати умови для гігієнічного навчання і виховання громадян, пропаганди здорового способу життя.

Стаття 22. Вимоги до жилих та виробничих приміщень, територій, засобів виробництва і

послуг, які надаються;

- потенційні та реальні загрози для здоров'я і санітарно-епідемічного благополуччя;

заходами з навчання громадян правилам профілактики хвороб, виховання прихильності до здорового способу життя та дотримання вимог санітарного законодавства, навчання правилам профілактики декретованого контингенту населення, пропаганди здорового способу життя;

здійсненням державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя;

проведенням експертизи об'єктів щодо виконання вимог безпеки для здоров'я і життя людини;

проведенням заходів щодо санітарної охорони території України;

зміцненням системи громадського здоров'я шляхом координації зусиль суспільства та здійснення моніторингу у цій сфері;

визначенням відповідальності та заходів впливу за

технологій

Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни зобов'язані утримувати надані в користування чи належні їм на праві власності жилі, виробничі, побутові та інші приміщення відповідно до вимог санітарних норм.

У процесі експлуатації виробничих, побутових та інших приміщень, споруд, обладнання, устаткування, транспортних засобів, використання технологій їх власник зобов'язаний створити безпечні і здорові умови праці та відпочинку, що відповідають вимогам санітарних норм, здійснювати заходи, спрямовані на запобігання захворюванням, отруєнням, травмам, забрудненню навколишнього середовища.

Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни зобов'язані утримувати надані в користування чи належні їм на праві власності земельні ділянки і території відповідно до вимог санітарних норм.

Стаття 23. Забезпечення радіаційної безпеки

Підприємства, установи, організації, що виробляють, зберігають, транспортують, використовують радіоактивні речовини та джерела іонізуючих випромінювань, здійснюють їх захоронення, знищення чи утилізацію, зобов'язані дотримувати норм радіаційної безпеки, відповідних санітарних правил, а

порушення вимог санітарного законодавства;

заборони, припинення, обмеження, призупинення, вилучення, знищення, утилізації небезпечних для життя і здоров'я людини об'єктів, робіт, товарів, послуг та відсторонення від роботи осіб, які створюють загрозу для здоров'я населення.

Інші заходи щодо забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя можуть бути визначені окремим галузевим (спеціальним) законодавством України.

Стаття 4. Наукове, кадрове та інформаційне забезпечення у сфері санітарно-епідемічного благополуччя

Вивчення, оцінку, прогнозування, визначення критеріїв шкідливого впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення, медико-санітарну регламентацію небезпечних факторів, наукове обґрунтування санітарних і протиепідемічних заходів, а також фундаментальні та прикладні дослідження в галузі безпечності середовища життєдіяльності, епідеміології інфекційних та неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь, їх профілактики здійснюють науково-дослідні організації та установи, вищі навчальні

~~також норм, установлених іншими актами законодавства, що містять вимоги радіаційної безпеки. Роботи з радіоактивними речовинами та іншими джерелами іонізуючих випромінювань здійснюються з дозволу державної санітарно-епідеміологічної служби та інших державних органів відповідно до закону.~~

~~Випадки порушень норм радіаційної безпеки, санітарних правил роботи з радіоактивними речовинами, іншими джерелами іонізуючих випромінювань, а також радіаційні аварії підлягають обов'язковому розслідуванню за участю посадових осіб, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд.~~

~~**Стаття 24. Захист населення від шкідливого впливу шуму, неіонізуючих випромінювань та інших фізичних факторів**~~

~~Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни при здійсненні будь-яких видів діяльності з метою відвернення і зменшення шкідливого впливу на здоров'я населення шуму, неіонізуючих випромінювань та інших фізичних факторів зобов'язані:~~

~~здійснювати відповідні організаційні, господарські, технічні, технологічні, архітектурно-будівельні та інші заходи щодо попередження утворення та зниження шуму до рівнів, установлених санітарними нормами; забезпечувати під час роботи закладів громадського~~

заклади, інші організації та окремі юридичні та фізичні особи, які акредитовані на цей вид діяльності .

Державним замовником підготовки фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів для подальшої реалізації державної політики у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Підготовка лікарів (спеціалістів) та молодших медичних спеціалістів для потреб забезпечення реалізації державної політики у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, здійснюється у навчальних закладах медичного профілю відповідного рівня акредитації.

Стаття 5. Фінансове забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя

Фінансування санітарних і протиепідемічних заходів, а також програм забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, інших програм, спрямованих на профілактику хвороб у населення, здійснюється за рахунок державного і місцевих

~~харчування, торгівлі, побутового обслуговування, розважального та грального бізнесу, культури, при проведенні концертів, дискотек, масових святкових і розважальних заходів тощо рівні звучання звуковідтворювальної апаратури та музичних інструментів у приміщеннях і на відкритих площадках, а також рівні шуму в прилеглих до них жилих і громадських будівлях, що не перевищують рівнів, установлених санітарними нормами;~~
~~вживати заходів щодо недопущення впродовж доби перевищень рівнів шуму, встановлених санітарними нормами, в таких приміщеннях і на таких територіях (захищені об'єкти):~~
~~1) жилих будинків і прибудинкових територіях;~~
~~2) лікувальних, санаторно-курортних закладів, будинків-інтернатів, закладів освіти, культури;~~
~~3) готелів і гуртожитків;~~
~~4) розташованих у межах населених пунктів закладів громадського харчування, торгівлі, побутового обслуговування, розважального та грального бізнесу;~~
~~5) інших будівель і споруд, у яких постійно чи тимчасово перебувають люди;~~
~~6) парків, скверів, зон відпочинку, розташованих на території мікрорайонів і груп житлових будинків.~~
~~Шум на захищених об'єктах при здійсненні будь-яких видів діяльності не повинен перевищувати рівнів, установлених санітарними нормами для відповідного~~

бюджетів, коштів підприємств, установ та організацій, а також позабюджетних коштів не заборонених законодавством.

Фінансування заходів з локалізації та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я, санітарно-епідемічного благополуччя (масових інфекційних та неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь), а також для протидії загрозам епідемії здійснюється за рахунок коштів резервного фонду державного та місцевих бюджетів, а також коштів підприємств, установ, організацій та позабюджетних коштів не заборонених законодавством.

Порядок виділення коштів на здійснення заходів з локалізації та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я, а також для протидії загрозам епідемії, масових уражень та отруєнь визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Державне регулювання у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя

Державне регулювання у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя здійснюється з

часу доби.

~~У нічний час, із двадцять другої до восьмої години на захищених об'єктах забороняються гучний спів і викрики, користування звуковідтворювальною апаратурою та іншими джерелами побутового шуму, проведення салютів, фєсерверків, використання піротехнічних засобів.~~

~~Проведення на захищених об'єктах ремонтних робіт, що супроводжуються шумом, забороняється у робочі дні з двадцять першої до восьмої години, а у святкові та неробочі дні - цілодобово. Власник або орендар приміщень, у яких передбачається проведення ремонтних робіт, зобов'язаний повідомити мешканців прилеглих квартир про початок зазначених робіт. За згодою мешканців усіх прилеглих квартир ремонтні та будівельні роботи можуть проводитися також у святкові та неробочі дні. Шум, що утворюється під час проведення будівельних робіт, не повинен перевищувати санітарних норм цілодобово.~~

~~Передбачені частинами другою, третьою та четвертою цієї статті вимоги щодо додержання тиші та обмежень певних видів діяльності, що супроводжуються шумом, не поширюються на випадки:~~

~~1) здійснення в закритих приміщеннях будь-яких видів діяльності, що супроводжуються шумом, за умов, що виключають проникнення шуму в прилегли приміщення, в яких постійно чи тимчасово~~

метою захисту життя та здоров'я кожної людини, усього населення України та базується на принципах:

пріоритетності збереження здоров'я людини та безпечності середовища її життєдіяльності у порівнянні з економічною вигодою від будь якої господарської діяльності та торгівлі, впровадженням нових технологій, виробництва та розповсюдження нової продукції, наданням нових послуг;

попередження (запобігання перестороги, обережності), якщо це виправдано у випадках впровадження нових технологій, виробництва та розповсюдження нової продукції, надання нових послуг;

підтримки впровадження продукції зі зменшеним ризиком для здоров'я;

здійснення управління у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя шляхом розроблення проектів актів законодавства, прийняття управлінських рішень лише на підставі результатів оцінки ризиків;

розумного та зрозумілого державного нагляду

перебувають люди;

2) здійснення в закритих приміщеннях будь-яких видів діяльності, що супроводжуються шумом, за умов, що виключають проникнення шуму за межі таких приміщень;

3) попередження та/або ліквідації наслідків аварій, стихійного лиха, інших надзвичайних ситуацій;

4) надання невідкладної допомоги, попередження або припинення правопорушень;

5) попередження крадіжок, пожеж, а також виконання завдань цивільної оборони;

6) проведення зборів, мітингів, демонстрацій, походів, інших масових заходів, про які завчасно сповіщено органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування;

7) роботи обладнання і механізмів, що забезпечують життєдіяльність жилих і громадських будівель, за умов ужиття невідкладних заходів щодо максимального обмеження проникнення шуму в прилеглі приміщення, в яких постійно чи тимчасово перебувають люди;

8) відзначення встановлених законом святкових і неробочих днів, днів міст, інших свят відповідно до рішення місцевої ради, проведення спортивних змагань;

9) проведення салютів, феєрверків, інших заходів із використанням вибухових речовин і піротехнічних засобів у заборонений час за погодженням із уповноваженим органом місцевого самоврядування в

(контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя;

відсутності політичного, відомчого, або виробничого конфлікту інтересів при здійсненні державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя;

дієвого громадського, правового і політичного контролю за діями органів влади, громадян та суб'єктів господарської діяльності;

примату задоволення потреб суспільства та гарантування національної безпеки;

чіткого визначення сфер відповідальності і перегляд всіх вимог на відповідність стандартам Європейського Союзу, впровадження в Україні тільки тих вимог, які не знижують вже встановлений рівень захисту здоров'я населення;

прозорості, забезпечення права громадян на точну й достовірну інформацію про санітарно-епідемічну ситуацію, доступності для громадян, органів влади та суб'єктів господарської діяльності інформації за результатами аналізу ризику об'єктів середовища

порядку, передбаченому правилами додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях.

~~Сільські, селищні, міські ради затверджують правила додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях, якими з урахуванням особливостей окремих територій (курортні, лікувально-оздоровчі, рекреаційні, заповідні тощо) — устанавлюються — заборони — та обмеження щодо певних видів діяльності, що супроводжуються утворенням шуму, а також устанавлюється — порядок — проведення салютів, феєрверків, інших заходів із використанням вибухових речовин і піротехнічних засобів.~~

~~Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування в межах повноважень, встановлених законом, забезпечують контроль за додержанням керівниками та посадовими особами підприємств, установ, організацій усіх форм власності, а також громадянами санітарного та екологічного законодавства, правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях, інших нормативно-правових актів у сфері захисту населення від шкідливого впливу шуму, неіонізуючих випромінювань та інших фізичних факторів.~~

Стаття 25. Застосування та знешкодження хімічних речовин і матеріалів, біологічних засобів

~~Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни у разі~~

життєдіяльності для здоров'я людини та епідеміологічного нагляду, інформації про безпечність продукції яка перебуває в обігу та послуг які надаються на певній території;

не дискримінації суб'єктів господарської діяльності, товарів та послуг незалежно від видів діяльності, вітчизняного чи закордонного походження тощо;

відмови від дозвільної системи та перенесення повної відповідальності на суб'єкта господарської діяльності на основі підтвердженої обізнаності (поінформованості), прозорості, простежуваності;

декларативного введення суб'єктами господарської діяльності в експлуатацію та/або в обіг належних їм об'єктів, товарів та послуг, якщо вони не відносяться до високого ступеню ризику;

відповідальності суб'єктів господарської діяльності за відповідність введених в експлуатацію та/або в обіг належних їм об'єктів, товарів та послуг параметрам, показникам та іншій інформації, яка вказана в декларації про виконання вимог безпечності для здоров'я та/або висновку експертизи об'єкту щодо виконання вимог безпеки для здоров'я;

застосування хімічних речовин і матеріалів, продуктів біотехнології зобов'язані дотримувати санітарних норм. Виробництво, зберігання, транспортування, використання, захоронення, знищення та утилізація отруйних речовин, у тому числі продуктів біотехнології та інших біологічних агентів, здійснюються за умови дотримання санітарних норм.

Зазначені вимоги поширюються також на транзитне транспортування через територію України хімічних, біологічних, радіоактивних, інших небезпечних для здоров'я видів сировини, корисних копалин, речовин та матеріалів (у тому числі нафти і нафтопродуктів, природного газу тощо) будь-якими видами транспорту та продуктопроводами.

Стаття 26. Обов'язкові медичні огляди

Обов'язкові медичні огляди організуються і здійснюються у встановленому законодавством порядку.

Працівники підприємств харчової промисловості, громадського харчування і торгівлі, водопровідних споруд, лікувально-профілактичних, дошкільних і навчально-виховних закладів, об'єктів комунально-побутового обслуговування, інших підприємств, установ, організацій, професійна чи інша діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення і може спричинити поширення інфекційних захворювань, виникнення харчових отруєнь, а також працівники,

широкого залучення експертного та наукового середовища, інститутів громадянського суспільства та територіальних громад до участі та впливу на забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя.

Нормативно-правові та інші акти органів державної влади та органів місцевого самоврядування не можуть протирічити наведеним вище принципам.

Держава здійснює регулювання у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя шляхом:

встановлення належного рівня захисту здоров'я населення (припустимий рівень ризику);

встановлення державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил;

державної реєстрації визначених цим Законом об'єктів;

інформування та підвищення обізнаності суб'єктів господарської діяльності і населення щодо вимог, державних медико-санітарних нормативів та медико-санітарних правил забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

забезпечення доступності для громадян, органів

зайняті на важких роботах і на роботах із шкідливими або небезпечними умовами праці, повинні проходити обов'язкові попередні (до прийняття на роботу) і періодичні медичні огляди. Обов'язкові щорічні медичні огляди проходять також особи віком до 21 року.

Позачергові медичні огляди осіб, зазначених у частині першій цієї статті, можуть проводитися на вимогу головного державного санітарного лікаря, а також на прохання працівника, якщо він пов'язує погіршення стану свого здоров'я з умовами праці.

Власники підприємств, установ, організацій або уповноважені ними органи несуть відповідальність згідно з чинним законодавством за організацію і своєчасність проходження працівниками обов'язкових медичних оглядів і допуск їх до роботи без наявності необхідного медичного висновку.

Працівники, які без поважних причин не пройшли у встановлений термін обов'язковий медичний огляд у повному обсязі, від роботи відсторонюються і можуть бути притягнуті до дисциплінарної відповідальності.

Перелік робіт, для виконання яких є обов'язковими медичні огляди, а також порядок їх проведення встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Стаття 27. Профілактичні щеплення

влади та суб'єктів господарської діяльності інформації про санітарно-епідемічну ситуацію, результати аналізу ризику об'єктів середовища життєдіяльності та епідеміологічного нагляду, інформації про безпечність продукції яка перебуває в обігу та послуг які надаються на певній території;

встановлення вимог щодо стану здоров'я персоналу об'єктів, які можуть створювати епідемічні ризики;

участі у роботі відповідних міжнародних організацій;

притягнення суб'єктів господарської діяльності та їх посадових осіб до відповідальності у разі порушення санітарного законодавства.

Стаття 7. Органи державного управління у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя

Державне управління у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення здійснюють:

Кабінет Міністрів України;

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади;

Профілактичні щеплення з метою запобігання захворюванням на туберкульоз, поліомієліт, дифтерію, кашлюк, правець та кір в Україні є обов'язковими.

Обов'язковим профілактичним щепленням для запобігання поширенню інших інфекційних захворювань підлягають окремі категорії працівників у зв'язку з особливостями виробництва або виконуваної ними роботи. У разі необґрунтованої відмови від щеплення за поданням відповідних посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби вони до роботи не допускаються.

Групи населення та категорії працівників, які підлягають профілактичним щепленням, у тому числі обов'язковим, а також порядок і терміни їх проведення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Контроль за відповідністю імунобіологічних препаратів, що застосовуються в медичній практиці, вимогам державних і міжнародних стандартів та забезпечення ними закладів охорони здоров'я здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю якості та безпеки лікарських засобів, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

органи місцевого самоврядування;

центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері безпеності та окремих показників якості харчових продуктів;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину та захисту рослин;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на здоров'я населення,

центральний орган виконавчої влади, що реалізує

Стаття 28. Госпіталізація та лікування інфекційних хворих і носіїв збудників інфекційних хвороб

Особи, які хворіють особливо небезпечними та небезпечними інфекційними хворобами або є носіями збудників цих хвороб, відсторонюються від роботи та іншої діяльності, якщо вона може призвести до поширення цих хвороб. Вони підлягають медичному нагляду і лікуванню за рахунок держави з виплатою допомоги з коштів соціального страхування в порядку, що встановлюється законодавством. Такі особи визнаються тимчасово чи постійно непридатними за станом здоров'я до професійної або іншої діяльності, внаслідок якої може створюватися підвищена небезпека для оточуючих у зв'язку з особливостями виробництва або виконуваної роботи.

Особи, хворі на особливо небезпечні інфекційні хвороби, в разі відмови від госпіталізації підлягають примусовому стаціонарному лікуванню, а носії збудників зазначених хвороб та особи, які мали контакт з такими хворими, обов'язковому медичному нагляду і карантину у встановленому порядку.

Перелік особливо небезпечних і небезпечних інфекційних захворювань, умови визнання особи хворою на інфекційну хворобу або носієм збудника інфекційної хвороби, протиепідемічні і карантинні правила встановлюються в порядку, визначеному законодавством.

державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів і рекламу в цій сфері;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони навколишнього природного середовища;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику в сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці;

центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в сфері безпеки використання ядерної енергії та радіаційної безпеки;

та інші центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя згідно з повноваженнями визначеними відповідним положенням про центральні органи виконавчої влади;

Компетенція центральних органів виконавчої влади, що здійснюють державне управління в сфері санітарного та епідемічного благополуччя

Стаття 29. Санітарна охорона території України від занесення інфекційних хвороб

~~В'їзд на територію України іноземних громадян та громадян України, а також транспортних засобів з країн (місцевостей), де зареєстровано особливо небезпечні хвороби, дозволяється за наявності документів, передбачених міжнародними угодами і санітарним законодавством України.~~

~~З метою запобігання занесенню в Україну особливо небезпечних (у тому числі карантинних) і небезпечних для людей інфекційних хвороб у прикордонних контрольних пунктах у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України, створюються і функціонують спеціальні санітарно-карантинні підрозділи, прикордонні інспекційні пости.~~

Стаття 30. Запобігання особливо небезпечним, небезпечним інфекційним хворобам, масовим неінфекційним захворюванням (отруєнням) та радіаційним ураженням

~~Кабінет Міністрів України відповідно до закону встановлює карантинно-обмежувальні заходи на території виникнення і поширення інфекційних хвороб та уражень людей.~~

~~У разі виникнення чи загрози виникнення або поширення особливо небезпечних і небезпечних інфекційних хвороб, масових неінфекційних захворювань (отруєнь), радіаційних уражень населення~~

~~населення визначається законодавством.~~

Стаття 8. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя

До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя належить:

стратегічне керівництво щодо дотримання принципу пріоритетності збереження здоров'я населення в усіх напрямках діяльності органів державної влади, що передбачає визнання актуальних проблем у галузі охорони здоров'я комплексними і пов'язаними із соціальним детермінантом здоров'я;

проведення основних напрямів державної політики у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

забезпечення розроблення і виконання загальнодержавних і міждержавних програм у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя спрямованих на захист і зміцнення здоров'я населення;

органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування за поданням відповідних головних державних санітарних лікарів у межах своєї повноважень можуть запроваджувати у встановленому законом порядку на відповідних територіях чи об'єктах особливі умови та режими праці, навчання, пересування і перевезення, спрямовані на запобігання та ліквідацію цих захворювань та уражень.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації зобов'язані забезпечувати своєчасне проведення масових профілактичних щеплень, дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних, інших необхідних санітарних і протиепідемічних заходів.

У разі загрози виникнення або поширення особливо небезпечних і небезпечних інфекційних хвороб, масових неінфекційних захворювань (отруєнь) або радіаційних уражень відповідними головними державними санітарними лікарями на окремих територіях можуть запроваджуватися позачергові профілактичні щеплення, інші санітарні заходи відповідно до закону.

Розділ IV

ДЕРЖАВНА САНІТАРНО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Стаття 31. Система державної санітарно-епідеміологічної служби України

забезпечення організаційних соціально-економічних засад у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, гармонізація вітчизняної системи охорони здоров'я до європейських та міжнародних вимог;

координація роботи міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя з метою усунення шкідливого впливу на здоров'я людини факторів середовища життєдіяльності;

запровадження адміністративних та медико-санітарних заходів з метою недопущення поширення особливо-небезпечних інфекційних хвороб;

затвердження порядку проведення експертизи щодо виконання вимог безпеки для здоров'я і життя людини;

затвердження методики віднесення об'єктів до високого, середнього, незначного ступеня ризику;

затвердження порядку проведення досліджень (випробувань) щодо відповідності об'єкта вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил, форми та порядок видачі сертифікату безпечності для здоров'я людини (медико-

Систему державної санітарно-епідеміологічної служби України становлять:

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення;

відповідні установи, заклади, частини і підрозділи центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України;

державні наукові установи санітарно-епідеміологічного профілю.

Посадовими особами державної санітарно-епідеміологічної служби України є головні державні санітарні лікарі та їх заступники, інші працівники державної санітарно-епідеміологічної служби України, уповноважені здійснювати державний санітарно-епідеміологічний нагляд згідно з цим Законом.

На центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, покладаються функції з державного санітарно-епідеміологічного нагляду на відповідних територіях, транспорті.

На установи, заклади, частини і підрозділи державної санітарно-епідеміологічної служби інших державних

санітарного сертифікату);

затвердження порядку державної медико-санітарної (гігієнічної) регламентації потенційно небезпечних факторів та порядку затвердження державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил;

затвердження порядку проведення розслідувань випадків інфекційних, професійних, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;

затвердження методики розрахунку витрат та збитків внаслідок масових випадків інфекційних, професійних, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;

затвердження переліку особливо небезпечних факторів негативного впливу на здоров'я людини;

укладання міжурядових договорів.

Кабінет Міністрів України може здійснювати інші повноваження у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя відповідно до законів України.

Стаття 9. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим і місцевих органів виконавчої

органів, зазначених у частині першій цієї статті, покладаються функції з державного санітарно-епідеміологічного нагляду на підпорядкованих їм територіях, об'єктах, у частинах і підрозділах.

Стаття 32. Управління державною санітарно-епідеміологічною службою України

Державну санітарно-епідеміологічну службу України очолює керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, який за посадою є головним державним санітарним лікарем України.

Головний державний санітарний лікар України має двох заступників, у тому числі одного першого. Першим заступником та заступником головного державного санітарного лікаря України є відповідно перший заступник та заступник керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Головний державний санітарний лікар України у межах своїх повноважень видає накази з питань діяльності державної санітарно-епідеміологічної служби України, обов'язкові до виконання усіма юридичними та фізичними особами постанови, розпорядження, висновки, рішення тощо щодо дотримання вимог санітарного законодавства, проведення санітарних

влади у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади у межах відповідних територій:

забезпечують виконання законів та реалізують державну політику у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя на території, організовують розроблення і виконання регіональних і місцевих програм з питань безпечності середовища життєдіяльності, забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, а також беруть участь у розробленні та виконанні державних цільових програм;

організують проведення санітарно-епідеміологічних розслідувань причин масових інфекційних хвороб та неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь людей із залученням центральних органів виконавчої влади відповідно до компетенції;

формують за участю представників громадських організацій і забезпечують виконання цільових регіональних програм поліпшення санітарно-епідемічної ситуації, а також медико-санітарних

~~заходів, вносить пропозиції центральним і місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування, іншим державним органам щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення в Україні.~~

~~Головний державний санітарний лікар України представляє державну санітарно-епідеміологічну службу в центральних і місцевих органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування, інших державних органах, у тому числі єудах.~~

~~Керівництво державною санітарно-епідеміологічною службою Автономної Республіки Крим здійснює головний державний санітарний лікар Автономної Республіки Крим, який призначається на посаду та звільняється з посади наказом головного державного санітарного лікаря України у порядку, визначеному законодавством.~~

~~Керівництво державною санітарно-епідеміологічною службою області, міст Києва, Севастополя здійснює головний державний санітарний лікар відповідної адміністративно-територіальної одиниці, який призначається на посаду та звільняється з посади наказом головного державного санітарного лікаря України у порядку, визначеному законодавством.~~

~~Керівництво державною санітарно-епідеміологічною службою на водному, залізничному, повітряному транспорті здійснює головний державний санітарний~~

заходів у програмах соціально-економічного і культурного розвитку регіонів;

забезпечують ефективне реагування та оперативну мобілізацію у разі виникнення надзвичайної ситуації в сфері громадського здоров'я незалежно від її характеру і причини;

розміщують на своїх офіційних сайтах інформацію про санітарно-епідемічну ситуацію, результати аналізу ризику об'єктів середовища життєдіяльності для здоров'я людини та епідеміологічного нагляду, інформацію про об'єкти діяльність яких віднесена до високого ступеню ризику ризику, що розміщені (функціонують) на території, безпечність продукції, яка перебуває в обігу та послуг, які надаються на території;

координують здійснення комплексних заходів, спрямованих на протидію загрозам здоров'ю, санітарно-епідемічному благополуччю, ліквідацію епідемій, спалахів інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь, їх причин та наслідків на відповідній території;

сприяють поширенню здорового способу життя серед населення, викоріненню шкідливих звичок, створенню оптимальних санітарно-гігієнічних та

лікар відповідного виду транспорту, який призначається на посаду і звільняється з посади наказом головного державного санітарного лікаря України у порядку, визначеному законодавством.

Заступники головних державних санітарних лікарів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва, Севастополя, відповідного виду транспорту призначаються на посаду і звільняються з посади наказом головного державного санітарного лікаря України у порядку, визначеному законодавством.

Забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя в районі, місті, районі у місті покладається на головного державного санітарного лікаря відповідної адміністративно-територіальної одиниці, який призначається на посаду і звільняється з посади наказом відповідно головного державного санітарного лікаря Автономної Республіки Крим, області, міста Києва, Севастополя за погодженням із головним державним санітарним лікарем України у порядку, визначеному законодавством.

Організація державної санітарно-епідеміологічної служби на водному, залізничному, повітряному транспорті забезпечується за лінійним принципом. Керівництво державною санітарно-епідеміологічною службою у лінійних підрозділах та на об'єктах транспорту здійснюють головні державні санітарні лікарі, які призначаються на посаду і звільняються з

соціальних умов життя, розвитку культури індивідуального та громадського здоров'я;

вирішують інші питання у межах повноважень, визначених санітарним законодавством.

Місцеві органи виконавчої влади взаємодіють з відповідними центральними органами виконавчої влади та сприяють їм у виконанні покладених на ці органи завдань.

Стаття 10. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я:

здійснює оцінку актів центральних органів виконавчої влади на предмет дотримання принципу пріоритетності збереження здоров'я населення в усіх напрямках діяльності органів державної влади;

координує проведення протиепідемічних заходів у разі виникнення та/або загрози виникнення масових інфекційних та неінфекційних хвороб, уражень та

~~посади наказом головного державного санітарного лікаря відповідного виду транспорту за погодженням із головним державним санітарним лікарем України у порядку, визначеному законодавством.~~

~~Державні санітарно-епідеміологічні служби центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України очолюють головні державні санітарні лікарі відповідного державного органу, які призначаються на посаду і звільняються з посади керівником цього державного органу за погодженням із головним державним санітарним лікарем України.~~

~~Головні державні санітарні лікарі центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України підпорядковуються із загальних питань безпосередньо керівнику відповідного державного органу, а з питань державного санітарно-епідеміологічного нагляду — головному державному санітарному лікарю України.~~

~~Головні державні санітарні лікарі, зазначені у частині дванадцятій цієї статті, призначають на посаду і~~

отруєнь людей, подає обов'язкові до виконання рекомендації щодо заходів з усунення причин та ліквідації наслідків, надання медичної допомоги постраждалим;

визначає параметри безпеки харчової та нехарчової продукції, специфікації якості харчових продуктів, допоміжних засобів і матеріалів для виробництва й обігу, що використовуються у їх виробництві;

встановлює вимоги до підприємств, установ, організацій з числа акредитованих Національним органом України з акредитації (органи з оцінки відповідності) щодо можливості надання ними послуг з аналізу ризику для здоров'я людини, а також веде їх облік;

затверджує:

належний рівень захисту здоров'я людей;

критерії оцінки мінімально необхідного обсягу (комплексу) санітарно-протиепідемічних, у тому числі дезінфекційних заходів, що проводяться на об'єктах нагляду для забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

порядок (обсяг, форму) надання державної, галузевої

~~звільняють з посади головних державних санітарних лікарів територій, на які поширюється їх діяльність, і підпорядкованих їм з'єднань, частин та підрозділів.~~

~~Головні державні санітарні лікарі, зазначені у частині дванадцятій цієї статті, головні державні санітарні лікарі територій, з'єднань, частин та підрозділів можуть бути керівниками закладів та підрозділів відповідно до положень про державну санітарно-епідеміологічну службу державних органів, зазначених у частині дванадцятій цієї статті.~~

~~Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, здійснюють свої повноваження на територіях відповідних адміністративно-територіальних одиниць та об'єктах транспорту, а посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби інших державних органів – на територіях, на які поширюється їх діяльність, підпорядкованих їм об'єктах, у підрозділах відповідно до цього Закону та інших актів законодавства.~~

~~Стаття 33. Основні напрями діяльності державної санітарно-епідеміологічної служби~~

~~Основними напрямками діяльності державної санітарно-епідеміологічної служби є:~~

~~здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду;~~

~~визначення пріоритетних заходів у профілактиці~~

й оперативної звітності щодо санітарно-епідемічної ситуації;

вимоги та форми заповнення суб'єктами господарської діяльності декларацій про виконання вимог безпечності для здоров'я людини;

обсяг та форми представлення на офіційних сайтах місцевих органів виконавчої влади інформації про санітарно-епідемічну ситуацію, результати аналізу ризику об'єктів середовища життєдіяльності для здоров'я людини та епідеміологічного нагляду, інформації про об'єкти діяльність яких віднесена до високого ступеню ризику, що розміщені (функціонують) на території, інформації про безпечність продукції, яка перебуває в обігу та послуги які надаються на території;

порядок повідомлення про інфекційні хвороби, харчові та інші отруєння, масові неінфекційні хвороби, ураження та отруєння, інші хвороби, які мають значення для забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

вимоги до проведення санітарно-епідеміологічних розслідувань причин інфекційних та масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь людей,

~~захворювань, а також у охороні здоров'я населення від шкідливого впливу на нього факторів навколишнього середовища;~~

~~вивчення, оцінка і прогнозування показників здоров'я населення залежно від стану середовища життєдіяльності людини, встановлення факторів навколишнього середовища, що шкідливо впливають на здоров'я населення;~~

~~підготовка пропозицій щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, запобігання занесенню та поширенню особливо небезпечних (у тому числі карантинних) та небезпечних інфекційних хвороб;~~

~~проведення санітарно-епідеміологічних розслідувань захворювань, спричинених інфекційними хворобами, масовими неінфекційними захворюваннями, отруєнь та радіаційних уражень людей і здійснення контролю за усуненням їх причин та умов виникнення і поширення; державний облік інфекційних і професійних захворювань та отруєнь;~~

~~видача висновків державної санітарно-епідеміологічної експертизи щодо об'єктів поводження з відходами;~~

~~встановлення санітарно-гігієнічних вимог до продукції, що виробляється з відходів, та видача гігієнічного сертифіката на неї;~~

~~методичне забезпечення та здійснення контролю під час визначення рівня небезпечності відходів.~~

професійних хвороб (отруєнь);

обсяг та порядок представлення результатів досліджень згідно із міжнародними вимогами щодо належної практики їх проведення (лабораторної, клінічної, польової, епідеміологічної тощо) та міжнародних стандартів якості досліджень, випробувань, вимірювань, що проводяться для наукового обґрунтування та аналізу ризику об'єкта для здоров'я людини та/або з метою встановлення державних медико-санітарних нормативів (параметрів безпечності) та державних медико-санітарних правил;

методичні настанови щодо аналізу ризику об'єкту для здоров'я людини;

порядок уповноваження підприємств, установ, організацій з числа акредитованих Національним органом України з акредитації (органи з оцінки відповідності) на проведення досліджень (випробувань) щодо відповідності об'єкта вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил, видачу сертифіката безпечності для здоров'я людини (медико-санітарного сертифіката);

порядок оцінювання відповідності лабораторій мікробіологічного профілю, що працюють з

Стаття 34. Взаємодія державної санітарно-епідеміологічної служби з іншими організаціями

Взаємодія, а також розмежування сфер діяльності, повноважень і відповідальності між органами державної санітарно-епідеміологічної служби та іншими уповноваженими законом органами, що здійснюють державний нагляд і контроль, забезпечується відповідно до нормативно-правових актів, що визначають їх компетенцію.

Органи державної санітарно-епідеміологічної служби співпрацюють з державними органами і громадськими організаціями, діяльність яких спрямована на профілактику захворювань, охорону здоров'я людини та навколишнього середовища, захист прав громадян на безпечні умови їх життєдіяльності.

Стаття 35. Фінансове забезпечення та майно державної санітарно-епідеміологічної служби

Фінансування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, у тому числі спеціального фонду, а також інших джерел, передбачених законом.

Фінансування установ, закладів, частин і підрозділів державної санітарно-епідеміологічної служби центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері оборони і військового

особливо небезпечними патогенами, вимогам з біобезпеки та біозахисту при роботі з ними;

порядок обліку, зберігання, транспортування біологічно патогенних агентів;

державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила (регламенти);

вимоги до навчальних програм для проведення гігієнічного навчання декретованих контингентів населення, визначає порядок, спосіб та критерії оцінки (атестації) їх обов'язкового мінімального рівня гігієнічних знань;

навчальні програми з питань біобезпеки та біозахисту для підготовки персоналу в системі цивільного захисту та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я;

положення про наукове обґрунтування та затвердження державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил (регламентів);

державні медико-санітарні нормативи (показники) безпечності харчових продуктів та інших об'єктів санітарних заходів, гігієнічні вимоги до об'єктів

~~будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України здійснюється за рахунок асигнувань на охорону здоров'я, що виділяються зазначеним державним органам з Державного бюджету України. Кошти до спеціального фонду державного бюджету центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, відраховує за виконання робіт і надання послуг у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, що не відносяться до медичної допомоги населенню: підготовка та видача дозволів, висновків, гігієнічних сертифікатів, передбачених статтями 12, 16, 17, 23 цього Закону; проведення лабораторних досліджень, вимірювань, випробувань факторів середовища життєдіяльності людини; вивчення, дослідження, аналіз проектів нормативних документів, проектної, технічної, інструктивно-методичної документації на відповідність вимогам санітарного законодавства; обґрунтування медичних вимог безпеки для життя і здоров'я людини, розробка гігієнічних нормативів і санітарних норм; участь в акредитації установ, організацій та закладів на~~

санітарних заходів, перелік харчових алергенів, наявність яких повинна бути вказана виробником харчових продуктів;

критерії градації рівнів лабораторій щодо біологічного захисту;

критерії віднесення води питної до категорії "вода питна мінеральна";

окремі показники якості харчових продуктів;

класифікацію патогенних для людини мікроорганізмів за групами патогенності;

методичні настанови щодо забезпечення безпечності для здоров'я людини продукції та послуг, функціонування об'єктів вимогам санітарного законодавства, які розроблені об'єднаннями операторів ринку (суб'єктів господарської діяльності);

єдині кваліфікаційні вимоги до осіб, які займаються діяльністю в сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя та громадського здоров'я;

обсяг та порядок представлення матеріалів для державної реєстрації у відповідних державних

~~право випробувань продукції щодо її безпеки для життя і здоров'я людини;~~
~~атестація робочих місць;~~
~~гігієнічне навчання професійних груп працівників;~~
~~консультації за зверненнями юридичних і фізичних осіб;~~
~~роботи з профілактичної дезінфекції, дезінсекції, дератизації;~~
~~інші види робіт і послуг за переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України.~~
~~Оплата зазначених послуг здійснюється за тарифами та прейскурантами, затвердженими Кабінетом Міністрів України.~~
~~Приміщення, будівлі, споруди, устаткування, транспортні засоби та інше майно, що використовуються органами державної санітарно-епідеміологічної служби, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд, перебувають у державній власності і передаються зазначеним органам у порядку, встановленому законом. Земельні ділянки, на яких розміщуються будівлі та споруди державної санітарно-епідеміологічної служби України, надаються їм у порядку, встановленому законом.~~
Стаття 36. Кадрове і наукове забезпечення державної санітарно-епідеміологічної служби
~~Підготовка лікарів та молодших медичних спеціалістів для державної санітарно-епідеміологічної служби~~

реєстрах, які належать до сфери його відання відповідно до закону;

затверджує переліки:

інфекційних хвороб, при наявності яких госпіталізація хворих є обов'язковою;

інфекційних хвороб, щодо яких здійснюється епідеміологічний нагляд (спостереження), обов'язкове повідомлення та форма звітності;

референс-методики, які використовуються для контролю державних медико-санітарних нормативів (параметрів безпечності) при здійсненні державного нагляду (контролю);

референс-лабораторій для потреб епідеміологічного нагляду;

країн, у випадку виїзду в які громадянам України обов'язково проводять щеплення;

критеріїв оцінки безпечності для здоров'я умов праці (санітарно-гігієнічних умов) жінок, неповнолітніх та осіб з обмеженою працездатністю (з урахуванням психофізіологічних, вікових та інших особливостей);

здійснюється у навчальних закладах медичного профілю відповідного рівня акредитації. Нормативи забезпечення цими фахівцями державної санітарно-епідеміологічної служби встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Вивчення, оцінку, прогнозування, визначення критеріїв шкідливого впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення, санітарно-епідеміологічну експертизу, гігієнічну регламентацію небезпечних факторів, наукове обґрунтування санітарних і протиепідемічних заходів, а також фундаментальні та прикладні дослідження в галузі профілактики захворювань населення здійснюють наукові установи гігієнічного та епідеміологічного профілю.

Стаття 37. Інформаційне забезпечення державної санітарно-епідеміологічної служби

Інформаційне забезпечення державної санітарно-епідеміологічної служби здійснюється з метою вивчення, оцінки, прогнозування санітарної та епідемічної ситуації, розробки заходів, спрямованих на запобігання, усунення або зменшення шкідливого впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я людей, а також інформування з цих питань органів виконавчої влади, громадських організацій і громадян.

морських і річкових портів, аеропортів України (інших пунктів пропуску через державний кордон), на яких здійснюється медико-санітарний контроль та медичний (санітарний) огляд;

особливо небезпечних та небезпечних інфекційних хвороб, умов визнання особи інфекційно хворою або носієм збудника інфекційної хвороби;

показників здійснення виробничого контролю якості питної води, порядок і періодичність його здійснення;

промислових алергенів;

речовин, продуктів, виробничих процесів, побутових і природних факторів, канцерогенних для людини;

виробництв (професій), до роботи в яких не можуть бути допущені особи, хворі на інфекційні хвороби, є носіями збудників інфекційних хвороб або яким не було зроблено щеплення проти певних інфекційних хвороб;

необхідних обстежень лікарями-спеціалістами, видів клінічних, лабораторних та інших досліджень, що необхідні для проведення обов'язкових медичних оглядів та періодичність їх проведення;

Інформаційне забезпечення державної санітарно-епідеміологічної служби здійснюється системою державної, галузевої та оперативної звітності. Характер, обсяг, порядок і строки подання цієї інформації до органів державної санітарно-епідеміологічної служби визначаються за поданням головного державного санітарного лікаря України у встановленому законодавством порядку.

Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни зобов'язані надавати органам державної санітарно-епідеміологічної служби таку інформацію безоплатно.

Стаття 38. Заходи правового і соціального захисту, матеріальне та соціальне забезпечення працівників державної санітарно-епідеміологічної служби

Головні державні санітарні лікарі, їх заступники, інші посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби перебувають під захистом закону. Втручання в дії посадових осіб, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд, що перешкоджає виконанню ними службових обов'язків, тягне за собою відповідальність згідно з законодавством.

Нанесення тілесних ушкоджень, образа, погроза щодо посадової особи державної санітарно-епідеміологічної служби чи її близьких родичів, а також знищення їх майна, інші насильницькі дії у зв'язку з виконанням цією особою своїх службових обов'язків тягнуть за

розробляє та подає на затвердження Кабінету Міністрів України:

методики віднесення об'єктів до високого, середнього, незначного ступеню ризику;

порядок проведення досліджень (випробувань) щодо відповідності об'єкта вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил, порядок видачі сертифікату безпечності для здоров'я людини (медико-санітарного сертифікату);

порядок надання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я інформації про стан здоров'я та захворюваності населення, стан середовища життєдіяльності, результатів державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя населення;

порядок державної медико-санітарної (гігієнічної) регламентації потенційно небезпечних факторів та порядок затвердження державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил;

особою встановлену законом відповідальність.
Працівники державної санітарно-епідеміологічної служби підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Заробітна плата посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби визначається на основі Єдиної тарифної сітки у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Головні державні санітарні лікарі, їх заступники, інші посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби мають переважне право на одержання житла, встановлення домашніх телефонів.

У порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби, які безпосередньо здійснюють перевірки об'єктів нагляду, забезпечуються проїзними квитками на проїзд відповідними видами транспорту міського, приміського і місцевого сполучення (крім таксі) або за їх бажанням отримують грошову компенсацію вартості проїзду при виконанні службових обов'язків. Під час службових відряджень вони мають право на позачергове придбання проїзних документів на всі види транспорту і розміщення в готелях.

Посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби на водному, залізничному, повітряному

порядок проведення санітарно-епідеміологічних розслідувань випадків інфекційних, професійних, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;

методику розрахунку витрат та збитків внаслідок масових випадків інфекційних, професійних, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;

здійснює моніторинг результатів реалізації державних програм у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

здійснює державну реєстрацію, створює та веде:

- **державний реєстр професійних хвороб;**
- **державний реєстр хвороб;**
- **державний реєстр дезінфекційних засобів;**
- **державний реєстр потенційно небезпечних факторів хімічної, біологічної, фізичної природи та їх джерел;**
- **державний реєстр новітніх харчових продуктів;**
- **державний реєстр харчових добавок, ароматизаторів, ензимів;**
- **державний реєстр вод питних мінеральних;**
- **державний реєстр природних**

транспорту користуються також усіма видами правового та соціального захисту, матеріального та соціального забезпечення, наданими працівникам відповідного виду транспорту.

Особливості правового та соціального захисту, матеріального та соціального забезпечення військовослужбовців та працівників, які працюють за договором у державній санітарно-епідеміологічній службі центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України, регулюються відповідними актами законодавства.

Розділ V

ДЕРЖАВНИЙ САНІТАРНО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНИЙ НАГЛЯД

Стаття 39. Поняття та основні завдання державного санітарно-епідеміологічного нагляду

Державний санітарно-епідеміологічний нагляд - це діяльність органів державної санітарно-епідеміологічної служби по контролю за дотриманням юридичними та фізичними особами санітарного законодавства з метою попередження, виявлення, зменшення або усунення шкідливого впливу небезпечних факторів на здоров'я людей та по

лікувальних ресурсів;

- державний реєстр дитячого харчування;
- державний реєстр заяв про поживну цінність та тверджень про користь для здоров'я харчових продуктів;
- державний реєстр лабораторій за рівнями безпеки (біологічної, хімічної, радіологічної);
- державний реєстр експертів у сфері громадського здоров'я, санітарно-епідемічного благополуччя за відповідними напрямками (спеціалізацією);
- державний реєстр затверджених державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил застосування діючих речовин, допоміжних речовин та препаративних форм пестицидів та агрохімікатів;
- інші державні реєстри згідно із законодавством;

розміщує на своєму офіційному сайті зміст усіх перелічених вище реєстрів, а також:

інформацію про санітарно-епідемічну ситуацію в Україні;

застосуванню заходів правового характеру щодо порушників.

Основними завданнями цієї діяльності є:

нагляд за організацією і проведенням органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянами санітарних і протиепідемічних заходів;

нагляд за реалізацією державної політики з питань профілактики захворювань населення, участь у розробці та контролі за виконанням програм, що стосуються запобігання шкідливому впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення;

нагляд за дотриманням санітарного законодавства; проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи, гігієнічної регламентації небезпечних факторів і видача дозволів на їх використання.

Державний санітарно-епідеміологічний нагляд здійснюється відповідно до Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд в Україні що затверджується Кабінетом Міністрів України вибірковими перевітками дотримання санітарного законодавства за планами органів державної санітарно-епідеміологічної служби, а також позапланово залежно від санітарної, епідемічної ситуації та за заявами громадян.

Результати перевірки оформлюються актом, форма і порядок складання якого визначаються центральним

актуальну інформацію про затверджені державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила;

перелік уповноважених в установленому порядку лабораторій (підприємств, установ, організацій), які здійснюють дослідження, випробування, вимірювання в сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя із зазначенням галузі акредитації з повним переліком валідованих методик та назви органу акредитації;

перелік підприємств, установ, організацій, які уповноважені (нотифіковані) на право надання послуг з аналізу ризику об'єкта для здоров'я людини;

створює колегіальні комісії з розгляду, оцінки та прийняття рішень щодо затвердження державних медико-санітарних правил та державних медико-санітарних нормативів;

здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Стаття 11. Повноваження інших центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя

органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Стаття 40. Повноваження головного державного санітарного лікаря України

Головний державний санітарний лікар України:

а) вносить на затвердження центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, проекти актів, якими встановлюються:

державні санітарні норми та правила, санітарно-епідеміологічні та санітарно-протиепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протиепідемічні правила і норми, гігієнічні та протиепідемічні правила і норми, державні санітарно-епідеміологічні нормативи, санітарні регламенти; норми радіаційної безпеки та допустимі рівні впливу на людину інших фізичних факторів;

методика визначення ступенів ризику для здоров'я населення, що створюються небезпечними факторами;

порядок ведення державного обліку інфекційних і професійних захворювань, отруєнь;

перелік робіт, для виконання яких є обов'язковими медичні огляди, а також порядок їх проведення;

перелік інфекційних захворювань, за яких госпіталізація хворих є обов'язковою, а також перелік виробництв (професій), до роботи на яких не допускаються особи, які хворіють інфекційними

Інші центральні органи виконавчої влади в межах компетенції у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя:

вносять пропозиції щодо формування державної політики у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

реалізують державну політику у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя населення;

розробляють та реалізують плани державного нагляду (контролю) на основі ризик-орієнтованого підходу;

визначають згідно з затвердженою Кабінетом Міністрів України методикою об'єкти високого, середнього та низького ступеню ризику;

формують та оприлюднюють на своєму сайті перелік об'єктів, діяльність яких віднесена до високого ступеню ризику;

ідентифікують небезпеки, здійснюють

захворюваннями, є носіями збудників інфекційних захворювань або яким не зроблено щеплення проти визначених інфекційних захворювань;

б) затверджує регламенти використання небезпечних факторів, гранично допустимі концентрації та орієнтовно безпечні рівні хімічних і біологічних чинників у предметах та виробках, воді, повітрі, ґрунті;

в) вносить відповідно до чинного законодавства проекти законодавчих актів з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;

г) визначає вимоги щодо комплексу заходів санітарної охорони державних кордонів України, контролює діяльність органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з цих питань;

ґ) дає обов'язкові для розгляду висновки щодо проектів міждержавних, державних цільових і галузевих програм з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, профілактики захворювань та контролює їх виконання;

д) видає розпорядчі документи щодо організації та здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні;

е) погоджує основні напрями фундаментальних і прикладних досліджень у галузі гігієни та епідеміології;

є) погоджує державні стандарти, державні будівельні норми, технічні регламенти та інші нормативні документи на вироби, продукцію, сировину, технології,

обґрунтування заходів з управління ризиком;

здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності при проведенні санітарно-епідеміологічних розслідувань інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь людей, професійних хвороб, аналізують причини їх виникнення та поширення, застосовують заходи адміністративного впливу щодо негайного припинення причин та ліквідації наслідків;

виявляють фактори, у тому числі особливо небезпечні та об'єкти середовища життєдіяльності людини, що шкідливо впливають на здоров'я людини, розробляють заходи щодо їх усунення, а в разі відсутності затверджених державних медико-санітарних нормативів (параметрів безпечності) та/або відповідних медико-санітарних правил, вносять пропозиції центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я щодо їх розробки та затвердження;

надають, згідно з порядком, затвердженим Кабінетом Міністрів України, центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я,

~~інші об'єкти середовища життєдіяльності в частині вимог щодо їх безпеки для здоров'я і життя людини;~~
~~ж) погоджує норми навчально-трудового навантаження, режими навчання та виховання дітей і підлітків у навчально-виховних закладах;~~
~~з) застосовує передбачені законами України заходи для припинення порушень санітарного законодавства;~~
~~и) погоджує методи контролю і випробувань продукції щодо її безпеки для здоров'я і життя населення;~~
~~і) погоджує інструкції (правила) використання продукції підвищеної небезпеки;~~
~~ї) погоджує перелік установ, організацій, закладів, яким надається право випробування продукції на відповідність вимогам безпеки для здоров'я;~~
~~й) у разі введення в Україні чи в окремих її місцевостях режиму надзвичайного стану вносить центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, обґрунтоване подання для прийняття рішення щодо звернення до Кабінету Міністрів України з пропозицією про встановлення карантину. У поданні зазначаються: період і межі території встановлення карантину; перелік проведення необхідних профілактичних, протиепідемічних та інших заходів, які можуть бути проведені у зв'язку з введенням режиму надзвичайного стану і встановленням карантину, виконавці цих заходів; вичерпні тимчасові~~

інформацію про виявлені фактори та об'єкти середовища життєдіяльності людини, що шкідливо впливають на здоров'я людини, їх показники, інформацію про стан здоров'я та захворюваність населення, інформацію, отриману при здійсненні державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя;

проводять експертизу щодо безпечності для здоров'я людини об'єктів, щодо яких встановлено порушення вимог санітарного законодавства;

проводять дослідження (випробування) щодо відповідності об'єкта вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил, видають сертифікат безпечності для здоров'я людини (медико-санітарний сертифікат);

видають протоколи, висновки, приписи розпорядження та інші розпорядчі документи за результатами державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя;

уповноважують підприємства, установи, організації з числа акредитованих Національним органом

~~обмеження прав фізичних і юридичних осіб, додаткові обов'язки, що покладаються на них.~~

~~Головний державний санітарний лікар України, крім повноважень, передбачених цією статтею, має також повноваження, передбачені статтею 41 цього Закону. Він може делегувати свої повноваження заступникам головного державного санітарного лікаря України повністю або частково.~~

~~**Стаття 41. Повноваження головних державних санітарних лікарів та інших посадових осіб, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд**~~

~~Головним державним санітарним лікарям Автономної Республіки Крим, областей, районів, міст, районів у містах та їх заступникам, головним державним санітарним лікарям на транспорті та їх заступникам у межах відповідних територій (об'єктів транспорту) надаються повноваження:~~

~~а) державного санітарно-епідеміологічного нагляду за дотриманням органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями і громадянами санітарного законодавства;~~

~~б) систематичного аналізу санітарної та епідемічної ситуації, показників здоров'я населення, окремих його груп;~~

~~в) визначення факторів, що можуть шкідливо впливати~~

України з акредитації (органи з оцінки відповідності) на проведення досліджень (випробувань) щодо відповідності об'єкта вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил, видачу сертифіката безпечності для здоров'я людини (медико-санітарного сертифіката);

аналізують ефективність застосування медико-санітарних та протиепідемічних заходів щодо запобігання виникнення та поширення інфекційних та неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь людей та забезпечення готовності до погіршення санітарно-епідемічної ситуації;

сприяють науковим дослідженням, впроваджують їх результати та рекомендації міжнародних організацій у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя.

Законами України можуть бути визначені інші повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя.

Центральні органи виконавчої влади у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя співпрацюють з об'єднаннями громадян, діяльність яких спрямована на профілактику хвороб,

на здоров'я населення, ступеня створюваного ними ризику для здоров'я населення регіону, території, об'єкта, окремих професійних груп тощо;

г) контролю за проведенням санітарних і протиепідемічних заходів, виконанням програм профілактики захворювань, охорони здоров'я населення;

е) винесення рішень про необхідність проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи, визначення складу комісії для її здійснення і затвердження висновків;

є) погодження регіональних і місцевих програм у галузі соціально-економічного розвитку;

з) погодження видачі, а у передбачених законодавством випадках - надання дозволу на здійснення видів діяльності, передбачених цим Законом;

и) безперешкодного входу на територію і у приміщення всіх об'єктів нагляду за службовим поведінням і обов'язкових для виконання вказівок щодо усунення виявлених порушень санітарних норм, а також проведення необхідних лабораторних досліджень;

і) безплатного отримання від юридичних осіб і громадян, у тому числі іноземних, які перебувають або ведуть діяльність на відповідній території України, матеріалів і відомостей, статистичних та інших даних, що характеризують санітарний та епідемічний стан об'єктів і здоров'я людей;

громадське здоров'я, та охорону навколишнього середовища, захист прав громадян на безпечні умови середовища їх життєдіяльності.

Стаття 12. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя

Органи місцевого самоврядування у межах своєї компетенції:

розробляють і затверджують цільові регіональні програми поліпшення санітарно-епідемічної ситуації, покращення здоров'я населення відповідно до рекомендацій центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

забезпечують виконання медико-санітарних заходів в програмах соціально-економічного і культурного розвитку регіонів з урахуванням пропозицій наданих центральними органами виконавчої влади, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя;

здійснюють державний нагляд (контроль) та

~~і) безплатного відбору зразків сировини, продукції, матеріалів для державної санітарно-епідеміологічної експертизи;~~
~~й) визначення необхідності профілактичних щеплень та інших заходів профілактики у разі загрози виникнення епідемій, масових отруєнь та радіаційних уражень;~~
~~к) розслідування причин і умов виникнення професійних чи групових інфекційних захворювань, отруєнь, радіаційних аварій і подання матеріалів з цих питань компетентним органам для притягнення винних до відповідальності;~~
~~л) застосування передбачених цим Законом заходів для припинення порушення санітарного законодавства. Такі ж повноваження в межах підпорядкованих територій, об'єктів, частин та підрозділів надаються головним державним санітарним лікарям центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України та їх заступникам.~~
~~Іншим посадовим особам органів державної санітарно-епідеміологічної служби (лікарі-гігієністи, лікарі-епідеміологи, помічники лікарів) надаються повноваження, передбачені пунктами "а", "б", "в", "г", "и", "і", "ї", "к" (в частині розслідування групових~~

забезпечують дотримання вимог санітарного законодавства на відповідній території усіма суб'єктами господарської діяльності та громадянами, діяльність яких віднесена до середнього та незначного ступеню ризику для санітарно-епідемічного благополуччя;

реалізують заходи, спрямовані на збереження здоров'я населення та безпечного середовища життєдіяльності людини;

створюють відповідні сторінки на офіційних сайтах для розміщення суб'єктами господарської діяльності декларацій про виконання вимог безпечності для здоров'я людини;

розміщують на своїх офіційних сайтах інформацію про санітарно-епідемічну ситуацію, результати аналізу ризику об'єктів середовища життєдіяльності для здоров'я людини та епідеміологічного нагляду, інформацію про об'єкти, діяльність яких віднесена до високого ступеню ризику, що розміщені (функціонують) на території, безпечність продукції, яка перебуває в обігу та послуги, які надаються на території;

організують та контролюють проведення комплексних заходів, спрямованих на протидію

~~інфекційних захворювань, отруєнь, радіаційних аварій) та "л" частини першої цієї статті.~~

~~Головний державний санітарний лікар відповідної адміністративно-територіальної одиниці координує діяльність всіх розташованих на ній установ, закладів та підрозділів державної санітарно-епідеміологічної служби незалежно від їх підпорядкування.~~

~~У випадках погіршення санітарної або епідемічної ситуації в місцях дислокації об'єктів центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України, а також об'єктів з особливим режимом роботи повноваження головного державного санітарного лікаря, його заступників та інших посадових осіб (лікарів) державної санітарно-епідеміологічної служби відповідної адміністративно-територіальної одиниці, передбачені пунктами "в", "г", "и", "і", "ї", "й", "к" частини першої цієї статті, поширюються на зазначені об'єкти. Названі посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби відповідної адміністративно-територіальної одиниці мають право застосовувати на цих об'єктах і територіях заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства, передбачені пунктами "а", "б", "в", "г", "е" статті 42 цього Закону.~~

загрозам здоров'ю, санітарно-епідемічному благополуччю, ліквідацію епідемій, спалахів інфекційних, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь, їх причин та наслідків;

вирішують інші питання у межах повноважень, визначених санітарним законодавством.

Стаття 13. Права суб'єктів господарської діяльності

Суб'єкти господарської діяльності мають право на:

одержання від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, а також відповідних органів і закладів охорони здоров'я інформації про стан здоров'я населення, санітарно-епідемічну ситуацію, нормативно-технічні та нормативно-правові акти з питань забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, інші акти санітарного законодавства;

відшкодування збитків, завданих їм внаслідок порушення вимог санітарного законодавства суб'єктами господарської діяльності, іншими юридичними та фізичними особами.

Стаття 14. Обов'язки суб'єктів господарської діяльності

~~Стаття 42. Заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства~~

~~Головні державні санітарні лікарі (їх заступники) застосовують такі заходи для припинення порушення санітарного законодавства:~~

~~а) обмеження, тимчасова заборона чи припинення діяльності підприємств, установ, організацій, об'єктів будь-якого призначення, технологічних ліній, машин і механізмів, виконання окремих технологічних операцій, користування плаваючими засобами, рухомих складом і літаками у разі невідповідності їх вимогам санітарних норм;~~

~~б) обмеження, тимчасова заборона або припинення будівництва, реконструкції та розширення об'єктів у разі відступу від затвердженого проекту;~~

~~в) тимчасова заборона виробництва, заборона використання та реалізації хімічних речовин, технологічного устаткування, будівельних матеріалів, біологічних засобів, товарів народного споживання, джерел іонізуючих випромінювань в разі відсутності їх гігієнічної регламентації та державної реєстрації, а також якщо їх визнано шкідливими для здоров'я людей;~~

~~г) обмеження, зупинення або заборона викидів (скидів) забруднюючих речовин за умови порушення санітарних норм;~~

~~д) зупинення або припинення інвестиційної діяльності у випадках, встановлених законодавством;~~

Суб'єкти господарської діяльності зобов'язані:

виконувати вимоги санітарного законодавства;

розробляти і здійснювати медико-санітарні заходи;

у випадках, передбачених санітарним законодавством, забезпечувати лабораторний контроль за виконанням вимог державних медико-санітарних нормативів та правил щодо використання (зберігання, транспортування тощо) шкідливих для здоров'я речовин та матеріалів, утворюваних внаслідок їх діяльності викидів, скидів, відходів та інших небезпечних для здоров'я факторів, а також готової продукції;

виконувати розпорядження і вказівки посадових осіб центральних та місцевих органів виконавчої влади, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя;

усувати за поданням відповідних посадових осіб від роботи, навчання, відвідування дошкільних закладів осіб, які є носіями збудників інфекційних хвороб, хворих на небезпечні для оточуючих інфекційні хвороби, або осіб, які були в контакті з

~~е) внесення власникам підприємств, установ, організацій або уповноваженим ними органам подання про відсторонення від роботи або іншої діяльності осіб, зазначених у абзаці шостому частини першої статті 7 цього Закону;~~

~~є) вилучення з реалізації (конфікація) небезпечних для здоров'я хімічних та радіоактивних речовин, біологічних матеріалів у порядку, що встановлюється законодавством;~~

~~Іншим посадовим особам органів державної санітарно-епідеміологічної служби надаються повноваження застосовувати заходи для припинення порушення санітарних норм, передбачені пунктом "а" (в частині обмеження, тимчасової заборони діяльності підприємств, установ, організацій, об'єктів будь-якого призначення, технологічних ліній, машин і механізмів, виконання окремих технологічних операцій, користування плаваючими засобами, рухомим складом і літаками у разі невідповідності їх вимогам санітарних норм), пунктами "в", "г", "є" та "є" цієї статті.~~

~~На вимогу посадових осіб органів державної санітарно-епідеміологічної служби виконання заходів для припинення порушень санітарного законодавства у необхідних випадках здійснюється із залученням поліцейських.~~

~~Стаття 43. Оскарження рішень і дій посадових осіб, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний~~

такими хворими, з виплатою у встановленому порядку допомоги з загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також осіб, які ухиляються від обов'язкового медичного огляду або щеплення проти інфекцій, згідно із законодавством;

негайно інформувати центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, і місцеві органи виконавчої влади та місцевого самоврядування про надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я в порядку, встановленому законодавством про систему цивільного захисту;

відшкодовувати у встановленому порядку працівникам і громадянам шкоду, завдану їх здоров'ю внаслідок порушення вимог санітарного законодавства.

Стаття 15. Права громадян, іноземців та осіб без громадянства

Громадяни, іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, мають право на:

безпечні для здоров'я і життя харчові продукти,

нагляд

~~Постанова, розпорядження, приписи, висновки посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби у місячний термін можуть бути оскаржені:~~

~~а) головного державного санітарного лікаря України – до Кабінету Міністрів України або до суду;~~

~~б) головного державного санітарного лікаря центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України – головному державному санітарному лікарю України або до суду;~~

~~в) інших головних державних санітарних лікарів та посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби – вищестоящому головному державному санітарному лікарю або до суду.~~

~~Оскарження прийнятого рішення не припиняє його дії.~~

~~Стаття 44. Відповідальність посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби України~~

~~За невиконання або неналежне виконання посадовими особами державної санітарно-епідеміологічної служби своїх обов'язків вони притягаються до юридичної відповідальності згідно з законом.~~

~~Розділ VI~~

~~ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ~~

~~питну воду, умови праці, навчання, виховання, побуту, відпочинку та навколишнє природне середовище;~~

~~участь у розробці, обговоренні та громадській експертизі проектів програм і планів забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, внесення пропозицій з цих питань до відповідних органів;~~

~~відшкодування шкоди, завданої їх здоров'ю внаслідок порушення суб'єктами господарської діяльності та громадянами вимог санітарного законодавства;~~

~~достовірну і своєчасну інформацію про стан свого здоров'я, здоров'я населення, а також про наявні та можливі фактори ризику для здоров'я та їх ступінь.~~

~~Законодавством України громадянам, іноземцям та особам без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, можуть бути надані й інші права щодо забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя.~~

~~Стаття 16. Обов'язки громадян, іноземців та осіб без громадянства~~

~~Громадяни, іноземці та особи без громадянства, які~~

САНІТАРНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Стаття 45. Дисциплінарна відповідальність за порушення санітарного законодавства

Працівники підприємств, установ, організацій, дії яких призвели до порушення санітарного законодавства, невиконання постанов, розпоряджень, приписів, висновків посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби, підлягають дисциплінарній відповідальності згідно з законодавством.

Стаття 46. Адміністративна відповідальність та фінансові санкції за порушення санітарного законодавства

До підприємств, підприємців, установ, організацій, які порушили санітарне законодавство, застосовуються такі фінансові санкції:

- а) за передачу замовникові або у виробництво і застосування конструкторської, технологічної та проектної документації, що не відповідає вимогам санітарних норм, розробник цієї документації сплачує штраф у розмірі 25 відсотків вартості розробки;
- б) за реалізацію продукції, забороненої до випуску і реалізації посадовими особами органів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємство, підприємець, установа, організація сплачує штраф у розмірі 100 відсотків вартості реалізованої продукції;
- в) за випуск, реалізацію продукції, яка внаслідок порушення вимог стандартів, санітарних норм є

перебувають на території України на законних підставах, зобов'язані:

піклуватися про своє здоров'я та здоров'я і гігієнічне виховання своїх дітей, не шкодити здоров'ю інших фізичних осіб;

брати участь у проведенні санітарних і протиепідемічних заходів;

проходити обов'язкові медичні огляди та робити щеплення у передбачених законодавством випадках;

виконувати розпорядження та вказівки посадових осіб при здійсненні ними протиепідемічних заходів;

виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством про забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя.

Стаття 17. Захист прав громадян та суб'єктів господарської діяльності

Рішення і дії посадових осіб органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, інших юридичних чи фізичних осіб, якими порушено права суб'єктів господарської діяльності, громадян, іноземців та осіб без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, з питань

небезпечною для життя і здоров'я людей, підприємство, підприємець, установа, організація сплачує штраф у розмірі 100 відсотків вартості випущеної або реалізованої продукції;

д) за ухилення від пред'явлення посадовим особам державної санітарно-епідеміологічної служби продукції, яка підлягає контролю, підприємство, підприємець, установа, організація сплачує штраф у розмірі 25 відсотків вартості продукції, що випущена з моменту ухилення;

е) за порушення вимог щодо додержання тиші та обмежень певних видів діяльності, що супроводжуються шумом, встановлених частинами другою, третьою та четвертою статті 24 цього Закону, підприємство, установа, організація, громадянин - суб'єкт господарської діяльності сплачує штраф у розмірі від п'ятдесяти до чотирьохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. У разі, коли підприємство, установа, організація або громадянин - суб'єкт господарської діяльності не припинили порушення після застосування фінансової санкції, вони сплачують штраф у розмірі ста відсотків вартості реалізованої продукції, виконаних робіт, наданих послуг.

Вартість зазначених у частині другій цієї статті документації та продукції обчислюється за цінами їх реалізації.

забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, можуть бути оскаржені в порядку, встановленому законом.

Стаття 18. Декларативний принцип у сфері санітарно-епідемічного благополуччя

Провадження суб'єктами господарської діяльності господарської діяльності, яка відноситься до незначного ступеню ризику, вважається безпечною для санітарно-епідемічного благополуччя, якщо орган державного нагляду (контролю) не доведе, що така діяльність є небезпечною. Такі суб'єкти можуть в добровільному порядку оприлюднювати на власному сайті декларацію про виконання вимог безпечності для здоров'я людини.

Суб'єкт господарської діяльності має право на провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності, які відносяться до середнього ступеню ризику для санітарно-епідемічного благополуччя, окрім операторів ринку харчових продуктів, на підставі обов'язкового подання до органу місцевого самоврядування декларації про виконання вимог безпечності для здоров'я людини без отримання документу дозвільного характеру.

Стаття 47. Порядок накладення і стягнення штрафів та застосування фінансових санкцій за порушення санітарного законодавства

Постанови про накладення штрафу та застосування фінансової санкції за порушення санітарного законодавства виносяться на підставі протоколу про порушення санітарних норм, оформленого у встановленому порядку, і є обов'язковими для виконання.

Такі постанови можуть видавати:

- 1) головний державний санітарний лікар України, його заступники, головні державні санітарні лікарі Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва, Севастополя, головні державні санітарні лікарі водного, залізничного, повітряного транспорту, водних басейнів, залізниць, центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України та їх заступники - за порушення, передбачені статтею 46 цього Закону;
- 2) інші головні державні санітарні лікарі та їх заступники - за порушення, передбачені частиною першою статті 46 та пунктами "б", "в", "г", "д", "е" частини другої статті 46 цього Закону;
- 3) інші посадові особи державної санітарно-

Реєстрація декларації та повідомлень про зміну виду діяльності проводиться суб'єктом господарської діяльності самостійно шляхом заповнення відповідної форми на сайті місцевого органу виконавчої влади.

Порядок подання та форма поетапного заповнення декларації про виконання вимог безпечності для здоров'я людини затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі правильного заповнення форми заяви у відповідності до вказаного порядку заява вважається зареєстрованою, про що заявник повідомляється на вказану ним електронну адресу.

Факт реєстрації суб'єктом господарювання заяви є підставою використовувати зазначений у заяві об'єкт за призначенням.

Реєстрація заяви здійснюється безоплатно.

Протягом п'яти робочих днів на сайті органу місцевого самоврядування створюється персональна сторінка суб'єкта господарської діяльності з відповідними реквізитами та висновком за результатами аналізу ризику щодо безпечності об'єкта для здоров'я людини, який наданий у

~~епідеміологічної служби - за порушення, передбачені частиною першою статті 46 цього Закону.~~

~~Розгляд справ про адміністративні правопорушення, передбачені частиною першою статті 46 цього Закону, та виконання постанов у цих справах провадиться в порядку, встановленому Кодексом України про адміністративні правопорушення.~~

~~Один примірник постанови про застосування фінансової санкції, передбаченої частиною другою статті 46 цього Закону, надсилається державній податковій інспекції за місцезнаходженням підприємства, підприємця, установи, організації для контролю за її виконанням.~~

~~У разі невиконання порушником постанови протягом 15 днів з дня її видання сума санкції стягується у судовому порядку.~~

~~Сплата штрафів і фінансових санкцій, передбачених статтею 46 цього Закону, не звільняє порушників від обов'язку відшкодування збитків підприємствам, установам, організаціям і громадянам, яких вони зазнали внаслідок порушення санітарного законодавства.~~

~~Зарахування сум штрафів здійснюється відповідно до закону.~~

~~Повернення необґрунтовано зарахованої до бюджету суми штрафу або фінансової санкції здійснюється фінансовими органами на підставі рішення органу, який~~

декларації про виконання вимог безпечності для здоров'я людини.

Персональна сторінка суб'єкта господарської діяльності на сайті органу місцевого самоврядування є офіційною підставою для органів влади, органів місцевого самоврядування вважати суб'єкт господарської діяльності та використовуваний ним об'єкт вважати безпечним для санітарно-епідемічного благополуччя. За параметрами, вказаними на сторінці по відношенню до об'єкта здійснюються відповідні медико-санітарні заходи, в тому числі державний нагляд (контроль) та відображаються плани цих заходів і результати державного нагляду (контролю).

Центральні органи виконавчої влади, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя, проводять моніторинг персональних сторінок суб'єктів господарської діяльності.

Якщо орган місцевого самоврядування повідомив про реєстрацію заяви, але не сформував персональну сторінку в установлений строк, право на початок діяльності виникає за принципом

скасував застосування штрафу чи санкції.

~~Особливості застосування заходів адміністративного стягнення за порушення санітарного законодавства посадовими особами державної санітарно-епідеміологічної служби центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України визначаються законодавством.~~

~~**Стаття 48. Цивільно-правова відповідальність за порушення санітарного законодавства**~~

~~Підприємства, установи, організації, підприємці та громадяни, які порушили санітарне законодавство, що призвело до виникнення захворювань, отруень, радіаційних уражень, тривалої або тимчасової втрати працездатності, інвалідності чи смерті людей, зобов'язані відшкодувати збитки громадянам, підприємствам, установам і організаціям, а також компенсувати додаткові витрати органів санітарно-епідеміологічної служби на проведення санітарних та протиепідемічних заходів і витрати лікувально-профілактичних закладів на подання медичної допомоги потерпілим.~~

~~У разі відмови від добровільної компенсації витрат або відшкодування збитків спір розглядається у судовому~~

“мовчазної згоди” на другий робочий день з дня, коли персональна сторінка мала бути сформована і доступна.

У такому разі суб'єкт господарської діяльності здійснює діяльність та використовує об'єкт так, як передбачено наявним у нього висновком за результатами аналізу ризику щодо безпечності об'єкта для здоров'я людини.

Якщо вид діяльності змінюється, суб'єкт господарської діяльності протягом трьох робочих днів повідомляє про такі зміни орган місцевого самоврядування шляхом внесення відповідної інформації на персональну сторінку.

Суб'єкт господарювання відповідно до закону несе відповідальність за повноту та достовірність даних, зазначених у заповненій та поданій ним декларації, та здійснення діяльності без зареєстрованої декларації.

Суб'єкт господарської діяльності має право на провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності, які відносяться до високого ступеню ризику для санітарно-епідемічного благополуччя, після здійснення

порядку.

~~Стаття 49. Кримінальна відповідальність за порушення санітарного законодавства~~

~~Діяння проти здоров'я населення, вчинені внаслідок порушення санітарного законодавства, тягнуть за собою кримінальну відповідальність згідно з законом.~~

~~Розділ VII~~

~~МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САНІТАРНОГО ТА ЕНДЕМІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ~~

~~Стаття 50. Участь України в міжнародному співробітництві~~

~~Україна бере участь в міжнародному співробітництві для забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, профілактики захворювань і охорони здоров'я населення.~~

~~Україна укладає угоди про розвиток та зміцнення міжнародного співробітництва в галузі охорони здоров'я, забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, бере участь у діяльності Всесвітньої організації охорони здоров'я.~~

~~Стаття 51. Міжнародні договори~~

~~Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, які передбачені санітарним законодавством України, то застосовуються правила міжнародного договору.~~

державної реєстрації об'єкту.

Державна реєстрація об'єкту здійснюється, в межах компетенції, центральними органами виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері санітарно-епідемічного благополуччя шляхом внесення відповідної інформації до реєстру на безоплатній основі. Об'єктам у реєстрі присвоюється особистий реєстраційний номер.

Для внесення об'єкту до реєстру об'єктів, які відносяться до високого ступеню ризику для санітарно-епідемічного благополуччя, суб'єкти господарської діяльності подають заяву встановленої форми та висновок експертизи об'єкту щодо виконання вимог безпеки для здоров'я людини центральному органу виконавчої влади, що, в межах компетенції, реалізує державну політику у сфері санітарно-епідемічного благополуччя, за місцем знаходження об'єкту не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку його роботи. У заяві зазначаються: найменування суб'єкта господарської діяльності, адреса об'єкту, телефон, електронна адреса та вид діяльності, що планується здійснювати на цьому об'єкті, керівництво та його контактні дані. Заява засвідчується підписом суб'єкта господарської діяльності або уповноваженої

ним особи і може подаватися в електронному або паперовому вигляді та реєструється в день її надходження.

Державна реєстрація об'єкта здійснюється протягом 15 робочих днів після отримання заяви про таку реєстрацію, про що центральний орган виконавчої влади, що, в межах компетенції, реалізує державну політику у сфері санітарно-епідемічного благополуччя, повідомляє суб'єкта господарської діяльності протягом п'яти робочих днів після проведення реєстрації.

Якщо державна реєстрація об'єкту не закінчена протягом 15 робочих днів, центральний орган виконавчої влади, що, в межах компетенції, реалізує державну політику у сфері санітарно-епідемічного благополуччя надає суб'єкту господарської діяльності письмове обґрунтування причин відмови у реєстрації або продовження строку проведення реєстрації, який не може бути продовжений більше ніж на 15 робочих днів.

Суб'єкт господарської діяльності має право розпочати господарську діяльність за принципом мовчазної згоди, якщо:

1) державна реєстрація не була здійснена протягом

	<p>15 робочих днів після отримання заяви про таку реєстрацію та при цьому не було надано письмове обґрунтування центрального органу виконавчої влади, що, в межах компетенції, реалізує державну політику у сфері санітарно-епідемічного благополуччя про неможливість такої реєстрації або про необхідність продовження строку проведення реєстрації;</p> <p>2) державна реєстрація не була здійснена протягом 15 робочих днів після отримання письмового обґрунтування центрального органу виконавчої влади, що, в межах компетенції, реалізує державну політику у сфері санітарно-епідемічного благополуччя щодо причин продовження строку проведення реєстрації.</p> <p>У цьому випадку, суб'єкт господарської діяльності, який розпочав господарську діяльність за принципом мовчазної згоди, зобов'язаний дотримуватися вимог висновку експертизи об'єкту щодо виконання вимог безпеки для здоров'я людини.</p> <p>Форму заяви, процедуру проведення державної реєстрації, ведення реєстрів та надання інформації з реєстрів заінтересованим суб'єктам, затверджує</p>
--	--

Кабінет Міністрів України.

Центральні органи виконавчої влади, що, в межах компетенції, реалізують державну політику у сфері санітарно-епідемічного благополуччя оприлюднюють на своїх офіційних веб-сайтах державний реєстр об'єктів, які становлять високий ризик для санітарно-епідемічного благополуччя, а також забезпечують відкритість, доступність та безоплатність реєстру для громадськості в електронному вигляді на його офіційному сайті в мережі Інтернет.

Підставами для відмови у державній реєстрації об'єктів є невідповідність заяви встановленій формі, надання неповної інформації та/або при наданні негативного висновку експертизи об'єкту щодо виконання вимог безпеки для здоров'я людини. Відмова у реєстрації об'єктів з інших підстав не дозволяється.

Повідомлення про відмову з вказівкою чітких підстав відмови у державній реєстрації об'єкту надсилається заявнику не пізніше 15 робочих днів після отримання заяви.

Стаття 19. Аналіз ризику щодо безпечності для

здоров'я людини

Аналіз ризику об'єкту для здоров'я людини здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, та центральними органами виконавчої влади, що реалізують державну політику в сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя та здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя для обґрунтування управлінських рішень, впровадження медико-санітарних заходів, розроблення і виконання загальнодержавних і міждержавних програм у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, обґрунтування ризик орієнтованого підходу у здійсненні державного нагляду (контролю).

Суб'єкти господарської діяльності здійснюють аналіз ризику належних їм об'єктів для підготовки та заповнення декларації про виконання вимог безпечності для здоров'я людини, яку вони формують самостійно.

Аналіз ризику може здійснюватися як послуга, яка

надається на добровільній (договірній) основі.

Право надання такої послуги мають підприємства, установи, організації, які акредитовані Національним органом України з акредитації (органи з оцінки відповідності) та уповноважені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Відповідальність за достовірність та обґрунтованість висновку за результатами аналізу ризику для здоров'я, який є підставою для формування декларації про виконання вимог безпечності для здоров'я людини в однаковій мірі покладається як на власника об'єкта так і на орган з оцінки відповідності, який видав висновок.

Виробники продукції (харчових продуктів, нехарчової продукції, нових технологій, житлових та інших будівельних споруд, інших об'єктів) зі зниженим ризиком для здоров'я мають право на основі аналізу ризику вносити відповідний висновок в декларацію у разі, якщо ця продукція за усіма показниками відповідає вимогам медико-санітарних нормативів та правил, а за науково-обґрунтованими пріоритетними для цієї продукції показниками

	<p>та/або рекомендованими способами її впровадження, вживання, використання набуває кращих споживчих характеристик щодо впливу на стан здоров'я людини.</p> <p>Критерії об'єктів віднесення до категорії продукції зі зниженим ризиком для здоров'я:</p> <p>наявність суттєвих змін у складі та/або структурі виробу (його інгредієнтів) або способів його споживання, що надає безпечніших споживчих характеристик щодо впливу на стан здоров'я;</p> <p>використання альтернативних рішень у технологічному процесі, які забезпечують зменшення ризиків для здоров'я та значно покращують споживчі характеристики у порівнянні з традиційними технологіями;</p> <p>наявність результатів відповідних наукових досліджень, що підтверджують зменшення ризиків для здоров'я у порівнянні з тими, що встановлені медико-санітарними нормативами та правилами.</p> <p>Виробник, орієнтований на введення в обіг на території України продукції зі зниженим ризиком для здоров'я, надає для аналізу ризику результати досліджень про відповідність такої продукції</p>
--	--

вищевказаним критеріям. Достатність (достовірність) представлених виробником результатів досліджень визначається під час проведення аналізу ризику акредитованою та уповноваженою організацією.

Стаття 20. Експертиза об'єктів щодо виконання вимог безпеки для здоров'я і життя людини

Експертиза об'єктів щодо виконання вимог безпеки для здоров'я і життя людини проводиться в установленому Кабінетом Міністрів України порядку організаціями незалежно від форми власності, які відповідають критеріям, визначеним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. При цьому до проведення експертизи залучаються (в тому числі на підставі цивільно-правових договорів) експерти з питань громадського здоров'я, санітарно-епідемічного благополуччя, епідеміології, токсикології, гігієни, екології, охорони праці, ядерної та радіаційної безпеки, які пройшли професійну атестацію, що проводилася із залученням представників відповідних центральних органів виконавчої влади,

та отримали відповідний кваліфікаційний сертифікат. Порядок проведення професійної атестації таких експертів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Експертиза та дослідження (випробування) проводяться за плату, яка визначається фактичними затратами на їх проведення і розраховується згідно з методикою затвердженою центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері економіки.

За результатами експертизи видається висновок експертизи об'єктів щодо виконання вимог безпеки для здоров'я людини.

Відповідальність за обґрунтованість висновку експертизи, покладається на організацію, яка видала висновок.

Дослідження (випробування) щодо відповідності об'єкта вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил здійснюються суб'єктами господарської діяльності, які акредитовані Національним органом України з акредитації (органами з оцінки відповідності).

	<p>За результатами дослідження (випробування) щодо відповідності об'єкта вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил видається сертифікат безпечності для здоров'я (медико-санітарний сертифікат).</p> <p>Відповідальність за достовірність результатів дослідження (випробування) покладається на суб'єкт господарської діяльності (орган з оцінки відповідності), які видав сертифікат безпечності для здоров'я (медико-санітарний сертифікат).</p> <p>У разі встановлення необґрунтованості висновку або недостовірності результатів досліджень (випробувань) відповідальні суб'єкти господарської діяльності відшкодовують власнику об'єкта усі, пов'язані з цим збитки та штрафні санкції.</p> <p>Обов'язковою складовою експертизи об'єктів щодо виконання вимог безпеки для здоров'я і життя людини є проведення обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарської діяльності за шкоду, яку може бути заподіяно здоров'ю громадян внаслідок діяльності об'єкта експертизи. Порядок і правила такого Для здійснення обов'язкового страхування Кабінет Міністрів України, встановлює порядок та його</p>
--	---

проведення, форми типового договору, розміри страхових сум та максимальні розміри страхових тарифів або методику актуарних розрахунків.

Стаття 21. Об'єкти експертизи щодо виконання вимог безпеки для здоров'я людини

Експертизі підлягають:

проекти нормативно-технічної, інструкційно-методичної документації, що стосується здоров'я та середовища життєдіяльності людини;

документація на розроблювані техніку, технології, устаткування, інструменти тощо;

об'єкти, господарська діяльність яких може становити високий ризик для санітарно-епідемічного благополуччя, у тому числі військового та оборонного призначення;

продукція, яка може становити високий ризик для санітарно-епідемічного благополуччя та стосовно якої технічними регламентами не встановлено спеціальні вимоги щодо забезпечення її безпечності.

Стаття 22. Ліцензування господарської діяльності, пов'язаної з потенційною небезпекою для здоров'я

людей

Види господарської діяльності, пов'язані з потенційною небезпекою для здоров'я людей, підлягають ліцензуванню у випадках, встановлених законом.

До ліцензійних умов щодо видів господарської діяльності, провадження яких пов'язане з потенційною небезпекою для здоров'я людей, обов'язково включаються вимоги щодо забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя.

Стаття 23. Медико-санітарна регламентація

Для будь-якого небезпечного фактору фізичної, хімічної, біологічної природи, присутнього у середовищі життєдіяльності людини встановлюються науково обґрунтовані параметри безпечності – державні медико-санітарні нормативи та, у разі необхідності, державні медико-санітарні правила (регламенти) використання (застосування).

Державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила встановлюються з метою обмеження інтенсивності або тривалості дії таких

факторів шляхом встановлення критеріїв та параметрів їх допустимого впливу (параметрів безпечності) на здоров'я людини.

Затвердження державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, на підставі рішення Національної комісії з медико-санітарної регламентації, склад і порядок роботи якої затверджується Кабінетом Міністрів України.

Проекти рішень Національної –комісії з медико-санітарної регламентації готуються на підставі науково-обґрунтованих висновків з урахуванням позиції громадських об'єднань виробників, операторів ринку, власників об'єктів медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил та громадських об'єднань споживачів, осіб з особливими потребами, представників різних верств населення, для яких впровадження медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил змінює умови життєдіяльності.

Державні медико-санітарні нормативи та державні

медико-санітарні правила встановлюються на підставі висновків медичної науки за результатами гігієнічних, епідеміологічних, токсикологічних та інших наукових досліджень та аналізу ризику у відповідності із встановленим належним рівнем захисту здоров'я людини.

Наукове обґрунтування державних медико-санітарних нормативів та проектів державних медико-санітарних правил здійснюється підприємствами, установами та організаціями, які акредитовані Національним органом України з акредитації (органи з оцінки відповідності) та/або в міжнародній системі згідно із міжнародними вимогами щодо належної практики проведення досліджень (лабораторної, клінічної, польової, епідеміологічної тощо) та міжнародних стандартів якості досліджень, випробувань, вимірювань, що проводяться для наукового обґрунтування та аналізу ризику з метою встановлення параметрів безпечності та медико-санітарних правил та уповноважені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

У разі імплементації медико-санітарних нормативів та медико-санітарних правил, здійснюється наукове

обґрунтування можливості такої імплементації з урахуванням встановленого в Україні належного рівня захисту здоров'я (припустимого рівня ризику) та затвердження центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Медико-санітарна регламентація здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, шляхом утворення в складі Національної комісії профільних комісій у сфері регламентації фізичних, хімічних, біологічних та інших факторів середовища життєдіяльності людини з метою запобігання їх шкідливого впливу на здоров'я.

Порядок роботи профільних комісій з медико-санітарної регламентації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Основними завданнями Національної комісії з медико-санітарної регламентації є:

підготовка, погодження та подання на затвердження центральному органу виконавчої влади, що

	<p>забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я проектів медико-санітарних нормативів та правил, інших нормативних документів у сфері санітарно-епідемічного благополуччя;</p> <p>забезпечення доступу суб'єктів господарської діяльності до інформації з питань регламентації фізичних, хімічних, біологічних та інших факторів середовища життєдіяльності людини з метою запобігання їх шкідливого впливу на здоров'я;</p> <p>визначення пріоритетів у наукових дослідженнях фізичних, хімічних, біологічних та інших факторів середовища життєдіяльності людини та обґрунтуванні медико-санітарних нормативів та правил;</p> <p>розроблення пропозицій щодо гармонізації міжнародного і вітчизняного законодавства з питань регламентації.</p> <p>Національна комісія з медико-санітарної регламентації відповідно до покладених на них завдань:</p> <p>здійснює уніфікацію науково-методичних підходів до розроблення медико-санітарних нормативів та</p>
--	--

	<p>правил, стандартів та критеріїв безпечності продукції та об'єктів санітарного законодавства для здоров'я населення у процесі їх виробництва та реалізації;</p> <p>сприяє впровадженню міжнародних і вітчизняних медико-санітарних нормативів, правил, регламентів, стандартів продукції, сировини та методів аналізу;</p> <p>надання методичної допомоги суб'єктам господарської діяльності щодо гармонізації міжнародного і вітчизняного законодавства з питань медико-санітарної регламентації;</p> <p>організовує проведення наукових досліджень з питань, що належать до її компетенції;</p> <p>виконує функції національної довідково-інформаційної служби з питань роботи Codex Alimentarius Commission, EFSA, REACH та інших міжнародних організацій за своїм профілем, впроваджують в Україні їх рекомендації та рішення;</p> <p>бере участь у роботі та засіданнях Codex Alimentarius Commission, EFSA, EACHA та інших;</p> <p>виконує інші функції, що впливають з покладених</p>
--	---

на них завдань.

Національна комісія з медико-санітарної регламентації має право:

залучати спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, суб'єктів господарської діяльності, а також провідних фахівців і вчених, у тому числі іноземних, для розгляду питань, що належать до їх компетенції;

одержувати від центральних і місцевих органів виконавчої влади інформацію, документи та матеріали, необхідні для виконання покладених на них завдань;

скликати в установленому порядку наради з питань, що належать до їх компетенції;

Національна комісія з медико-санітарної регламентації у процесі виконання покладених на неї завдань взаємодіє з центральними і місцевими органами виконавчої влади.

Стаття 24. Державна реєстрація небезпечних факторів

Державна реєстрація передбачає створення та ведення Державного реєстру потенційно

небезпечних факторів хімічної, біологічної та фізичної природи та їх джерел.

У реєстрах наводяться назви небезпечних хімічних речовин, біологічних чинників, фізичних факторів та їх джерел, дані про їх призначення, властивості, методи індикації, біологічну дію, ступінь небезпеки для здоров'я людини, характер поведінки у навколишньому середовищі, виробництво, встановлені для них державні медико-санітарні нормативи та, в разі необхідності, медико-санітарні правила використання (застосування).

Державна реєстрація потенційно небезпечних факторів хімічної, біологічної та фізичної природи може бути здійснена лише за наявності встановлених для них державних медико-санітарних нормативів та, в разі необхідності, медико-санітарних правил використання (застосування).

Використання в господарській діяльності та побуті будь-якого небезпечного фактору допускається лише за умови його державної реєстрації.

Державна реєстрація небезпечних факторів здійснюється в порядку, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері

	<p>охорони здоров'я. Підтвердженням реєстрації може бути виписка з реєстру, яка надається уповноваженими особами (нотаріусами, посадовими особами центральних чи місцевих органів виконавчої влади).</p> <p>Для державної реєстрації заявник подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, в якій зазначаються:</p> <p>повне та скорочене найменування заявника;</p> <p>адреса місцезнаходження заявника;</p> <p>телефон, телефакс та адреса електронної пошти;</p> <p>прізвище, ім'я, по батькові уповноваженої особи;</p> <p>комерційна назва хімічної речовини чи біологічного чинника;</p> <p>хімічна назва (для хімічної речовини) відповідно до номенклатури IUPAC (Міжнародного союзу теоретичної і прикладної хімії) та інших міжнародних класифікаторів;</p> <p>реєстраційний (кодовий) номер CAS (Служба підготовки аналітичних оглядів з хімії) та EINECS</p>
--	--

	<p>(Європейський реєстр існуючих хімічних речовин);</p> <p>сфера застосування небезпечного фактору;</p> <p>перелік конфіденційної інформації, яка не може бути оприлюднена або повідомлена на вимогу третіх осіб (до конфіденційної не може належати інформація щодо властивостей небезпечного фактору, що становлять небезпеку для здоров'я людини та навколишнього природного середовища);</p> <p>складений українською мовою та затверджений заявником паспорт безпеки небезпечного фактору (далі — паспорт безпеки) на паперовому та електронному носії;</p> <p>ідентифікація аналогічності небезпечного фактору.</p> <p>Рішення про реєстрацію або відмову у реєстрації небезпечного фактору приймається протягом 60 днів після надходження відповідних документів.</p> <p>Підставами для відмови у реєстрації є:</p> <p>порушення вимог щодо оформлення і змісту документів та/або подання їх у неповному обсязі;</p> <p>виявлення у документах, поданих суб'єктом</p>
--	---

	<p>господарської діяльності, недостовірних відомостей;</p> <p>включення небезпечного фактору до переліку небезпечних речовин, заборонених для застосування в Україні, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>Підставою для анулювання державної реєстрації небезпечного фактору є виявлення нових властивостей небезпечного фактору, які становлять небезпеку для здоров'я людини чи навколишнього природного середовища.</p> <p>Строк державної реєстрації небезпечного фактору не обмежується.</p> <p>Небезпечний фактор реєструється тимчасово за наявності відомостей, що властивості, спосіб та галузь застосування дають змогу вважати його небезпеку для здоров'я людини та навколишнього природного середовища неістотною, у разі, коли на момент його державної реєстрації інформація про небезпечний фактор не може бути надана у повному обсязі або для нього не розроблені окремі державні медико-санітарні нормативи та, в разі необхідності, медико-санітарні правила використання</p>
--	--

(застосування). Тимчасова реєстрація здійснюється одноразово в порядку, встановленому для державної реєстрації, строком на три роки, який не може бути продовжений.

Державна реєстрація пестицидів і агрохімікатів здійснюється відповідно до закону України “Про пестициди і агрохімікати”.

Стаття 25. Медико-санітарні вимоги щодо безпеки для здоров'я і життя людини до продовольчої сировини, харчових продуктів, умов їх транспортування, зберігання, реалізації та організації харчування населення

Продовольча сировина, харчові продукти, а також матеріали, обладнання і вироби, що використовуються при їх виготовленні, зберіганні, транспортуванні та реалізації, повинні відповідати вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил.

Підприємства, установи, організації та громадяни, які виробляють, зберігають, транспортують чи реалізують харчові продукти і продовольчу сировину, несуть відповідальність за їх безпеку для здоров'я і життя населення, відповідність вимогам державних медико-санітарних нормативів та

правил.

Вимоги щодо безпеки для здоров'я і життя людини до продовольчої сировини, харчових продуктів, умов їх транспортування, зберігання, реалізації та організації харчування населення встановлюється законом та іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 26. Медико-санітарні вимоги до застосування та знешкодження хімічних речовин і матеріалів, біологічних засобів

Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни у разі застосування хімічних речовин і матеріалів, продуктів біотехнології, їх утилізації, знешкодження зобов'язані виконувати вимоги державних медико-санітарних нормативів та правил.

Стаття 27. Медико-санітарні вимоги до проектування, будівництва, розробки, виготовлення і використання нових засобів виробництва та технологій

Суб'єкти господарської діяльності та громадяни при розробленні і використанні нових технологій, проектуванні, розміщенні, будівництві,

реконструкції та технічному переобладнанні підприємств, виробничих об'єктів і споруд будь-якого призначення, плануванні та забудові населених пунктів, курортів, проектуванні і будівництві каналізаційних, очисних, гідротехнічних споруд, інших об'єктів зобов'язані дотримуватись вимог санітарного законодавства визначених в державних медико-санітарних нормативах та правилах.

При плануванні і забудові населених пунктів, курортів передбачається створення найбільш сприятливих умов для життя, а також для збереження і зміцнення здоров'я громадян.

Затвердження норм проектування, розроблення, виготовлення і використання нових машин, механізмів, устаткування, інших засобів виробництва, впровадження нових технологій здійснюються згідно вимог визначених в державних медико-санітарних нормативах та правилах.

Стаття 28. Умови ввезення продукції з-за кордону, її реалізації та використання

Підприємства, установи, організації та громадяни можуть ввозити з-за кордону сировину, продукцію (вироби, обладнання, технологічні лінії тощо) і

реалізовувати чи використовувати їх в Україні лише за наявності встановлених законодавством документів про її відповідність вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил.

У разі відсутності зазначених документів ввезення, реалізація та використання продукції закордонного виробництва дозволяється лише після отримання декларації виробника (власника) про виконання вимог безпечності для здоров'я людини, а для продукції яка відноситься до високого ступеню ризику - позитивного висновку експертизи щодо виконання вимог безпеки для здоров'я і життя людини.

До товарів, продукції, сировини, що імпортуються в Україну, застосовуються вимоги щодо їх безпеки для здоров'я і життя людини, а також до процедур контролю, експертиз, надання дозволів, встановлення параметрів безпечності та медико-санітарних правил аналогічно тим вимогам, що застосовуються до відповідних товарів, продукції, сировини, які вироблені в Україні.

Стаття 29. Медико-санітарні вимоги безпечності для здоров'я людини нехарчової продукції

Суб'єкти господарської діяльності, які здійснюють

	<p>розробку, виробництво, транспортування, закупівлю, зберігання, реалізацію, застосування (використання) та утилізацію продукції при безпосередній участі людини, забезпечують відсутність шкідливого впливу нехарчової продукції та товарів на здоров'я та середовище життєдіяльності людини відповідно до вимог визначених в державних медико-санітарних нормативах та правилах.</p> <p>Уведення в обіг нехарчової продукції і забезпечення її безпечності для населення здійснюється відповідно до вимог законів України “Про загальну безпечність нехарчової продукції” та “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”.</p> <p>Суб'єкти господарської діяльності, які здійснюють розробку, виробництво, транспортування, закупівлю, зберігання і реалізацію продукції, у разі встановлення її невідповідності вимогам санітарного законодавства зобов'язані зупинити таку діяльність, вилучити продукцію з обігу та вжити заходів щодо застосування (використання) продукції в цілях, що виключають заподіяння шкоди здоров'ю населення, або її знищити.</p> <p>Стаття 30. Медико-санітарні вимоги до умов</p>
--	---

виховання та навчання

При організації або здійсненні навчальних та виховних процесів, повинні бути забезпечені умови, що відповідають вимогам санітарного законодавства та здійснюватися заходи, спрямовані на збереження і зміцнення здоров'я, виховання у відповідних груп населення прихильності до здорового способу життя та дотримання вимог визначених в державних медико-санітарних нормативах та правилах.

Програми, методики і режими виховання і навчання дітей допускаються до застосування після погодження центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Використання технічних, аудіовізуальних та інших засобів виховання і навчання, навчальних меблів, навчальної та іншої видавничої продукції для дітей здійснюється за умови їх відповідності вимогам санітарного законодавства України

Стаття 31. Медико-санітарні вимоги безпеки для здоров'я і життя людини у містобудівній діяльності

У режимах забудови територій, визначених для

містобудівних потреб, встановлених у генеральних планах населених пунктів, планах зонування та детальних планах територій повинно передбачатися створення безпечних умов для життя і здоров'я населення шляхом реалізації планувальних заходів щодо попередження та усунення шкідливого впливу на населення факторів середовища життєдіяльності.

При нормативному регулюванні планування та забудови територій повинні враховуватись вимоги державних медико-санітарних нормативів та правил.

Експертиза проектів будівництва проводиться відповідно до Закону України “Про регулювання містобудівної діяльності”.

Стаття 32. Медико-санітарні вимоги безпеки для здоров'я і життя людини до водних об'єктів та питної води

Водні об'єкти, що використовуються у цілях питного та господарсько-побутового водопостачання, а також у лікувальних, оздоровчих та рекреаційних цілях, у тому числі водні об'єкти, розташовані в межах міських і сільських населених пунктів, не повинні бути джерелами біологічних, хімічних і фізичних факторів шкідливого впливу на

людину.

Критерії безпеки для людини водних об'єктів, у тому числі гранично допустимі концентрації у воді хімічних, біологічних речовин, мікроорганізмів, рівень радіаційного фону встановлюються санітарним законодавством і визначаються державними медико-санітарними нормативами та правилами .

Повноваження органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування, органів влади Автономної Республіки Крим, а також права та обов'язки суб'єктів господарської діяльності та громадян щодо санітарної охорони водних об'єктів визначаються Водним кодексом України.

Правові, економічні та організаційні засади функціонування системи питного водопостачання, спрямовані на гарантоване забезпечення населення якісною та безпечною для здоров'я людини питною водою, як складової санітарно-епідемічного благополуччя, визначаються Законом України “Про питну воду та питне водопостачання”.

Стаття 33. Медико-санітарні вимоги безпеки для здоров'я і життя людини до атмосферного повітря

	<p>Атмосферне повітря у населених пунктах, рекреаційних зонах, а також повітря у жилих та виробничих приміщеннях, у навчальних, лікувально-профілактичних та інших закладах, інших місцях тривалого чи тимчасового перебування людей не повинно мати шкідливий вплив на людину.</p> <p>Критерії безпеки для людини атмосферного повітря у населених пунктах, рекреаційних зонах, а також повітря у жилих та виробничих приміщеннях, у навчальних, лікувально-профілактичних та інших закладах, інших місцях тривалого чи тимчасового перебування людей, в тому числі гранично допустимі концентрації (рівні) хімічних, біологічних речовин та мікроорганізмів у повітрі, визначаються державними медико-санітарними нормативами та правилами.</p> <p>Нормативи гранично допустимих викидів хімічних, біологічних речовин і мікроорганізмів у атмосферне повітря, проекти санітарно-захисних зон затверджуються після проведення медико-санітарної регламентації, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p>
--	---

Суб'єкти господарської діяльності та громадяни при здійсненні своєї діяльності зобов'язані вживати необхідних заходів щодо запобігання та усунення причин забруднення атмосферного повітря, фізичного впливу на атмосферу в населених пунктах, рекреаційних зонах, а також повітря у жилих та виробничих приміщеннях, у навчальних, лікувально-профілактичних та інших закладах, інших місцях тривалого чи тимчасового перебування людей.

Правові і організаційні основи та екологічні вимоги в галузі охорони атмосферного повітря, як складової санітарно-епідемічного благополуччя, визначаються Законом України “Про охорону атмосферного повітря”.

Стаття 34. Медико-санітарні вимоги безпеки для здоров'я і життя людини до ґрунтів, утримання територій населених пунктів

У ґрунтах населених пунктів вміст потенційно небезпечних для людини хімічних і біологічних речовин, біологічних і мікробіологічних організмів, а також рівень радіаційного фону не повинен перевищувати державні медико-санітарні нормативи.

Утримання територій населених пунктів повинно відповідати вимогам державних медико-санітарних правил. Органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, суб'єкти господарської діяльності та громадяни зобов'язані утримувати надані в користування чи належні їм на праві власності земельні ділянки і території відповідно до вимог санітарного законодавства.

Правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади благоустрою населених пунктів, як складової санітарно-епідемічного благополуччя, визначаються Законом України “Про благоустрій населених пунктів”.

Стаття 35. Медико-санітарні вимоги до умов праці

Умови праці, робоче місце і трудовий процес не повинні шкідливо впливати на людину. Вимоги до забезпечення безпечних для людини умов праці визначаються державними медико-санітарними нормативами та правилами.

Суб'єкти господарської діяльності зобов'язані здійснювати медико-санітарні заходи щодо забезпечення безпечних для людини умов праці та виконання вимог санітарного законодавства до виробничих процесів і технологічного устаткування,

організації робочих місць, режиму праці, організації попередніх та періодичних медичних оглядів, відпочинку та побутового обслуговування працівників з метою попередження професійних хвороб та інфекційних хвороб пов'язаних з умовами праці.

Правові, організаційні та економічні засади діяльності, пов'язаної із реалізацією конституційного права працівників на охорону їх життя і здоров'я у процесі трудової діяльності, як складової безпеки середовища життєдіяльності, санітарно-епідемічного благополуччя, визначаються Законом України “Про охорону праці”.

Стаття 36. Виробничий контроль за дотриманням вимог санітарного законодавства

Виробничий контроль, у тому числі проведення лабораторних та інструментальних досліджень і випробувань, за дотриманням вимог санітарного законодавства і виконанням санітарно-протиепідемічних (профілактичних) заходів у процесі виробництва, зберігання, транспортування та реалізації продукції, виконання робіт і надання послуг, а також за умовами праці здійснюється

суб'єктами господарської діяльності з метою забезпечення безпеки та/або нешкідливості для населення і середовища життєдіяльності людини продукції, робіт і послуг.

Виробничий контроль здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Суб'єкти господарської діяльності забезпечують внутрішній виробничий контроль дотримання вимог санітарного законодавства, публічний доступ до результатів такого контролю в порядку надання інформації центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, за винятком інформації яка є конфіденційною.

Стаття 37. Забезпечення радіаційної безпеки

Суб'єкти господарської діяльності, що виробляють, зберігають, транспортують, використовують радіоактивні речовини та джерела іонізуючих випромінювань, здійснюють їх захоронення, знищення чи утилізацію, зобов'язані дотримувати норм радіаційної безпеки, відповідних державних медико-санітарних нормативів та правил, а також

норм, установлених іншими актами законодавства, що містять вимоги радіаційної безпеки.

Стаття 38. Медико-санітарні вимоги до збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження та захоронення відходів

Відходи виробництва та споживання підлягають збиранню, перевезенню, зберігання, обробленню, утилізації, видаленню, знешкодженню та захороненню, умови і способи яких повинні бути безпечними для здоров'я людини згідно із вимогами державних медико-санітарних нормативів та правил.

Правові, організаційні та економічні засади діяльності, пов'язаної із запобіганням або зменшенням обсягів утворення відходів, їх збиранням, перевезенням, зберіганням, сортуванням, обробленням, утилізацією та видаленням, знешкодженням та захороненням, як складовими санітарно-епідемічного благополуччя, визначаються Законом України “Про відходи”.

Стаття 39. Медико-санітарні вимоги безпеки для здоров'я і життя людини до житлових приміщень

Житлові приміщення по площі, плануванню,

освітленості, інсоляції, мікроклімату, повітрообміну, стану повітря, за рівнями шуму, вібрації, іонізуючих та неіонізуючих випромінювань повинні відповідати вимогам визначеними державними медико-санітарними нормативами та правилами з метою забезпечення безпечних і нешкідливих умов проживання незалежно від його терміну.

Заселення житлових приміщень, визнаних відповідно до вимог санітарного законодавства непридатними для проживання, так як і надання громадянам для постійного або тимчасового проживання нежитлових приміщень не допускається.

Утримання житлових приміщень повинно відповідати вимогам визначеними державними медико-санітарними нормативами та правилами.

Правові і організаційні основи в галузі експлуатації житлових приміщень, як складової санітарно-епідемічного благополуччя, визначаються Житловим Кодексом України.

Стаття 40. Медико-санітарні вимоги до виробничих приміщень, територій, засобів виробництва і технологій

	<p>Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, суб'єкти господарської діяльності та громадяни зобов'язані утримувати надані в користування чи належні їм на праві власності виробничі, побутові та інші приміщення відповідно до вимог державних медико-санітарних нормативів та правил.</p> <p>У процесі експлуатації виробничих, побутових та інших приміщень, споруд, обладнання, устаткування, транспортних засобів, використання технологій їх власник зобов'язаний створити безпечні і здорові умови праці та відпочинку, що відповідають вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил, здійснювати заходи, спрямовані на запобігання хворобам, отруєнням, травмам, забрудненню навколишнього середовища.</p> <p>Стаття 41. Захист населення від шкідливого впливу шуму</p> <p>Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти господарської діяльності та громадяни при здійсненні будь-яких видів діяльності з метою відвернення і зменшення шкідливого впливу на здоров'я населення шуму</p>
--	---

зобов'язані:

здійснювати відповідні організаційні, господарські, технічні, технологічні, архітектурно-будівельні та інші заходи щодо попередження утворення та зниження шуму до рівнів, визначених державними медико-санітарними нормативами та правилами;

забезпечувати під час роботи закладів громадського харчування, торгівлі, побутового обслуговування, розважального та грального бізнесу, культури, при проведенні концертів, дискотек, масових святкових і розважальних заходів тощо рівні звучання звуковідтворювальної апаратури та музичних інструментів у приміщеннях і на відкритих площах, а також рівні шуму в прилеглих до них жилих і громадських будівлях, що не перевищують рівнів, визначених державними медико-санітарними нормативами та правилами;

вживати заходів щодо недопущення впродовж доби перевищень рівнів шуму, установлених державними медико-санітарними нормативами, в таких приміщеннях і на таких територіях (захищені об'єкти):

1) жилих будинків і прибудинкових територіях;

2) лікувальних, санаторно-курортних закладів, будинків-інтернатів, закладів освіти, культури;

3) готелів і гуртожитків;

4) розташованих у межах населених пунктів закладів громадського харчування, торгівлі, побутового обслуговування, розважального та грального бізнесу;

5) інших будівель і споруд, у яких постійно чи тимчасово перебувають люди;

6) парків, скверів, зон відпочинку, розташованих на території мікрорайонів і груп житлових будинків.

Шум на захищених об'єктах при здійсненні будь-яких видів діяльності не повинен перевищувати рівнів, установлених державними медико-санітарними нормативами для відповідного часу доби.

У нічний час, із двадцять другої до восьмої години на захищених об'єктах забороняються гучний спів і викрики, користування звуковідтворювальною апаратурою та іншими джерелами побутового шуму, проведення салютів, феєрверків, використання піротехнічних засобів.

Проведення на захищених об'єктах ремонтних робіт, що супроводжуються шумом, забороняється у робочі дні з двадцять першої до восьмої години, а у святкові та неробочі дні - цілодобово. Власник або орендар приміщень, у яких передбачається проведення ремонтних робіт, зобов'язаний повідомити мешканців прилеглих квартир про початок зазначених робіт. За згодою мешканців усіх прилеглих квартир ремонтні та будівельні роботи можуть проводитися також у святкові та неробочі дні. Шум, що утворюється під час проведення будівельних робіт, не повинен перевищувати державних медико-санітарних нормативів цілодобово.

Передбачені частинами другою, третьою та четвертою цієї статті вимоги щодо додержання тиші та обмежень певних видів діяльності, що супроводжуються шумом, не поширюються на випадки:

1) здійснення в закритих приміщеннях будь-яких видів діяльності, що супроводжуються шумом, за умов, що виключають проникнення шуму в прилеглі приміщення, в яких постійно чи тимчасово перебувають люди;

	<p>2) здійснення в закритих приміщеннях будь-яких видів діяльності, що супроводжуються шумом, за умов, що виключають проникнення шуму за межі таких приміщень;</p> <p>3) попередження та/або ліквідації наслідків аварій, стихійного лиха, інших надзвичайних ситуацій;</p> <p>4) надання невідкладної допомоги, попередження або припинення правопорушень;</p> <p>5) попередження крадіжок, пожеж, а також виконання завдань цивільної оборони;</p> <p>6) проведення зборів, мітингів, демонстрацій, походів, інших масових заходів, про які завчасно сповіщено органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування;</p> <p>7) роботи обладнання і механізмів, що забезпечують життєдіяльність жилих і громадських будівель, за умов ужиття невідкладних заходів щодо максимального обмеження проникнення шуму в прилеглі приміщення, в яких постійно чи тимчасово перебувають люди;</p> <p>8) відзначення встановлених законом святкових і неробочих днів, днів міст, інших свят відповідно до</p>
--	--

рішення місцевої ради, проведення спортивних змагань;

9) проведення салютів, феєрверків, інших заходів із використанням вибухових речовин і піротехнічних засобів у заборонений час за погодженням із уповноваженим органом місцевого самоврядування в порядку, передбаченому правилами додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях.

Органи місцевого самоврядування затверджують правила додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях, якими з урахуванням особливостей окремих територій (курортні, лікувально-оздоровчі, рекреаційні, заповідні тощо) устанавлюються заборони та обмеження щодо певних видів діяльності, що супроводжуються утворенням шуму, а також устанавлюється порядок проведення салютів, феєрверків, інших заходів із використанням вибухових речовин і піротехнічних засобів.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування в межах повноважень, встановлених законом, забезпечують контроль за додержанням керівниками та посадовими особами суб'єктів господарської діяльності, а також

громадянами санітарного та екологічного законодавства, правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях, інших нормативно-правових актів у сфері захисту населення від шкідливого впливу шуму.

Стаття 42. Обов'язкові медичні огляди

Обов'язкові медичні огляди організуються і здійснюються у порядку встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Працівники підприємств харчової промисловості, громадського харчування і торгівлі, водопровідних споруд, лікувально-профілактичних, дошкільних і навчально-виховних закладів, об'єктів комунально-побутового обслуговування, інших сфер господарської діяльності, професійна чи інша діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення і може спричинити поширення інфекційних хвороб, виникнення харчових отруєнь, а також працівники, зайняті на важких роботах і на роботах із шкідливими або небезпечними умовами праці, повинні проходити обов'язкові попередні (до прийняття на роботу) і періодичні медичні огляди.

Обов'язкові щорічні медичні огляди проходять також особи віком до 21 року.

Позачергові медичні огляди осіб, зазначених у частині першій цієї статті, можуть проводитися на вимогу посадових осіб центральних органів виконавчої влади, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя населення, а також на прохання працівника, якщо він пов'язує погіршення стану свого здоров'я з умовами праці.

Суб'єкти господарської діяльності несуть відповідальність згідно з чинним законодавством за організацію і своєчасність проходження працівниками обов'язкових медичних оглядів і допуск їх до роботи без наявності необхідного медичного висновку.

Працівники, які без поважних причин не пройшли у встановлений термін обов'язковий медичний огляд у повному обсязі, від роботи відсторонюються і можуть бути притягнуті до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 43. Санітарно-епідеміологічне розслідування

	<p>випадків інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь людей</p> <p>Організацію проведення розслідувань випадків інфекційних хвороб, професійних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь людей здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я із залученням центральних органів виконавчої влади, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя.</p> <p>Порядок проведення розслідувань випадків інфекційних хвороб, професійних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь людей встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Відшкодування витрат на проведення розслідувань, включаючи вартість лабораторних досліджень, експертиз, обстежень, випробувань, токсикологічних, епідеміологічних, гігієнічних та інших видів оцінок, а також витрати, пов'язані з ліквідацією їх наслідків, включаючи здійснення медико-санітарних заходів, дезактивації, дезінфекції, дезінсекції, дератизації, обстеження осіб, що</p>
--	--

перебувають у контакті з інфекційними хворими, профілактичних щеплень, інших робіт і витрат а також збитки, завдані за рахунок заподіяної шкоди життю, здоров'ю та майну потерпілих юридичних та фізичних осіб (далі витрати та збитки) відшкодовуються винною юридичною чи фізичною особою добровільно або у судовому порядку.

Методика розрахунку витрат та збитків затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 44. Поняття та основні завдання державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя

Державний нагляд (контроль) здійснюється за дотриманням вимог санітарного законодавства органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарської діяльності, громадянами, господарська діяльність яких може становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя.

Державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя, здійснюється центральними органами виконавчої влади у віднесеній до їх відання сфері господарської

	<p>діяльності шляхом проведення планових і позапланових перевірок.</p> <p>Державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя здійснюється:</p> <p>1) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів щодо таких видів господарської діяльності:</p> <p>забезпечення населення безпечною питною водою;</p> <p>виробництво та реалізація нехарчової продукції;</p> <p>первинне виробництво, виробництво, реалізація та/або обіг харчових продуктів та/або інших об'єктів санітарних заходів;</p> <p>2) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на здоров'я населення щодо таких видів господарської діяльності:</p> <p>виробництво та реалізація тютюнових виробів;</p> <p>3) центральним органом виконавчої влади, що</p>
--	---

реалізує державну політику у сфері ринкового нагляду щодо таких видів господарської діяльності:

виробництво та реалізація нехарчової продукції;

4) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів щодо таких видів господарської діяльності:

діяльність, яка передбачає збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізацію, знешкодження, видалення, захоронення відходів;

виробництво, зберігання, транспортування, використання, захоронення, знищення та утилізація отруйних речовин, у тому числі продуктів біотехнології та інших біологічних агентів;

діяльність, яка призводить до скидання стічних вод у відкриті водойми, що використовується для господарсько-питного водопостачання, купання, спортивних занять, організованого відпочинку, з лікувальною метою, а також води водойм у межах

населених пунктів;

діяльність, яка призводить до забруднення атмосферного повітря у населених пунктах, рекреаційних зонах, а також повітря у жилих та виробничих приміщеннях, у навчальних, лікувально-профілактичних та інших закладах, інших місцях тривалого чи тимчасового перебування людей;

5) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпеки використання ядерної енергії щодо таких видів господарської діяльності:

діяльність, яка передбачає використання ядерних установок, об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, уранових об'єктів, інших джерел іонізуючого випромінювання.

б) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці щодо таких видів господарської діяльності:

діяльність, яка призводить до створення шкідливих і небезпечних умов праці, а також діяльність, пов'язана із забрудненням або несприятливими

метеорологічними умовами на робочих місцях працівників.

Радою міністрів Автономної Республіки Крим і місцевими органами виконавчої влади щодо таких видів господарської діяльності:

оздоровлення та відпочинок дітей і дорослих;

діяльність з розміщування та надавання тимчасового проживання споживачам у засобах розміщування, а також інша діяльність, пов'язана з розміщуванням та тимчасовим проживанням;

діяльність з побутового обслуговування населення;

проведення дезінфекційних заходів та застосування дезінфекційних засобів;

діяльність, з використанням об'єктів, що є джерелом неіонізуючого випромінювання (радіотехнічні об'єкти, солярії, тощо).

Державний контроль за видами господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, здійснюється органами ліцензування відповідно до вимог Закону України “Про ліцензування видів господарської діяльності”. У разі наявності загрози життю чи здоров'ю людей, яка безпосередньо

пов'язана з провадженням ліцензіатом виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, орган ліцензування має право залучати для перевірки центральні органи виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя населення відповідно до їх компетенції.

Правові та організаційні засади, а також основні принципи і порядок здійснення державного контролю визначаються Законом України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”.

Лабораторні та інструментальні дослідження і випробування для потреб державного нагляду (контролю), який здійснюється за планами відповідного центрального органу виконавчої влади, а також позапланово проводяться за рахунок коштів державного бюджету відповідно до щорічного плану заходів, затвердженого керівником відповідного центрального органу виконавчої влади.

Положення про державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть

становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя населення затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 45. Заходи щодо припинення порушення вимог санітарного законодавства

Повне або часткове зупинення виробництва (виготовлення) або реалізації продукції, виконання робіт, надання послуг, у разі невідповідності їх вимогам медико-санітарних нормативів та правил, здійснюється за постановою адміністративного суду, ухваленою за результатами розгляду позову центральних органів виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя.

Посадова особа центрального органу виконавчої влади, що здійснює державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя, має право прийняти рішення про тимчасове припинення виробництва та/або обігу продукції, що несуть загрозу для здоров'я та/або життя людей, з поданням відповідної заяви до суду не пізніше наступного робочого дня після прийняття такого

	<p>рішення.</p> <p>Тимчасове припинення виробництва та/або обігу продукції понад строк, зазначений у абзаці одинадцятому цієї статті, можливе виключно за рішенням суду на строк, необхідний для усунення виявлених порушень.</p> <p>Суб'єкт господарської діяльності має право відновити виробництво та/або обіг продукції, якщо:</p> <p>не подано до суду заяви про тимчасове припинення виробництва та/або обігу продукції у визначений частиною одинадцятою цієї статті строк;</p> <p>суд не прийняв будь-якого рішення до закінчення строку тимчасового припинення, зазначеного у рішенні посадової особи центрального органу виконавчої влади, що здійснює державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя;</p> <p>суд прийняв рішення на користь суб'єкта господарської діяльності;</p> <p>центральним органом виконавчої влади, що здійснює державний контроль у сферах</p>
--	---

	<p>господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя відкликано заяву до суду або скасовано рішення про тимчасове припинення виробництва та/або обігу продукції.</p> <p>Суд одночасно з прийняттям рішення за заявою про тимчасове припинення виробництва та/або обігу продукції на користь суб'єкта господарської діяльності вирішує питання щодо скасування рішення про тимчасове припинення виробництва та/або обігу зазначеної продукції.</p> <p>За вмотивованим письмовим рішенням керівника центрального органу виконавчої влади, що здійснює державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя, власники, підприємств, установ, організацій або уповноважені ними органи відстороняють від роботи, навчання, відвідування дошкільних закладів осіб, які є носіями збудників інфекційних хвороб, хворих на небезпечні для оточуючих інфекційні хвороби, або осіб, які були в контакті з такими хворими.</p> <p>Стаття 46. Дисциплінарна відповідальність за порушення вимог санітарного законодавства</p>
--	--

Працівники підприємств, установ, організацій, дії яких призвели до порушення вимог санітарного законодавства, невиконання приписів посадових осіб центральних та місцевих органів виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя, підлягають дисциплінарній відповідальності, згідно із законом.

Стаття 47. Адміністративна відповідальність та фінансові санкції за порушення вимог санітарного законодавства

За порушення вимог санітарного законодавства або невиконання приписів посадових осіб центральних органів виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя, на осіб, винних у вчиненні таких правопорушень, може бути накладено штраф у таких розмірах:

на посадових осіб - від шістдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів

громадян;

на громадян - від десяти до ста дванадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

До суб'єктів господарської діяльності, які порушили вимоги санітарного законодавства, застосовуються такі фінансові санкції:

1) за передачу замовникові або у виробництво і застосування конструкторської, технологічної та проектної документації, що не відповідає вимогам санітарних норм, розробник цієї документації сплачує штраф у розмірі 25 відсотків вартості розробки;

2) за реалізацію продукції, забороненої до випуску і реалізації постановою адміністративного суду, суб'єкт господарської діяльності сплачує штраф у розмірі 100 відсотків вартості реалізованої продукції;

3) за випуск, реалізацію продукції, яка внаслідок порушення вимог стандартів, державних медико-санітарних нормативів та правил є небезпечною для життя і здоров'я людей, суб'єкт господарської діяльності сплачує штраф у розмірі 100 відсотків

вартості випущеної або реалізованої продукції;

4) за реалізацію на території України імпоротної продукції, яка не відповідає вимогам стандартів щодо безпеки для життя і здоров'я людей, державних медико-санітарних нормативів та правил, що діють в Україні, суб'єкт господарської діяльності сплачує штраф у розмірі 100 відсотків вартості реалізованої продукції;

5) за ухилення від пред'явлення продукції, яка підлягає контролю, суб'єкт господарської діяльності сплачує штраф у розмірі 25 відсотків вартості продукції, що випущена з моменту ухилення.

Стаття 48. Відшкодування шкоди (збитків)

Відшкодування юридичними та фізичними особами заподіяної шкоди (завданих збитків) здійснюється в порядку, встановленому Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Законом України "Про відповідальність за шкоду, завдану внаслідок дефекту в продукції", іншими законодавчими актами.

Відшкодування шкоди (збитків), заподіяної (завданих) незаконними діями посадових осіб центральних та місцевих органів виконавчої влади,

що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя, здійснюється в порядку, встановленому Цивільним кодексом України.

Стаття 49. Кримінальна відповідальність за порушення вимог санітарного законодавства

Особи, винні у порушенні санітарного законодавства, несуть кримінальну відповідальність відповідно до закону.

Стаття 50. Участь України у міжнародному співробітництві

Україна бере участь у міжнародному співробітництві для забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, профілактики хвороб і охорони здоров'я населення.

Україна укладає угоди про розвиток та зміцнення міжнародного співробітництва в галузі охорони здоров'я, забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, бере участь у діяльності Всесвітньої організації охорони здоров'я та роботі відповідних

	міжнародних організацій.
Закон України “Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 12, ст.81)	
Стаття 55. Умови видачі дозволу на перевезення радіоактивних матеріалів	Стаття 55. Умови видачі дозволу на перевезення радіоактивних матеріалів
<p>Дозвіл на перевезення радіоактивних матеріалів видається лише за умови:</p> <p>...</p> <p>наявності дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, на перевезення радіоактивних матеріалів транспортним засобом;</p> <p>...</p>	<p>Дозвіл на перевезення радіоактивних матеріалів видається лише за умови:</p> <p>...</p>
Стаття 81. Відповідальність персоналу та посадових осіб ядерної установки, об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, джерела іонізуючого випромінювання, підприємств, установ, організацій і громадян за порушення законодавства у сфері використання ядерної енергії	Стаття 81. Відповідальність персоналу та посадових осіб ядерної установки, об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, джерела іонізуючого випромінювання, підприємств, установ, організацій і громадян за порушення законодавства у сфері використання ядерної енергії
<p>...</p> <p>Правопорушеннями у сфері використання ядерної енергії є:</p> <p>...</p> <p>використання ядерної установки, джерел іонізуючого випромінювання, ядерних матеріалів у медичних цілях</p>	<p>...</p> <p>Правопорушеннями у сфері використання ядерної енергії є:</p> <p>...</p>

<p>без дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення;</p> <p>...</p> <p>залучення до господарського обігу з метою використання та споживання населенням продукції, що зазнала опромінення, або виробництво та реалізація без дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, продукції, яка містить радіоактивні речовини понад встановлену норму;</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>залучення до господарського обігу з метою використання та споживання населенням продукції, що зазнала опромінення, або виробництво та реалізація, продукції, яка містить радіоактивні речовини понад встановлену норму;</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про пестициди і агрохімікати» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 14, ст.91)</p>	
<p style="text-align: center;">Стаття 7. Державна реєстрація пестицидів і агрохімікатів</p> <p>...</p> <p>Обов'язковою умовою державної реєстрації пестицидів та агрохімікатів є наявність відповідної документації щодо їх безпечного застосування, включаючи позитивний висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи; методик визначення залишкових кількостей пестицидів і агрохімікатів у сільськогосподарській продукції, кормах, харчових продуктах, ґрунті, воді, повітрі.</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 7. Державна реєстрація пестицидів і агрохімікатів</p> <p>...</p> <p>Обов'язковою умовою державної реєстрації пестицидів та агрохімікатів є наявність відповідної документації щодо їх безпечного застосування, включаючи висновок експертизи об'єкту щодо виконання вимог безпеки для здоров'я людини, методик визначення залишкових кількостей пестицидів і агрохімікатів у сільськогосподарській продукції, кормах, харчових продуктах, ґрунті, воді, повітрі.</p>

<p>...</p> <p>Пестициди і агрохімікати реєструються терміном до десяти років. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, може встановити повну або тимчасову заборону на застосування пестицидів і агрохімікатів в разі надходження нових, раніше невідомих, даних про їх небезпеку. В окремих випадках, у зв'язку з санітарно-епідемічною та природоохоронною ситуацією в країні (регіоні), центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, вправі обмежити аж до припинення у встановленому порядку всі види діяльності з пестицидами і агрохімікатами.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>Пестициди і агрохімікати реєструються терміном до десяти років. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, може встановити повну або тимчасову заборону на застосування пестицидів і агрохімікатів в разі надходження нових, раніше невідомих, даних про їх небезпеку. В окремих випадках, у зв'язку з санітарно-епідемічною та природоохоронною ситуацією в країні (регіоні), центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, вправі обмежити аж до припинення у встановленому порядку всі види діяльності з пестицидами і агрохімікатами.</p> <p>...</p>
<p align="center">Стаття 12. Порядок застосування пестицидів і агрохімікатів</p> <p>При застосуванні пестицидів і агрохімікатів здійснюється комплекс заходів відповідно до регламентів, встановлених для певної ґрунтово-кліматичної зони, з урахуванням попереднього</p>	<p align="center">Стаття 12. Порядок застосування пестицидів і агрохімікатів</p> <p>При застосуванні пестицидів і агрохімікатів здійснюється комплекс заходів відповідно до регламентів, встановлених для певної ґрунтово-кліматичної зони, з урахуванням попереднього</p>

<p>агрохімічного обстеження ґрунтів, даних агрохімічного паспорту земельної ділянки (поля) і стану посівів, діагностики мінерального живлення рослин, прогнозу розвитку шкідників і хвороб.</p> <p>Переліки пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні, у тому числі для роздрібної торгівлі та для застосування авіаційним методом, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p>	<p>агрохімічного обстеження ґрунтів, даних агрохімічного паспорту земельної ділянки (поля) і стану посівів, діагностики мінерального живлення рослин, прогнозу розвитку шкідників і хвороб.</p> <p>Переліки пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні, у тому числі для роздрібної торгівлі та для застосування авіаційним методом, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів.</p>
<p align="center">Стаття 16. Органи, що реалізують державну політику у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>Державна політика у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, реалізується Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування</p>	<p align="center">Стаття 16. Органи, що реалізують державну політику у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>Державна політика у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, реалізується Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування</p>

<p>державної аграрної політики, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та іншими органами виконавчої влади відповідно до їх компетенції.</p>	<p>державної аграрної політики, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, та іншими органами виконавчої влади відповідно до їх компетенції.</p>
<p>Стаття 16-1. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, належить:</p> <p>розробка та затвердження за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, методик визначення відповідності пестицидів і агрохімікатів сертифікатам якості та методичних вказівок визначення вмісту залишкових кількостей пестицидів у воді, ґрунті та сільськогосподарській продукції.</p>	<p>Стаття 16-1. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, належить:</p> <p>розробка та затвердження за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, методик визначення відповідності пестицидів і агрохімікатів сертифікатам якості та методичних вказівок визначення вмісту залишкових кількостей пестицидів у воді, ґрунті та сільськогосподарській продукції.</p>

<p>...</p>	<p>...</p>
<p>Стаття 16-3. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, належить:</p> <p>проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи планів державних випробувань пестицидів і агрохімікатів, матеріалів реєстрації пестицидів і агрохімікатів;</p> <p>...</p> <p>наукове обґрунтування та розроблення гігієнічних нормативів і регламентів безпечного застосування пестицидів і агрохімікатів;</p> <p>визначення переліку установ, які проводять токсиколого-гігієнічні (медико-біологічні) дослідження пестицидів і агрохімікатів;</p> <p>проведення арбітражних досліджень щодо токсиколого-гігієнічної оцінки пестицидів і агрохімікатів, умов їх</p>	<p>Стаття 16-3. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері <i>безпеки та окремих показників якості харчових продуктів</i>, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, у сфері діяльності, пов'язаної з пестицидами і агрохімікатами, належить:</p> <p>...</p>

<p>безпечного застосування.</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благобулччя населення, можуть належати й інші види діяльності, пов'язані з пестицидами і агрохімікатами, відповідно до закону.</p>	<p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, можуть належати й інші види діяльності, пов'язані з пестицидами і агрохімікатами, відповідно до закону.</p>
<p>Стаття 16-5. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері діяльності, пов'язані з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері діяльності, пов'язані з пестицидами і агрохімікатами, належить:</p> <p>...</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, можуть належати також інші види діяльності, пов'язані з пестицидами і агрохімікатами,</p>	<p>Стаття 16-5. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері діяльності, пов'язані з пестицидами і агрохімікатами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері діяльності, пов'язані з пестицидами і агрохімікатами, належить:</p> <p>...</p> <p>визначення переліку установ, які проводять токсиколого-гігієнічні (медико-біологічні) дослідження пестицидів і агрохімікатів;</p> <p>проведення арбітражних досліджень щодо токсиколого-гігієнічної оцінки пестицидів і агрохімікатів, умов їх безпечного застосування.</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, можуть належати також інші види діяльності, пов'язані з пестицидами і агрохімікатами,</p>

<p>відповідно до закону.</p>	<p>відповідно до закону.</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 18. Вимоги до безпечності сільськогосподарської сировини</p> <p>Сільськогосподарська сировина повинна відповідати санітарним вимогам щодо максимальних меж залишків (максимально допустимий рівень залишків) пестицидів і агрохімікатів.</p> <p>Рішення про порядок використання сільськогосподарської сировини, яка не відповідає цим вимогам, приймають центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, відповідно до їх компетенції.</p> <p>Сільськогосподарська сировина, яка не може бути використана, підлягає вилученню, утилізації і знищенню у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 18. Вимоги до безпечності сільськогосподарської сировини</p> <p>Сільськогосподарська сировина повинна відповідати санітарним вимогам щодо максимальних меж залишків (максимально допустимий рівень залишків) пестицидів і агрохімікатів.</p> <p>Рішення про порядок використання сільськогосподарської сировини, яка не відповідає цим вимогам, приймає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів.</p> <p>Сільськогосподарська сировина, яка не може бути використана, підлягає вилученню, утилізації і знищенню у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Закон України «Про донорство крові та її компонентів» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 23, ст.183)</p>	
<p>Стаття 18. Забезпечення безпеки та якості донорської крові, її компонентів та виготовлюваних з них препаратів. Ведення реєстрів донорів крові та її компонентів</p> <p>...</p>	<p>Стаття 18. Забезпечення безпеки та якості донорської крові, її компонентів та виготовлюваних з них препаратів. Ведення реєстрів донорів крові та її компонентів</p> <p>...</p>

<p>Кров, її компоненти і препарати та відповідні консервуючі розчини підлягають обов'язковому контролю центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p> <p>Ведення Національного реєстру донорів крові та її компонентів забезпечується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань.</p>	<p>Кров, її компоненти і препарати та відповідні консервуючі розчини підлягають обов'язковому контролю в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p> <p>Ведення Національного реєстру донорів крові та її компонентів забезпечується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я</p>
<p align="center">Закон України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 46, ст. 345)</p>	
<p align="center">Стаття 9-1. Інформація про інгредієнти тютюнових виробів</p> <p>Кожний виробник або імпортер тютюнових виробів зобов'язаний щорічно, не пізніше 1 лютого року, наступного за звітним, надавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, інформацію про інгредієнти тютюнових</p>	<p align="center">Стаття 9-1. Інформація про інгредієнти тютюнових виробів</p> <p>Кожний виробник або імпортер тютюнових виробів зобов'язаний щорічно, не пізніше 1 лютого року, наступного за звітним, надавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на</p>

<p>виробів, які призначені для реалізації на митній території України.</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, оприлюднює інформацію про інгредієнти тютюнових виробів у порядку, передбаченому чинним законодавством України.</p>	<p>здоров'я населення, інформацію про інгредієнти тютюнових виробів, які призначені для реалізації на митній території України.</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, оприлюднює інформацію про інгредієнти тютюнових виробів у порядку, передбаченому чинним законодавством України.</p>
<p>Закон України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 22, ст. 86)</p>	
<p>Стаття 9. Державна реєстрація лікарських засобів</p> <p>...</p> <p>Заявником (власником реєстраційного посвідчення) та/або його представником для здійснення процедури державної реєстрації лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, а також лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарського</p>	<p>Стаття 9. Державна реєстрація лікарських засобів</p> <p>...</p> <p>Заявником (власником реєстраційного посвідчення) та/або його представником для здійснення процедури державної реєстрації лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, а також лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарського засобу, що за</p>

засобу, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, є юридична або фізична особа, яка є відповідальною за ефективність, безпеку та якість лікарського засобу у порядку, визначеному законодавством, та здійснює фармаконагляд в Україні, а також є відповідальною за достовірність інформації, що міститься у наданих нею матеріалах до заяви.

централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу, є юридична або фізична особа, яка є відповідальною за ефективність, безпеку та якість лікарського засобу у порядку, визначеному законодавством, та здійснює фармаконагляд в Україні, а також є відповідальною за достовірність інформації, що міститься у наданих нею матеріалах до заяви.

...

Заявником (власником реєстраційного посвідчення) для здійснення процедури державної реєстрації лікарського засобу, який входить до переліку засобів профілактики загрози епідемії інфекційної хвороби та отруєнь може виступати центральний орган виконавчої влади України, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. За такою процедурою може бути зареєстрований лікарський засіб, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарський засіб, що за централізованою процедурою зареєстрований компетентним органом Європейського Союзу, для застосування на території цих країн чи держав - членів Європейського Союзу. За цією процедурою до заяви про державну реєстрацію лікарського засобу

	<p>додаються лише матеріали щодо методів контролю якості лікарського засобу; матеріали реєстраційного досьє; зразки упаковки лікарського засобу з маркуванням, викладеним мовою для маркування лікарських засобів відповідно до вимог цього Закону, інструкції про застосування лікарського засобу, викладеної мовою відповідно до вимог цього Закону;</p>
<p>Стаття 17. Порядок ввезення в Україну лікарських засобів</p> <p>...</p> <p>У випадках стихійного лиха, катастроф, епідемічного захворювання тощо за окремим рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я дозволяється ввезення незареєстрованих в Україні лікарських засобів зарубіжних країн за наявності документів, що підтверджують їх реєстрацію і використання в цих країнах. Також, за окремим рішенням центрального органу виконавчої влади, що, дозволяється ввезення незареєстрованих в Україні лікарських засобів іноземних держав з метою медичного забезпечення (медичного застосування) військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу, які виконують завдання під час проведення антитерористичної операції, під час дії надзвичайного стану, особливого періоду, за наявності документів, що підтверджують</p>	<p>Стаття 17. Порядок ввезення в Україну лікарських засобів</p> <p>...</p> <p>У випадках стихійного лиха, катастроф, епідемії та/або загрози епідемії інфекційної хвороби та отруєнь тощо за окремим рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я дозволяється ввезення та застосування за призначенням незареєстрованих в Україні лікарських засобів зарубіжних країн за наявності документів, що підтверджують їх реєстрацію і використання в цих країнах, які в установленому порядку допущені до застосування на території Сполучених Штатів Америки або держав - членів Європейського Союзу, незалежно від того, чи зареєстровані вони як лікарські засоби компетентними органами Сполучених Штатів Америки або Європейського Союзу. Також, за окремим рішенням центрального органу виконавчої</p>

<p>реєстрацію і використання лікарських засобів у таких державах.</p> <p>...</p>	<p>влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, дозволяється ввезення незареєстрованих в Україні лікарських засобів іноземних держав з метою медичного забезпечення (медичного застосування) військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу, які виконують завдання під час проведення антитерористичної операції, під час дії надзвичайного стану, особливого періоду, за наявності документів, що підтверджують реєстрацію і використання лікарських засобів у таких державах.</p>
<p>Закон України “Про відходи” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, № 36-37, ст.242)</p>	
<p>Стаття 5. Основні принципи і напрями державної політики у сфері поводження з відходами</p> <p>...</p> <p>До основних напрямів державної політики щодо реалізації зазначених принципів належить:</p> <p>а) забезпечення повного збирання і своєчасного знешкодження та видалення відходів, а також дотримання правил екологічної безпеки при поводженні з ними;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 5. Основні принципи і напрями державної політики у сфері поводження з відходами</p> <p>...</p> <p>До основних напрямів державної політики щодо реалізації зазначених принципів належить:</p> <p>а) забезпечення повного збирання і своєчасного знешкодження та видалення відходів, а також дотримання державних медико-санітарних нормативів та правил, правил екологічної безпеки при поводженні з ними;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 12. Виявлення та облік безхазяйних відходів</p> <p>...</p> <p>Підставами для визначення відходів безхазяйними та їх</p>	<p>Стаття 12. Виявлення та облік безхазяйних відходів</p> <p>...</p> <p>Підставами для визначення відходів безхазяйними та їх</p>

<p>обліку можуть бути:</p> <p>...</p> <p>результати інспекційних перевірок центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, державної санітарно-епідеміологічної служби; органів місцевого самоврядування.</p> <p>...</p>	<p>обліку можуть бути:</p> <p>...</p> <p>результати інспекційних перевірок центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів; органів місцевого самоврядування.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 22. Уповноважені органи виконавчої влади у сфері поводження з відходами</p> <p>Уповноваженими органами виконавчої влади у сфері поводження з відходами є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього</p>	<p>Стаття 22. Уповноважені органи виконавчої влади у сфері поводження з відходами</p> <p>Уповноваженими органами виконавчої влади у сфері поводження з відходами є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього</p>

<p>природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а на території Автономної Республіки Крим - орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, інші органи виконавчої влади відповідно до їх компетенції.</p>	<p>природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а на території Автономної Республіки Крим - орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, інші органи виконавчої влади відповідно до їх компетенції.</p>
<p>Стаття 23. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері поводження з відходами належить:</p> <p>...</p> <p>н) затвердження переліку небезпечних властивостей відходів за погодженням з державною санітарно-епідеміологічною службою України;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 23. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері поводження з відходами належить:</p> <p>...</p> <p>н) затвердження переліку небезпечних властивостей відходів за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 23-1. Компетенція центрального органу</p>	<p>Стаття 23-1. Компетенція центрального органу</p>

<p>виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері поводження з відходами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері поводження з відходами належить:</p> <p>...</p> <p>д) затвердження переліку небезпечних властивостей відходів за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p> <p>...</p>	<p>виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері поводження з відходами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері поводження з відходами належить:</p> <p>...</p> <p>д) затвердження переліку небезпечних властивостей відходів за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 24. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, у сфері поводження з відходами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, у сфері поводження з відходами належить:</p> <p>а) здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду за дотриманням державних санітарних норм,</p>	<p>Стаття 24. Компетенція центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері поводження з відходами</p> <p>До компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері поводження з відходами належить:</p> <p>а) затвердження вимог безпеки для здоров'я людини (державних медико-санітарних нормативів</p>

~~правил, гігієнічних нормативів під час утворення, збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження та захоронення відходів, а також забезпечення у стандартах, нормах і правилах та інших нормативних документах щодо поводження з відходами вимог безпеки для здоров'я людини;~~

~~б) визначення пріоритетних заходів щодо охорони здоров'я людини від негативного впливу відходів;~~

~~в) проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи проєктно-кошторисної документації з метою визначення місць розташування та техніко-економічного обґрунтування проєктів будівництва, розширення, реконструкції об'єктів поводження з відходами;~~

~~г) видача висновків державної санітарно-гігієнічної експертизи щодо об'єктів поводження з відходами;~~

~~д) встановлення санітарно-гігієнічних вимог до продукції, що виробляється з відходів, та видача гігієнічного сертифіката на неї;~~

~~е) методичне забезпечення та здійснення контролю при визначенні рівня небезпечності відходів;~~

~~е-1) погодження республіканських Автономної Республіки Крим, обласних (міст Києва та Севастополя) програм у сфері поводження з відходами;~~

~~е) інші функції, передбачені законами України.~~

Стаття 30. Інформування про вплив відходів і місць

та правил) під час утворення, збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження та захоронення відходів;

б) затвердження методичних настанов щодо аналізу ризику для здоров'я людини відходів та об'єктів поводження з відходами;

в) визначення пріоритетних заходів щодо охорони здоров'я людини від негативного впливу відходів;

г) встановлення вимог безпеки для здоров'я людини до продукції, що виробляється з відходів;

г) методичне забезпечення при визначенні рівня небезпечності відходів;

д) уповноважує (нотифікує) підприємства, установи, організації з числа акредитованих Національним органом України з акредитації (органи з оцінки відповідності) щодо можливості надання ними послуг з аналізу ризику для здоров'я людини відходів та об'єктів поводження з відходами;

є) інші функції, передбачені законами України.

Стаття 30. Інформування про вплив відходів і місць

<p align="center">чи об'єктів їх зберігання та видалення на стан навколишнього природного середовища та здоров'я людини</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та інші уповноважені органи виконавчої влади у сфері поводження з відходами забезпечують заінтересовані органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, громадян та їх об'єднання інформацією про розташування місць чи об'єктів зберігання і видалення відходів, їх вплив на стан навколишнього природного середовища та здоров'я людини.</p>	<p align="center">чи об'єктів їх зберігання та видалення на стан навколишнього природного середовища та здоров'я людини</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, та інші уповноважені органи виконавчої влади у сфері поводження з відходами забезпечують заінтересовані органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, громадян та їх об'єднання інформацією про розташування місць чи об'єктів зберігання і видалення відходів, їх вплив на стан навколишнього природного середовища та здоров'я людини на підставі декларації про виконання вимог безпечності для здоров'я людини а для небезпечних відходів - на підставі висновку за результатами аналізу ризику для здоров'я людини.</p>
<p align="center">Стаття 33. Вимоги щодо зберігання та видалення відходів</p> <p>...</p> <p>Видалення відходів здійснюється відповідно до встановлених законодавством вимог екологічної безпеки з обов'язковим забезпеченням можливості утилізації чи захоронення залишкових продуктів за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та</p>	<p align="center">Стаття 33. Вимоги щодо зберігання та видалення відходів</p> <p>...</p> <p>Видалення відходів здійснюється відповідно до встановлених законодавством вимог екологічної безпеки з обов'язковим забезпеченням можливості утилізації чи захоронення залишкових продуктів відповідно до державних медико-санітарних нормативів та правил.</p>

<p>епідемічного благополуччя населення. ...</p>	<p>...</p>
<p>Закон України “Про загальну середню освіту” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, № 28, ст.230)</p>	
<p>Стаття 16. Навчальний рік та режим роботи загальноосвітнього навчального закладу</p> <p>...</p> <p>4. Режим роботи загальноосвітнього навчального закладу визначається ним на основі нормативно-правових актів та за погодженням з відповідним органом державної санітарно-епідеміологічної служби.</p> <p>5. Тривалість уроків у загальноосвітніх навчальних закладах становить: у перших класах - 35 хвилин, у других - четвертих класах - 40 хвилин, у п'ятих - одинадцятих класах - 45 хвилин. Зміна тривалості уроків допускається за погодженням з відповідними органами управління освітою та органами державної санітарно-епідеміологічної служби.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 16. Навчальний рік та режим роботи загальноосвітнього навчального закладу</p> <p>...</p> <p>4. Режим роботи загальноосвітнього навчального закладу визначається ним на основі нормативно-правових актів.</p> <p>5. Тривалість уроків у загальноосвітніх навчальних закладах становить: у перших класах - 35 хвилин, у других - четвертих класах - 40 хвилин, у п'ятих - одинадцятих класах - 45 хвилин. Зміна тривалості уроків допускається за погодженням з відповідними органами управління освітою та органами охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 22. Охорона та зміцнення здоров'я учнів (вихованців)</p> <p>1. Заклад загальної середньої освіти забезпечує безпечні та нешкідливі умови навчання, режим роботи, умови для фізичного розвитку та зміцнення здоров'я, формує гігієнічні навички та засади здорового способу життя</p>	<p>Стаття 22. Охорона та зміцнення здоров'я учнів (вихованців)</p> <p>1. Заклад загальної середньої освіти забезпечує безпечні та нешкідливі умови навчання відповідно до вимог державних медико-санітарних нормативів та правил, режим роботи, умови для фізичного розвитку</p>

<p>учнів (вихованців). ...</p> <p>4. Контроль за охороною здоров'я та якістю харчування учнів (вихованців) покладається на органи охорони здоров'я.</p>	<p>та зміцнення здоров'я, формує гігієнічні навички та засади здорового способу життя учнів (вихованців). ...</p> <p>4. Контроль за охороною здоров'я та якістю харчування учнів (вихованців) покладається на центральный орган виконавчої влади із забезпечення якості освіти та його територіальні органи.</p>
<p>Стаття 37. Повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в системі загальної середньої освіти ...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти: ...</p>	<p>Стаття 37. Повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в системі загальної середньої освіти ...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти: ... контролює дотримання вимог державних медико-санітарних нормативів та правил в закладах освіти; ...</p>
<p>Закон України “Про меліорацію земель” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 11, ст.90)</p>	
<p>Стаття 31. Екологічні вимоги до проектування, будівництва (реконструкції) і експлуатації меліоративних систем та окремих об'єктів інженерної інфраструктури ...</p> <p>Зрошення сільськогосподарських угідь стічними водами може бути дозволено обласними, Київською,</p>	<p>Стаття 31. Екологічні вимоги до проектування, будівництва (реконструкції) і експлуатації меліоративних систем та окремих об'єктів інженерної інфраструктури ...</p> <p>Зрошення сільськогосподарських угідь стічними водами може бути дозволено обласними, Київською,</p>

<p>Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p>	<p>Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів.</p>
<p align="center">Закон України «Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, №12, ст.95)</p>	
<p align="center">Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення у сфері вилучення з обігу неякісної та небезпечної продукції і подальшого поводження з нею</p> <p>До повноважень центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення у сфері вилучення з обігу неякісної та небезпечної продукції і подальшого поводження з нею належить:</p> <p>здійснення державної санітарно-гігієнічної експертизи проектно-кошторисної документації підприємств, що здійснюють переробку, утилізацію або знищення</p>	<p align="center">Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечення формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері вилучення з обігу неякісної та небезпечної продукції і подальшого поводження з нею</p> <p>До повноважень центрального органу, забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері вилучення з обігу неякісної та небезпечної продукції і подальшого поводження з нею належить:</p> <p>затвердження вимог безпеки для здоров'я людини (державних медико-санітарних нормативів та правил) під час вилучення з обігу неякісної та</p>

<p>вилученої з обігу неякісної та небезпечної продукції; встановлення санітарно-гігієнічних вимог до продукції, що виготовляється в результаті утилізації;</p> <p>...</p>	<p>небезпечної продукції і подальшого поводження з нею;</p> <p>затвердження методичних настанов щодо аналізу ризику для здоров'я людини неякісної та небезпечної продукції і подальшого поводження з нею;</p> <p>...</p>
<p>Закон України “Про мисливське господарство та полювання” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 18, ст.132)</p>	
<p>Стаття 30. Права та обов'язки користувачів мисливських угідь</p> <p>...</p> <p>негайно інформувати обласні, Київську, Севастопольську міські державні адміністрації, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах ветеринарної медицини, санітарного та епідемічного благополуччя населення, ветеринарні, — санітарно-епідеміологічні служби про виявлення випадків захворювань тварин, погіршення стану середовища їх перебування, виникнення загрози знищення та загибелі тварин, здійснювати комплексні заходи щодо профілактики і боротьби із захворюваннями;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 30. Права та обов'язки користувачів мисливських угідь</p> <p>...</p> <p>негайно інформувати обласні, Київську, Севастопольську міські державні адміністрації, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах ветеринарної медицини, ветеринарні служби про виявлення випадків захворювань тварин, погіршення стану середовища їх перебування, виникнення загрози знищення та загибелі тварин, здійснювати комплексні заходи щодо профілактики і боротьби із захворюваннями;</p> <p>...</p>

Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб»
(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 29, ст. 228)

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

...

медичні імунобіологічні препарати - вакцини, анатоксини, імуноглобуліни, сироватки, бактеріофаги, інші лікарські засоби, що застосовуються в медичній практиці з метою специфічної профілактики інфекційних хвороб;

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

...

загроза епідемії інфекційної хвороби – це прогнозоване на підставі епідеміологічного аналізу значне перевищення рівня захворюваності та поширеності інфекційної хвороби серед населення на певній території за короткий проміжок часу, що потребуватиме проведення необхідних (додаткових) медико-санітарних (протиепідемічних) заходів;

медичні імунобіологічні препарати - вакцини, анатоксини, імуноглобуліни, сироватки, бактеріофаги, інші лікарські засоби, що застосовуються в медичній практиці з метою специфічної профілактики інфекційних хвороб;

медичний (санітарний) огляд - огляд членів екіпажів (бригад), пасажирів за клініко-епідеміологічними показаннями для визначення їх стану здоров'я і потенційного ризику для інших осіб з точки зору громадського здоров'я, який може включати вивчення медико-санітарних документів і лабораторне обстеження, якщо це обґрунтовано

<p>носій збудника інфекційної хвороби (далі - бактеріоносій) - людина, в організмі якої виявлено збудників інфекційної хвороби при відсутності симптомів цієї хвороби;</p> <p>...</p>	<p>обставинами індивідуального випадку; носій збудника інфекційної хвороби (далі - бактеріоносій) - людина, в організмі якої виявлено збудників інфекційної хвороби при відсутності симптомів цієї хвороби;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 3 Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб</p> <p>Кабінет Міністрів України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб: розробляє і здійснює відповідні державні цільові програми; забезпечує фінансування та матеріально-технічне постачання закладів охорони здоров'я, органів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення заходів і робіт, пов'язаних з ліквідацією епідемій, координує проведення цих заходів і робіт;</p>	<p>Стаття 3 Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб</p> <p>Кабінет Міністрів України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб: розробляє і здійснює відповідні державні цільові програми; забезпечує фінансування та матеріально-технічне постачання закладів охорони здоров'я, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення заходів і робіт, пов'язаних з ліквідацією епідемій, координує проведення цих заходів і робіт; встановлює карантин на території України, приймає рішення про необхідні (додаткові) медико-санітарні (протиепідемічні) заходи при загрозі епідемії інфекційної хвороби, затверджує перелік засобів профілактики загрози епідемії інфекційної хвороби та отруєнь за поданням центрального органу виконавчої влади що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;</p>

<p>координує та спрямовує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади; укладає міждержавні договори; вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом.</p>	<p>координує та спрямовує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади; укладає міждержавні договори; вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом.</p>
<p>Стаття 4. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим і місцевих органів виконавчої влади у сфері захисту населення від інфекційних хвороб</p> <p>Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади у сфері захисту населення від інфекційних хвороб: ... організують проведення аналізу епідемічної ситуації в регіоні та контролю за її станом;</p>	<p>Стаття 4. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим і місцевих органів виконавчої влади у сфері захисту населення від інфекційних хвороб</p> <p>Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади у сфері захисту населення від інфекційних хвороб: ... організують проведення аналізу епідемічної ситуації в регіоні та контролю за її станом; забезпечують організацію проведення санітарно-епідеміологічних розслідувань, причин і умов виникнення інфекційних хвороб;</p> <p>організують проведення епідеміологічного нагляду (спостереження), оцінки та комплексного аналізу основних факторів ризику (поведінкові, біологічні, інші) та соціальних детермінант здоров'я, які впливають на поширення інфекційних хвороб;</p>

<p>забезпечують комунальні заклади охорони здоров'я, діяльність яких пов'язана з лікуванням і профілактикою інфекційних хвороб, кадрами, фінансовими та матеріально-технічними ресурсами;</p> <p>...</p>	<p>забезпечують реагування на надзвичайні події у сфері громадського здоров'я, що мають регіональне значення (наприклад, спалахи інфекційних хвороб);</p> <p>забезпечують створення, зберігання та своєчасне оновлення необхідного запасу дезінфекційних засобів на випадок епідемії;</p> <p>забезпечують комунальні заклади охорони здоров'я, діяльність яких пов'язана з лікуванням і профілактикою інфекційних хвороб, кадрами, фінансовими та матеріально-технічними ресурсами;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 6. Повноваження центральних органів виконавчої влади щодо захисту населення від інфекційних хвороб</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, щодо захисту населення від інфекційних хвороб:</p> <p>затверджує санітарно-протиепідемічні правила і норми, методи обстеження та лікування хворих, діагностики та профілактики інфекційних хвороб, інші нормативно-правові акти;</p> <p>встановлює методи випробувань дезінфекційних засобів, контролю за їх відповідністю вимогам стандартів, інших нормативних документів,</p>	<p>Стаття 6. Повноваження центральних органів виконавчої влади щодо захисту населення від інфекційних хвороб</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, щодо захисту населення від інфекційних хвороб:</p> <p>розробляє та затверджує санітарно-протиепідемічні правила і норми, методи обстеження та лікування хворих, діагностики та профілактики інфекційних хвороб, інші нормативно-правові акти;</p> <p>встановлює методи випробувань дезінфекційних засобів, контролю за їх відповідністю вимогам стандартів, інших нормативних документів,</p>

регламентує застосування таких методів;
вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції, спрямовані на профілактику та зниження рівня інфекційних хвороб, на поліпшення епідемічної ситуації в Україні;
встановлює допустимі рівні забруднення мікроорганізмами та іншими біологічними чинниками харчових продуктів і продовольчої сировини, води, ґрунту, інших об'єктів середовища життєдіяльності людини;

регламентує застосування таких методів;
вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції, спрямовані на профілактику та зниження рівня інфекційних хвороб, на поліпшення епідемічної ситуації в Україні;
встановлює допустимі рівні забруднення мікроорганізмами та іншими біологічними чинниками харчових продуктів і продовольчої сировини, води, ґрунту, інших об'єктів середовища життєдіяльності людини;
веде державний облік інфекційних хвороб;
координує проведення заходів, спрямованих на санітарну охорону території України;
аналізує і прогнозує епідемічну ситуацію в Україні та в окремих регіонах, розробляє та подає в установленому порядку обґрунтовані пропозиції, спрямовані на профілактику та зниження рівня інфекційних хвороб, на поліпшення епідемічної ситуації;
на підставі аналізу епідемічної ситуації обґрунтовує та вносить подання Кабінету Міністрів про загрозу епідемії інфекційної хвороби та отруєнь, переліку лікарських засобів профілактики загрози епідемії інфекційної хвороби та отруєнь;
організовує проведення наукових досліджень, спрямованих на зниження рівня інфекційних хвороб, поліпшення епідемічної ситуації,

<p>вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, щодо</p>	<p>підвищення ефективності протиепідемічних заходів; здійснює міжвідомчу координацію та забезпечує взаємодію з іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади у сфері захисту населення від інфекційних хвороб;</p> <p>організовує та координує роботи з проведення гігієнічного навчання населення з питань запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб, а також забезпечує медичні служби міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади періодичною інформацією про епідемічну ситуацію в Україні та у світі, щорічно інформує їх про прийняті санітарно-протиепідемічні правила та інші нормативно-правові акти у сфері захисту населення від інфекційних хвороб;</p> <p>надає практичну допомогу органам місцевого самоврядування та місцевим державним адміністраціям в ліквідації спалахів та епідемій інфекційних хвороб, медичних наслідків стихійних лих та інших послуг у сфері громадського здоров'я; здійснює епідеміологічний нагляд за побічною дією імунобіологічних препаратів та їх епідеміологічною ефективністю;</p> <p>вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом.</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує</p>
--	--

захисту населення від інфекційних хвороб:
здійснює відповідно до законодавства державну реєстрацію медичних імунобіологічних препаратів;

бере участь у формуванні державних замовлень на виробництво лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів та дезінфекційних засобів, необхідних для здійснення профілактичних і протиепідемічних заходів, а також на підготовку фахівців із профілактики та лікування інфекційних хвороб;

забезпечує створення, зберігання та своєчасне оновлення необхідного запасу лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів, дезінфекційних засобів тощо на випадок епідемії;

вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом.

~~Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, щодо захисту населення від інфекційних хвороб:~~

~~розробляє санітарні норми, методи профілактики інфекційних хвороб, інші нормативно-правові акти;~~

державну політику у сфері охорони здоров'я, щодо захисту населення від інфекційних хвороб:

здійснює відповідно до законодавства державну реєстрацію медичних імунобіологічних препаратів;

виступає заявником (власником реєстраційного посвідчення) для здійснення процедури державної реєстрації лікарського засобу, який входить до переліку лікарських засобів профілактики загрози епідемії інфекційної хвороби та отруєнь;

бере участь у формуванні державних замовлень на виробництво лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів та дезінфекційних засобів, необхідних для здійснення профілактичних і протиепідемічних заходів, а також на підготовку фахівців із профілактики та лікування інфекційних хвороб;

забезпечує створення, зберігання та своєчасне оновлення необхідного запасу лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів, дезінфекційних засобів тощо на випадок епідемії;

вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом.

здійснює нагляд за додержанням підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності та громадянами законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, контрольне виконання вимог санітарно-протиепідемічних правил і норм;

здійснює епідеміологічний нагляд за побічною дією імунобіологічних препаратів та їх епідеміологічною ефективністю;

веде державний облік інфекційних хвороб;

координує проведення закладами охорони здоров'я, органами державної санітарно-епідеміологічної служби, науково-дослідними установами, що належать до сфери його управління, заходів, спрямованих на санітарну охорону території України;

аналізує і прогнозує епідемічну ситуацію в Україні та в окремих регіонах, розробляє та подає в установленому порядку обґрунтовані пропозиції, спрямовані на профілактику та зниження рівня інфекційних хвороб, на поліпшення епідемічної ситуації;

організовує проведення наукових досліджень, спрямованих на зниження рівня інфекційних хвороб, поліпшення епідемічної ситуації, підвищення ефективності протиепідемічних заходів;

забезпечує створення, зберігання та своєчасне оновлення необхідного запасу дезінфекційних засобів на випадок епідемій;

здійснює міжвідомчу координацію та забезпечує взаємодію з іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади у сфері захисту населення від інфекційних хвороб;

погоджує проекти рішень, якими встановлюється порядок проведення профілактичних і протиепідемічних заходів;

погоджує порядок проведення профілактичних і протиепідемічних заходів у межах підпорядкованих центральним органам виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Службі безпеки України, територій, об'єктів, частин і підрозділів;

організовує та координує роботи з проведення гігієнічного навчання населення з питань запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб, а також забезпечує медичні служби міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, органи державної санітарно-епідеміологічної служби періодичною інформацією про епідемічну ситуацію в Україні та у світі, щорічно інформує їх про прийняті санітарно-протиепідемічні правила та інші нормативно-правові акти у сфері захисту населення від інфекційних хвороб;

вирішує інші питання у межах повноважень,

визначених законом.	
<p style="text-align: center;">Стаття 11. Організація та проведення профілактичних і протиепідемічних заходів</p> <p>Організація та проведення профілактичних і протиепідемічних заходів, зокрема щодо санітарної охорони території України, обмежувальних заходів стосовно хворих на інфекційні хвороби та бактеріоносіїв, виробничого контролю, у тому числі лабораторних досліджень і випробувань при виробництві, зберіганні, транспортуванні та реалізації харчових продуктів і продовольчої сировини та іншої продукції, при виконанні робіт і наданні послуг, а також організація та проведення медичних оглядів і обстежень, профілактичних щеплень, гігієнічного виховання та навчання громадян, інших заходів, передбачених санітарно-гігієнічними та санітарно-протиепідемічними правилами і нормами, у межах встановлених законом повноважень покладаються на органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи державної санітарно-епідеміологічної служби, заклади охорони здоров'я, підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, а також на громадян.</p> <p>Організацію та проведення профілактичних і протиепідемічних заходів у межах територій, об'єктів,</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 11. Організація та проведення профілактичних і протиепідемічних заходів</p> <p>Організація та проведення профілактичних і протиепідемічних заходів, зокрема щодо санітарної охорони території України, обмежувальних заходів стосовно хворих на інфекційні хвороби та бактеріоносіїв, виробничого контролю, у тому числі лабораторних досліджень і випробувань при виробництві, зберіганні, транспортуванні та реалізації харчових продуктів і продовольчої сировини та іншої продукції, при виконанні робіт і наданні послуг, а також організація та проведення медичних оглядів і обстежень, профілактичних щеплень, гігієнічного виховання та навчання громадян, інших заходів, передбачених санітарно-гігієнічними та санітарно-протиепідемічними правилами і нормами, у межах встановлених законом повноважень покладаються на органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, заклади охорони здоров'я, підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, а також на громадян.</p> <p>Організацію та проведення профілактичних і протиепідемічних заходів у межах територій, об'єктів,</p>

<p>частин і підрозділів, підпорядкованих центральним органам виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, виконання кримінальних покарань, захисту державного кордону, Службі безпеки України, забезпечують зазначені органи, підпорядковані їм установи державної санітарно-епідеміологічної служби, медичні служби, а також керівники зазначених об'єктів, частин, підрозділів.</p> <p>Проведення профілактичних щеплень забезпечують центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та органи державної санітарно-епідеміологічної служби.</p>	<p>частин і підрозділів, підпорядкованих центральним органам виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, виконання кримінальних покарань, захисту державного кордону, Службі безпеки України, забезпечують зазначені органи, підпорядковані їм установи, медичні служби, а також керівники зазначених об'єктів, частин, підрозділів.</p> <p>Проведення профілактичних щеплень забезпечують центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування.</p>
<p>Стаття 12. Профілактичні щеплення Профілактичні щеплення проти дифтерії, кашлюка, кору, поліомієліту, правця, туберкульозу є обов'язковими і включаються до календаря щеплень.</p>	<p>Стаття 12. Профілактичні щеплення Календар щеплень розробляється і затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Календар щеплень має в обов'язковому порядку містити щеплення проти дифтерії, кашлюка, кору, поліомієліту, правця, туберкульозу, вірусного гепатиту В, паротиту, краснухи та гемофільної інфекції.</p>

...

~~Рішення про проведення обов'язкових профілактичних щеплень за епідемічними показаннями на відповідних територіях та об'єктах приймають головний державний санітарний лікар України, головний державний санітарний лікар Автономної Республіки Крим, головні державні санітарні лікарі областей, міст Києва та Севастополя, головні державні санітарні лікарі центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, виконання кримінальних покарань, захисту державного кордону, Служби безпеки України.~~

...

Профілактичні щеплення проводяться після медичного огляду особи в разі відсутності у неї відповідних медичних протипоказань. Повнолітнім дієздатним громадянам профілактичні щеплення проводяться за їх згодою після надання об'єктивної

...

Рішення про проведення додаткових обов'язкових профілактичних щеплень населення за епідемічними показаннями при загрозі епідемії інфекційної хвороби на території України приймає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Рішення про проведення додаткових обов'язкових профілактичних щеплень населення за епідемічними показаннями при загрозі епідемії інфекційної хвороби на відповідних територіях та об'єктах приймають керівники Ради міністрів Автономної Республіки Крим і місцевих органів виконавчої влади та центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, виконання кримінальних покарань, захисту державного кордону, Служби безпеки України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

...

Профілактичні щеплення проводяться після медичного огляду особи в разі відсутності у неї відповідних медичних протипоказань. Повнолітнім дієздатним громадянам профілактичні щеплення

<p>інформації про щеплення, наслідки відмови від них та можливі поствакцинальні ускладнення. Особам, які не досягли п'ятнадцятирічного віку чи визнані у встановленому законом порядку недієздатними, профілактичні щеплення проводяться за згодою їх об'єктивно інформованих батьків або інших законних представників. Особам віком від п'ятнадцяти до вісімнадцяти років чи визнаним судом обмежено дієздатними профілактичні щеплення проводяться за їх згодою після надання об'єктивної інформації та за згодою об'єктивно інформованих батьків або інших законних представників цих осіб. Якщо особа та (або) її законні представники відмовляються від обов'язкових профілактичних щеплень, лікар має право взяти у них відповідне письмове підтвердження, а в разі відмови дати таке підтвердження - засвідчити це актом у присутності свідків.</p>	<p>проводяться за їх згодою після надання об'єктивної інформації про щеплення, наслідки відмови від них та можливі поствакцинальні ускладнення. Особам, які не досягли чотирнадцятирічного віку чи визнані у встановленому законом порядку недієздатними, профілактичні щеплення проводяться за згодою їх об'єктивно інформованих батьків або інших законних представників. Особам віком від чотирнадцяти до вісімнадцяти років чи визнаним судом обмежено дієздатними профілактичні щеплення проводяться за їх згодою після надання об'єктивної інформації та за згодою об'єктивно інформованих батьків або інших законних представників цих осіб. Якщо особа та (або) її законні представники відмовляються від обов'язкових профілактичних щеплень, лікар має право взяти у них відповідне письмове підтвердження, а в разі відмови дати таке підтвердження - засвідчити це актом у присутності свідків.</p>
<p>Стаття 21. Обов'язкові профілактичні медичні огляди</p> <p>...</p> <p>У разі погіршення епідемічної ситуації за поданням відповідного головного державного санітарного лікаря рішеннями органів виконавчої влади та органів</p>	<p>Стаття 21. Обов'язкові профілактичні медичні огляди</p> <p>...</p> <p>У разі погіршення епідемічної ситуації рішеннями органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування для працівників, зазначених у частині</p>

<p>місцевого самоврядування для працівників, зазначених у частині першій цієї статті, можуть проводитися позачергові обов'язкові профілактичні медичні огляди.</p> <p>...</p> <p>Дані про результати обов'язкових профілактичних медичних оглядів працівників, зазначених у частині першій цієї статті, заносяться до їх особистих медичних книжок та інших медичних документів і підлягають обліку у відповідних органах державної санітарно-епідеміологічної служби.</p> <p>...</p>	<p>першій цієї статті, можуть проводитися позачергові обов'язкові профілактичні медичні огляди.</p> <p>...</p> <p>Дані про результати обов'язкових профілактичних медичних оглядів працівників, зазначених у частині першій цієї статті, заносяться до їх особистих медичних книжок та інших медичних документів.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 28. Санітарна охорона території України</p> <p>...</p> <p>Санітарно-епідеміологічний нагляд у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюють санітарно-карантинні підрозділи відповідних органів державної санітарно-епідеміологічної служби.</p> <p>...</p> <p>В'їзд на територію України транспортних засобів, ввезення вантажів, товарів та інших предметів, у тому числі харчових продуктів та продовольчої сировини, лікарських засобів, хімічних, біологічних і радіоактивних речовин, а також матеріалів і відходів, що можуть бути факторами передачі інфекції або створити небезпеку для життя і здоров'я людей,</p>	<p>Стаття 28. Санітарна охорона території України</p> <p>...</p> <p>Медичний (санітарний) огляд у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюють заклади охорони здоров'я, визначенні центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p> <p>В'їзд на територію України транспортних засобів, ввезення вантажів, товарів та інших предметів, у тому числі харчових продуктів та продовольчої сировини, лікарських засобів, хімічних, біологічних і радіоактивних речовин, а також матеріалів і відходів, що можуть бути факторами передачі інфекції або</p>

дозволяється лише після огляду їх працівниками ~~санітарно-карантинного підрозділу~~.

...

Ввезення на територію України вантажів, товарів та інших предметів, зазначених у частині четвертій цієї статті, не допускається у разі якщо під час проведення ~~санітарно-епідеміологічного нагляду~~ встановлено, що:

їх ввезення заборонено законодавством у зв'язку з небезпекою для життя і здоров'я людей;

товаросупровідна документація не містить відомостей щодо їх безпеки для життя і здоров'я людей;

їх ввезення може спричинити масові інфекційні захворювання або отруєння людей.

Дипломатичні представництва, консульські установи, торговельні представництва України за кордоном у разі виникнення в країнах їх перебування особливо небезпечних інфекційних хвороб терміново повідомляють про це центральний орган виконавчої влади, що ~~реалізує державну політику~~ у сфері охорони здоров'я. З урахуванням епідемічної ситуації Кабінет Міністрів України може встановити тимчасові обмеження та особливі умови щодо транспортного сполучення з цими країнами, в'їзду в Україну іноземців

створити небезпеку для життя і здоров'я людей, дозволяється лише після огляду їх працівниками **центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів**.

...

Ввезення на територію України вантажів, товарів та інших предметів, зазначених у частині четвертій цієї статті, не допускається у разі якщо під час проведення **санітарно-епідеміологічного контролю** встановлено, що:

їх ввезення заборонено законодавством у зв'язку з небезпекою для життя і здоров'я людей;

товаросупровідна документація не містить відомостей щодо їх безпеки для життя і здоров'я людей;

їх ввезення може спричинити масові інфекційні захворювання або отруєння людей.

Дипломатичні представництва, консульські установи, торговельні представництва України за кордоном у разі виникнення в країнах їх перебування особливо небезпечних інфекційних хвороб терміново повідомляють про це центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. З урахуванням епідемічної ситуації Кабінет Міністрів України може встановити тимчасові обмеження та особливі умови щодо транспортного сполучення з цими країнами, в'їзду в

<p>та осіб без громадянства з цих країн, а також ввезення в Україну харчових продуктів, продовольчої сировини, тварин, інших вантажів, товарів і предметів, що можуть бути факторами передачі інфекції, а також виїзд громадян України до цих країн.</p> <p>...</p>	<p>Україну іноземців та осіб без громадянства з цих країн, а також ввезення в Україну харчових продуктів, продовольчої сировини, тварин, інших вантажів, товарів і предметів, що можуть бути факторами передачі інфекції, а також виїзд громадян України до цих країн.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 29. Карантин</p> <p>...</p> <p>Питання про встановлення карантину порушує перед Кабінетом Міністрів України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, за поданням головного державного санітарного лікаря України.</p> <p>...</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 29. Карантин</p> <p>...</p> <p>Питання про встановлення карантину порушує перед Кабінетом Міністрів України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 32. Обмежувальні протиепідемічні заходи</p> <p>Обмежувальні протиепідемічні заходи встановлюються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування за поданням відповідного головного державного санітарного лікаря у разі, коли в окремому населеному пункті, у дитячому виховному, навчальному чи оздоровчому закладі виник спалах інфекційної хвороби або склалася неблагополучна епідемічна ситуація, що загрожує поширенням інфекційних хвороб. Обмеженням підлягають ті види</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 32. Обмежувальні протиепідемічні заходи</p> <p>Обмежувальні протиепідемічні заходи встановлюються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у разі, коли в окремому населеному пункті, у дитячому виховному, навчальному чи оздоровчому закладі виник спалах інфекційної хвороби або склалася неблагополучна епідемічна ситуація, що загрожує поширенням інфекційних хвороб. Обмеженням підлягають ті види господарської та іншої діяльності, що можуть сприяти</p>

<p>господарської та іншої діяльності, що можуть сприяти поширенню інфекційних хвороб.</p> <p>...</p>	<p>поширенню інфекційних хвороб.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 33. Види і порядок проведення дезінфекційних заходів</p> <p>Дезінфекційні заходи поділяються на такі види: профілактичні дезінфекційні заходи - заходи, що проводяться у жилих, виробничих, навчальних, санітарно-побутових та інших приміщеннях, будівлях і спорудах, на територіях населених пунктів, у місцях масового відпочинку населення та рекреаційних зонах, в інших можливих місцях розмноження переносників збудників інфекційних хвороб. Профілактичні дезінфекційні заходи проводяться не рідше двох разів на рік - навесні та восени. Профілактичні дезінфекційні заходи проводяться органами державної санітарно-епідеміологічної служби, а також суб'єктами підприємницької діяльності на підставі відповідних договорів з підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності та громадянами; поточні дезінфекційні заходи - заходи, що систематично проводяться у закладах охорони здоров'я, на об'єктах громадського харчування та на підприємствах харчової промисловості, у приміщеннях масового перебування людей (підприємства побутового</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 33. Види і порядок проведення дезінфекційних заходів</p> <p>Дезінфекційні заходи поділяються на такі види: профілактичні дезінфекційні заходи - заходи, що проводяться у жилих, виробничих, навчальних, санітарно-побутових та інших приміщеннях, будівлях і спорудах, на територіях населених пунктів, у місцях масового відпочинку населення та рекреаційних зонах, в інших можливих місцях розмноження переносників збудників інфекційних хвороб. Профілактичні дезінфекційні заходи проводяться не рідше двох разів на рік - навесні та восени. Профілактичні дезінфекційні заходи проводяться суб'єктами підприємницької діяльності на підставі відповідних договорів з підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності та громадянами; поточні дезінфекційні заходи - заходи, що систематично проводяться у закладах охорони здоров'я, на об'єктах громадського харчування та на підприємствах харчової промисловості, у приміщеннях масового перебування людей (підприємства побутового</p>

<p>обслуговування населення, навчальні та культурно-освітні заклади тощо), а також у жилих приміщеннях під час перебування в них інфекційних хворих чи бактеріоносіїв. Поточні дезінфекційні заходи проводяться по декілька разів на день залежно від епідемічної ситуації.</p> <p>Поточні дезінфекційні заходи проводяться працівниками відповідних підприємств, установ) організацій, а в жилих приміщеннях - хворими на інфекційні хвороби, бактеріоносіями, членами їх сімей тощо;</p> <p>заклучні дезінфекційні заходи - заходи, що проводяться в осередку інфекційної хвороби після видалення з нього джерела інфекції. Заклучні дезінфекційні заходи проводяться органами державної санітарно-епідеміологічної служби.</p> <p>...</p>	<p>обслуговування населення, навчальні та культурно-освітні заклади тощо), а також у жилих приміщеннях під час перебування в них інфекційних хворих чи бактеріоносіїв. Поточні дезінфекційні заходи проводяться по декілька разів на день залежно від епідемічної ситуації.</p> <p>Поточні дезінфекційні заходи проводяться працівниками відповідних підприємств, установ) організацій, а в жилих приміщеннях - хворими на інфекційні хвороби, бактеріоносіями, членами їх сімей тощо;</p> <p>заклучні дезінфекційні заходи - заходи, що проводяться в осередку інфекційної хвороби після видалення з нього джерела інфекції. Заклучні дезінфекційні заходи проводяться зкладами охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Стаття 34. Дезінфекційні засоби</p> <p>Хімічні речовини, біологічні чинники та засоби медичного призначення, що застосовуються для проведення дезінфекційних заходів, підлягають гігієнічній регламентації та державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством.</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 34. Дезінфекційні засоби</p> <p>Хімічні речовини, біологічні чинники та засоби медичного призначення, що застосовуються для проведення дезінфекційних заходів, підлягають гігієнічній регламентації та державній реєстрації в порядку, встановленому Законом України «Про біоциди»-Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Для державної реєстрації (перереєстрації)</p>

	<p>дезінфекційного засобу центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я подається заява, в якій зазначається:</p> <p>найменування засобу (торговельне найменування мовою оригіналу, англійською та українською мовами);</p> <p>найменування заявника (адреса, телефон, телефакс, електронна адреса), для зарубіжних заявників - реєстраційний номер, для вітчизняних - код згідно з ЄДРПОУ;</p> <p>найменування виробника (адреса, телефон, телефакс, електронна адреса), для зарубіжних виробників - реєстраційний номер, для вітчизняних - код згідно з ЄДРПОУ;</p> <p>підтвердження прав власності на використання рецептури, документів досьє;</p> <p>склад засобу, форма випуску, упаковка;</p> <p>призначення засобу;</p> <p>режим використання;</p> <p>код згідно з УКТЗЕД - для імпортованого засобу;</p> <p>код згідно з ДКПП - для вітчизняного засобу;</p> <p>документ, що засвідчує надання повноважень заявнику представляти інтереси виробника (якщо заявник не є виробником);</p> <p>завірені заявником звіти і протоколи досліджень виконані лабораторіями акредитованими</p>
--	--

	<p>Національним органом України з акредитації (органи з оцінки відповідності) або акредитованими в міжнародній системі;</p> <p>проект етикетки;</p> <p>проект інструкції з використання засобу або методичних вказівок;</p> <p>зразок засобу;</p> <p>методику підтвердження відповідності засобу;</p> <p>стандартні зразки діючих речовин, валідовану методику визначення їх вмісту в засобі.</p> <p>Рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката про державну реєстрацію приймається протягом 30 днів після надходження відповідних документів.</p> <p>Підставами для відмови у видачі сертифіката є:</p> <p>порушення вимог щодо оформлення і змісту документів та/або подання їх у неповному обсязі;</p> <p>виявлення у документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;</p> <p>включення до складу небезпечного фактору, що входить до переліку небезпечних речовин, заборонених для застосування в Україні, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування політики у сфері охорони здоров'я .</p> <p>Підставою для анулювання сертифіката про державну реєстрацію дезінфекційного засобу є</p>
--	--

<p>Виробництво, зберігання, транспортування, застосування та реалізація дезінфекційних засобів здійснюються з дотриманням вимог відповідних нормативно-правових актів.</p> <p>Застосування дезінфекційних засобів, не зареєстрованих у встановленому порядку в Україні, а також тих, у процесі виготовлення, транспортування чи зберігання яких було порушено вимоги технологічних регламентів та інших нормативно-правових актів, забороняється.</p>	<p>виявлення нових властивостей засобу, які становлять небезпеку для здоров'я людини чи навколишнього природного середовища.</p> <p>Підставами для видачі дубліката сертифікату є його втрата або пошкодження.</p> <p>Видача дубліката сертифікату здійснюється за плату, на підставі заяви, протягом двох робочих днів з дня її надходження.</p> <p>Строк дії сертифікату про державну реєстрацію небезпечного фактору не обмежується.</p> <p>Виробництво, зберігання, транспортування, застосування та реалізація дезінфекційних засобів здійснюються з дотриманням вимог відповідних нормативно-правових актів.</p> <p>Застосування дезінфекційних засобів, не зареєстрованих у встановленому порядку в Україні, а також тих, у процесі виготовлення, транспортування чи зберігання яких було порушено вимоги технологічних регламентів та інших нормативно-правових актів, забороняється.</p>
---	---

<p>Стаття 35. Облік та реєстрація інфекційних хвороб</p> <p>Облік інфекційних хвороб базується на системі обов'язкової реєстрації кожного їх випадку незалежно від місця і обставин виявлення та оперативного (екстреного) повідомлення про нього відповідного органу державної санітарно-епідеміологічної служби.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 35. Облік та реєстрація інфекційних хвороб</p> <p>Облік інфекційних хвороб базується на системі обов'язкової реєстрації кожного їх випадку незалежно від місця і обставин виявлення та оперативного (екстреного) повідомлення про нього відповідним закладом охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 37. Робота в осередках інфекційних хвороб</p> <p>...</p> <p>Межі осередків інфекційних хвороб визначаються фахівцями державної санітарно-епідеміологічної служби на підставі результатів їх епідеміологічного обстеження.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 37. Робота в осередках інфекційних хвороб</p> <p>...</p> <p>Межі осередків інфекційних хвороб визначаються на підставі результатів їх епідеміологічного обстеження.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 38. Обов'язки посадових осіб закладів охорони здоров'я і медичних працівників у разі виявлення хворого на інфекційну хворобу</p> <p>Посадові особи закладів охорони здоров'я незалежно від форм власності та медичні працівники у разі виявлення хворого на інфекційну хворобу зобов'язані вжити заходів для його тимчасової ізоляції, надати невідкладну медичну допомогу, за необхідності організувати проведення поточних дезінфекційних заходів, терміново повідомити відповідний орган</p>	<p>Стаття 38. Обов'язки посадових осіб закладів охорони здоров'я і медичних працівників у разі виявлення хворого на інфекційну хворобу</p> <p>Посадові особи закладів охорони здоров'я незалежно від форм власності та медичні працівники у разі виявлення хворого на інфекційну хворобу зобов'язані вжити заходів для його тимчасової ізоляції, надати невідкладну медичну допомогу, за необхідності організувати проведення поточних дезінфекційних заходів, терміново повідомити відповідний орган</p>

<p>державної — санітарно-епідеміологічної — служби — та організувати госпіталізацію хворого до відповідного закладу охорони здоров'я.</p> <p>...</p>	<p>охорони здоров'я та організувати госпіталізацію хворого до відповідного закладу охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p align="center">Закон України “Про курорти” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, №50, ст.435)</p>	
<p align="center">Стаття 10. Експертиза проектів оголошення природних територій курортними</p> <p>Проекти оголошення природних територій курортними підлягають державній екологічній та — санітарно-гігієнічній — експертизам, які проводяться відповідно до законів України "Про державну екологічну експертизу" і "Про — забезпечення — санітарного та епідемічного благополуччя населення" .</p>	<p align="center">Стаття 10. Експертиза проектів оголошення природних територій курортними</p> <p>Проекти оголошення природних територій курортними підлягають державній екологічній експертизам, які проводяться відповідно до законів України "Про державну екологічну експертизу".</p>
<p align="center">Стаття 11. Прийняття рішень про оголошення природних територій курортними</p> <p>У разі позитивного висновку державної екологічної та санітарно-гігієнічної — експертиз щодо проектів оголошення природних територій курортними матеріали передаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері курортів:</p> <p>...</p>	<p align="center">Стаття 11. Прийняття рішень про оголошення природних територій курортними</p> <p>У разі позитивного висновку державної екологічної експертиз щодо проектів оголошення природних територій курортними матеріали передаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері курортів:</p> <p>...</p>
<p align="center">Стаття 14. Розвиток курортів</p> <p>...</p> <p>Містобудівна документація, що регламентує всі види</p>	<p align="center">Стаття 14. Розвиток курортів</p> <p>...</p> <p>Містобудівна документація, що регламентує всі види</p>

<p>будівництва на території курортів, розробляється відповідно до законів України "Про основи містобудування", "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" та інших нормативно-правових актів і підлягає обов'язковій державній екологічній та санітарно-гігієнічній експертизам.</p>	<p>будівництва на території курортів, розробляється відповідно до законів України "Про основи містобудування", "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" та інших нормативно-правових актів і підлягає обов'язковій державній екологічній експертизам.</p>
<p>Стаття 31. Перша зона (зона суворого режиму)</p> <p>...</p> <p>На території першої зони (зони суворого режиму) дозволяється провадити діяльність, пов'язану з використанням природних лікувальних факторів, на підставі науково обгрунтованих висновків і результатів державної санітарно-гігієнічної та екологічної експертиз виконувати берегоукріплювальні, протизсувні, протиобвальні, протикарстові та протиерозійні роботи, будувати хвилерізи, буни та інші гідротехнічні споруди, а також влаштовувати причали.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 31. Перша зона (зона суворого режиму)</p> <p>...</p> <p>На території першої зони (зони суворого режиму) дозволяється провадити діяльність, пов'язану з використанням природних лікувальних факторів, на підставі науково обгрунтованих висновків і результатів державної екологічної експертиз виконувати берегоукріплювальні, протизсувні, протиобвальні, протикарстові та протиерозійні роботи, будувати хвилерізи, буни та інші гідротехнічні споруди, а також влаштовувати причали.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 32. Друга зона (зона обмежень)</p> <p>...</p> <p>У разі масового поширення небезпечних та карантинних шкідників і хвороб рослин у парках, лісах та інших зелених насадженнях за погодженням з державною санітарно-епідеміологічною службою дозволяється використання нетоксичних для людини і таких, що швидко розкладаються в навколишньому природному середовищі, пестицидів.</p>	<p>Стаття 32. Друга зона (зона обмежень)</p> <p>...</p> <p>У разі масового поширення небезпечних та карантинних шкідників і хвороб рослин у парках, лісах та інших зелених насадженнях за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів дозволяється використання нетоксичних для людини і</p>

	таких, що швидко розкладаються в навколишньому природному середовищі, пестицидів.
Закон України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 49, ст.258)	
Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз	Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз
<p>1. Кабінет Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз:</p> <p>...</p> <p>3) забезпечує реалізацію державної фінансової політики та вживає заходів щодо створення та удосконалення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення протитуберкульозних заходів, у частині проведення ними таких заходів;</p> <p>...</p>	<p>1. Кабінет Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз:</p> <p>...</p> <p>3) забезпечує реалізацію державної фінансової політики та вживає заходів щодо створення та удосконалення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення протитуберкульозних заходів, у частині проведення ними таких заходів;</p> <p>...</p>
Стаття 9. Виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу	Стаття 9. Виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу
<p>...</p> <p>5. У разі погіршення епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз за поданням головного державного санітарного лікаря адміністративної території, на якій показники захворюваності на туберкульоз значно перевищують ustalений рівень для</p>	<p>...</p> <p>5. У разі погіршення епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз, якщо показники захворюваності на туберкульоз значно перевищують ustalений рівень для даної території, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування приймають</p>

<p>даної території, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування приймають рішення про проведення позачергових обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз осіб, які підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, чи інших груп населення, серед яких рівень захворюваності значно перевищує середній показник на відповідній території.</p> <p>...</p> <p>8. З метою забезпечення реєстрації випадку захворювання на туберкульоз, організації належного медичного обстеження хворого на туберкульоз, його лікування та здійснення відповідних протиепідемічних заходів медичний працівник, який виявив захворювання на туберкульоз, зобов'язаний повідомити про це головному державному санітарному лікарю відповідної адміністративної території та районному/міському фтизіатру за місцем виявлення випадку хвороби. Форма зазначеного повідомлення та порядок його подання затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.</p>	<p>рішення про проведення позачергових обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз осіб, які підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, чи інших груп населення, серед яких рівень захворюваності значно перевищує середній показник на відповідній території.</p> <p>...</p> <p>8. З метою забезпечення реєстрації випадку захворювання на туберкульоз, організації належного медичного обстеження хворого на туберкульоз, його лікування та здійснення відповідних протиепідемічних заходів медичний працівник, який виявив захворювання на туберкульоз, зобов'язаний повідомити про це районному/міському фтизіатру за місцем виявлення випадку хвороби. Форма зазначеного повідомлення та порядок його подання затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.</p>
<p>Закон України «Про нафту і газ» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 50, ст.262)</p>	

<p style="text-align: center;">Стаття 13. Види спеціальних дозволів на користування нафтогазоносними надрами</p> <p>...</p> <p>Придатність мінералізованих підземних вод для побутового та господарського використання встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p> <p>...</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 13. Види спеціальних дозволів на користування нафтогазоносними надрами</p> <p>...</p> <p>Придатність мінералізованих підземних вод для побутового та господарського використання встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів.</p> <p>...</p>
<p>Закон України “Про тваринний світ” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 14, ст.97)</p>	
<p>Стаття 34. Обов'язки користувачів об'єктами тваринного світу</p> <p>...</p> <p>Користувачі об'єктами тваринного світу, які здійснюють ведення мисливського та рибного господарства, також зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>негайно інформувати природоохоронні органи, ветеринарні, санітарно-епідеміологічні служби про виявлення захворювань тварин, погіршення стану середовища їх існування, виникнення загрози знищення та випадки загибелі тварин, здійснювати комплексні заходи щодо профілактики і боротьби із захворюваннями;</p>	<p>Стаття 34. Обов'язки користувачів об'єктами тваринного світу</p> <p>...</p> <p>Користувачі об'єктами тваринного світу, які здійснюють ведення мисливського та рибного господарства, також зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>негайно інформувати природоохоронні органи, ветеринарні про виявлення захворювань тварин, погіршення стану середовища їх існування, виникнення загрози знищення та випадки загибелі тварин, здійснювати комплексні заходи щодо профілактики і боротьби із захворюваннями;</p>

...	...
<p>Стаття 48. Охорона тварин під час застосування пестицидів і агрохімікатів</p> <p>...</p> <p>Правила зберігання, транспортування та застосування пестицидів і агрохімікатів затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p>	<p>Стаття 48. Охорона тварин під час застосування пестицидів і агрохімікатів</p> <p>...</p> <p>Правила зберігання, транспортування та застосування пестицидів і агрохімікатів затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію політику в сфері охорони здоров'я.</p>
<p>Закон України «Про питну воду та питне водопостачання» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, №16, ст.112)</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>питна вода - вода, призначена для споживання людиною (водопровідна, фасована, з бюветів, пунктів розливу, шахтних колодязів та каптажів джерел), для використання споживачами для задоволення фізіологічних, санітарно-гігієнічних, побутових та господарських потреб, а також для виробництва продукції, що потребує її використання, склад якої за органолептичними, мікробіологічними,</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>питна вода - вода, призначена для споживання людиною (водопровідна, фасована, з бюветів, пунктів розливу, шахтних колодязів та каптажів джерел), для використання споживачами для задоволення фізіологічних, санітарно-гігієнічних, побутових та господарських потреб, а також для виробництва продукції, що потребує її використання, склад якої за органолептичними, мікробіологічними,</p>

<p>паразитологічними, хімічними, фізичними та радіаційними показниками відповідає гігієнічним вимогам. Питна вода не вважається харчовим продуктом в системі питного водопостачання та в пунктах відповідності якості питної води;</p> <p>...</p> <p>пункт відповідності якості питної води - місце відбору проб води, в якому встановлюється відповідність якості води гігієнічним вимогам до питної води, а саме:</p>	<p>паразитологічними, хімічними, фізичними та радіаційними показниками відповідає вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил. Питна вода не вважається харчовим продуктом в системі питного водопостачання та в пунктах відповідності якості питної води;</p> <p>пункт відповідності якості питної води - місце відбору проб води, в якому встановлюється відповідність якості води вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил, а саме:</p>
<p>Стаття 6. Принципи державної політики у сфері питної води та питного водопостачання</p> <p>Державна політика у сфері питної води та питного водопостачання будується на принципах:</p> <p>...</p> <p>обов'язковості державної екологічної і санітарно-епідеміологічної експертизи проектів господарської, інвестиційної та іншої діяльності, яка може негативно вплинути на стан джерел і систем питного водопостачання;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 6. Принципи державної політики у сфері питної води та питного водопостачання</p> <p>Державна політика у сфері питної води та питного водопостачання будується на принципах:</p> <p>...</p> <p>обов'язковості державної екологічної експертизи проектів господарської, інвестиційної та іншої діяльності, яка може негативно вплинути на стан джерел і систем питного водопостачання;</p> <p>обов'язковості дотримання вимог державних медико-санітарних нормативів та правил;</p>

<p>Стаття 7. Гарантії прав споживачів у сфері питної води та питного водопостачання</p> <p>Держава гарантує захист прав споживачів у сфері питної води та питного водопостачання шляхом:</p> <p>...</p> <p>здійснення контролю за дотриманням законодавства у сфері питної води та питного водопостачання, проведення державного моніторингу стану води і систем питного водопостачання, екологічної і санітарно-епідеміологічної експертизи господарської та іншої діяльності, пов'язаної з використанням джерел питного водопостачання;</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>Стаття 7. Гарантії прав споживачів у сфері питної води та питного водопостачання</p> <p>Держава гарантує захист прав споживачів у сфері питної води та питного водопостачання шляхом:</p> <p>...</p> <p>здійснення контролю за дотриманням законодавства у сфері питної води та питного водопостачання, проведення державного моніторингу стану води і систем питного водопостачання, екологічної експертизи господарської та іншої діяльності, пов'язаної з використанням джерел питного водопостачання;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 13. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері питної води та питного водопостачання</p> <p>До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері питної води та питного водопостачання належать:</p> <p>...</p> <p>прийняття рішень з проведення державної екологічної та санітарно-епідеміологічної експертизи проектів господарської діяльності, що можуть негативно вплинути на якість питної води та системи питного водопостачання;</p>	<p>Стаття 13. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері питної води та питного водопостачання</p> <p>До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері питної води та питного водопостачання належать:</p> <p>...</p> <p>прийняття рішень з проведення державної екологічної експертизи проектів господарської діяльності, що можуть негативно вплинути на якість питної води та системи питного водопостачання;</p> <p>...</p>

<p>...</p> <p>Стаття 23. Права та обов'язки підприємств питного водопостачання</p> <p>Підприємства питного водопостачання мають право:</p> <p>...</p> <p>обмежувати або припиняти роботу об'єктів централізованого питного водопостачання у разі виникнення необхідності оперативного реагування на погіршення якості води в джерелах питного водопостачання і неможливості доведення її до вимог державних стандартів з повідомленням про таке відключення та його причини органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади та органів державної санітарно-епідеміологічної служби.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>Стаття 23. Права та обов'язки підприємств питного водопостачання</p> <p>Підприємства питного водопостачання мають право:</p> <p>...</p> <p>обмежувати або припиняти роботу об'єктів централізованого питного водопостачання у разі виникнення необхідності оперативного реагування на погіршення якості води в джерелах питного водопостачання і неможливості доведення її до вимог державних стандартів з повідомленням про таке відключення та його причини органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів.</p> <p>...</p>
<p>...</p> <p>Стаття 34. Зони санітарної охорони</p> <p>...</p> <p>Межі зон санітарної охорони та поясів особливого режиму встановлюються органами місцевого самоврядування за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, та органами державної санітарно-епідеміологічної служби.</p>	<p>...</p> <p>Стаття 34. Зони санітарної охорони</p> <p>...</p> <p>Межі зон санітарної охорони та поясів особливого режиму встановлюються органами місцевого самоврядування за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та</p>

<p>...</p> <p>У разі розташування зони санітарної охорони на територіях двох і більше областей її межі встановлюються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, та за погодженням із центральними органами виконавчої влади, що забезпечують реалізацію державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя, розвитку водного господарства, земельних відносин, та відповідними органами місцевого самоврядування.</p>	<p>окремих показників якості харчових продуктів.</p> <p>...</p> <p>У разі розташування зони санітарної охорони на територіях двох і більше областей її межі встановлюються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, та за погодженням із центральними органами виконавчої влади, що забезпечують реалізацію державної політики у сферах безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, розвитку водного господарства, земельних відносин, та відповідними органами місцевого самоврядування.</p>
<p>Стаття 36. Обмеження господарської та іншої діяльності в зонах санітарної охорони</p> <p>...</p> <p>У межах другого поясу зони санітарної охорони забороняється:</p> <p>...</p> <p>використання хімічних речовин без дозволу державної санітарно-епідеміологічної служби;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 36. Обмеження господарської та іншої діяльності в зонах санітарної охорони</p> <p>...</p> <p>У межах другого поясу зони санітарної охорони забороняється:</p> <p>...</p> <p>використання хімічних речовин без дозволу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів;</p>

<p style="text-align: center;">Стаття 47. Відшкодування шкоди, завданої порушенням законодавства у сфері питної води та питного водопостачання</p> <p>...</p> <p>Підприємства питного водопостачання, які порушили законодавство у сфері питної води та питного водопостачання, що призвело до виникнення захворювань, отруєнь, тривалої або тимчасової втрати працездатності, зобов'язані відшкодувати збитки споживачам та компенсувати додаткові витрати органам державної санітарно-епідеміологічної служби на проведення санітарних заходів і витрати закладів охорони здоров'я на надання медичної допомоги потерпілим.</p> <p>...</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 47. Відшкодування шкоди, завданої порушенням законодавства у сфері питної води та питного водопостачання</p> <p>...</p> <p>Підприємства питного водопостачання, які порушили законодавство у сфері питної води та питного водопостачання, що призвело до виникнення захворювань, отруєнь, тривалої або тимчасової втрати працездатності, зобов'язані відшкодувати збитки споживачам та компенсувати додаткові витрати органам державної санітарно-епідеміологічної служби на проведення санітарних заходів і витрати закладів охорони здоров'я на надання медичної допомоги потерпілим.</p> <p style="text-align: right;">...</p>
<p>Закон України “Про поховання та похоронну справу” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 7, ст.47)</p>	
<p style="text-align: center;">Стаття 21. Перепоховання останків померлих</p> <p>Перепоховання останків померлих допускається у виняткових випадках за рішенням виконавчого органу сільської, селищної, міської ради на підставі письмового звернення особи, яка здійснила поховання, виеновку органу санітарно-епідеміологічної служби, лікарського свідоцтва про смерть, дозволу виконавчого органу відповідної сільської, селищної, міської ради на</p>	<p style="text-align: center;">Стаття 21. Перепоховання останків померлих</p> <p>Перепоховання останків померлих допускається у виняткових випадках за рішенням виконавчого органу сільської, селищної, міської ради на підставі письмового звернення особи, яка здійснила поховання, лікарського свідоцтва про смерть, дозволу виконавчого органу відповідної сільської, селищної, міської ради на поховання останків на іншому кладовищі.</p>

поховання останків на іншому кладовищі.
Закон України «Про молоко та молочні продукти» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 47, ст.513)	
Стаття 13. Права та обов'язки суб'єктів господарювання	Стаття 13. Права та обов'язки суб'єктів господарювання
... Суб'єкти господарювання зобов'язані: ... забезпечувати додержання вимог санітарних та ветеринарно-санітарних норм і правил, а також за розпорядженнями посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини, здійснювати протиепідемічні та протиепізоотичні заходи з метою запобігання розповсюдженню захворювань, спільних для людей і тварин; Суб'єкти господарювання зобов'язані: ... забезпечувати додержання вимог державних медико-санітарних та ветеринарно-санітарних норм і правил, а також за розпорядженнями посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, здійснювати протиепідемічні та протиепізоотичні заходи з метою запобігання розповсюдженню захворювань, спільних для людей і тварин; ...
Закон України «Про виноград та виноградне вино» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 31, ст.419)	
Стаття 5. Загальні вимоги до виноматеріалів, вин і коньяків, умов їх виробництва	Стаття 5. Загальні вимоги до виноматеріалів, вин і коньяків, умов їх виробництва
Вина і коньяки України виготовляються згідно з правилами виробництва і зберігання тихих вин, правилами виробництва і зберігання ігристих та	Вина і коньяки України виготовляються згідно з правилами виробництва і зберігання тихих вин, правилами виробництва і зберігання ігристих та

<p>шампанських вин, правилами виробництва коньяків України, відповідними стандартами і технологічними інструкціями, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства. Для виготовлення вин і коньяків України застосовуються матеріали та речовини, дозволені для використання нормативними документами та Головним державним санітарним лікарем України.</p> <p>...</p>	<p>шампанських вин, правилами виробництва коньяків України, відповідними стандартами і технологічними інструкціями, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, політики у сфері сільського господарства. Для виготовлення вин і коньяків України застосовуються матеріали та речовини, які повинні відповідати вимогам медико-санітарних нормативів та правил.</p> <p>...</p>
<p align="center">Закон України «Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 52, ст.565)</p>	
<p align="center">Стаття 7. Повноваження центральних органів виконавчої влади щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, в межах своєї компетенції:</p> <p>...</p>	<p align="center">Стаття 7. Повноваження центральних органів виконавчої влади щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, в межах своєї компетенції:</p> <p>...</p> <p>проводить моніторинг ефективності заходів у сфері охорони здоров'я населення від шкідливих наслідків вживання тютюнових виробів, аналізує і прогнозує ситуацію із захворюваністю населення, що пов'язана</p>

<p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, в межах своєї компетенції:</p> <p>...</p> <p>проводить моніторинг ефективності заходів у сфері охорони здоров'я населення від шкідливих наслідків вживання тютюнових виробів, аналізує і прогнозує ситуацію із захворюваністю населення, що пов'язана з вживанням тютюнових виробів;</p> <p>...</p>	<p>з вживанням тютюнових виробів;</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на здоров'я населення, в межах своєї компетенції:</p> <p>...</p>
<p>Стаття 11. Вимоги щодо вмісту шкідливих для здоров'я людини речовин та інгредієнтів, що входять до складу тютюнових виробів та виділяються з тютюновим димом під час їх куріння, та інформації про шкідливі речовини та інгредієнти тютюнових виробів</p> <p>...</p> <p>Контроль за додержанням визначених законом показників вмісту нікотину та смоли, а також показників вмісту інших шкідливих для здоров'я людини речовин та інгредієнтів тютюнових виробів у</p>	<p>Стаття 11. Вимоги щодо вмісту шкідливих для здоров'я людини речовин та інгредієнтів, що входять до складу тютюнових виробів та виділяються з тютюновим димом під час їх куріння, та інформації про шкідливі речовини та інгредієнти тютюнових виробів</p> <p>...</p> <p>Контроль за додержанням визначених законом показників вмісту нікотину та смоли, а також показників вмісту інших шкідливих для здоров'я людини речовин та інгредієнтів тютюнових виробів у</p>

<p>тютюнових виробках, що виробляються, реалізуються на території України, здійснює в межах своїх повноважень центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.</p> <p>...</p>	<p>тютюнових виробках, що виробляються, реалізуються на території України, здійснює в межах своїх повноважень центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на здоров'я населення.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 15. Профілактика вживання тютюнових виробів і лікування залежності від тютюну (нікотинової залежності)</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та центри охорони здоров'я зобов'язані проводити у відповідних регіонах роботу по роз'ясненню населенню шкідливих наслідків для здоров'я людини вживання тютюнових виробів, пропагувати здоровий спосіб життя. Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері телебачення і радіомовлення, та засоби масової інформації зобов'язані сприяти зазначеним службам у проведенні цієї роботи.</p>	<p>Стаття 15. Профілактика вживання тютюнових виробів і лікування залежності від тютюну (нікотинової залежності)</p> <p>...</p> <p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, та центри охорони здоров'я зобов'язані проводити у відповідних регіонах роботу по роз'ясненню населенню шкідливих наслідків для здоров'я людини вживання тютюнових виробів, пропагувати здоровий спосіб життя. Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері телебачення і радіомовлення, та засоби масової інформації зобов'язані сприяти зазначеним службам у проведенні цієї роботи.</p>
<p>Стаття 17. Моніторинг заходів реалізації державної політики щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення</p>	<p>Стаття 17. Моніторинг заходів реалізації державної політики щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення</p>

<p>Для забезпечення реалізації основних напрямів державної політики щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, проводиться моніторинг ефективності вжитих заходів, що передбачає:</p> <p>...</p>	<p>Для забезпечення реалізації основних напрямів державної політики щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, проводиться моніторинг ефективності вжитих заходів, що передбачає:</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, № 27, ст.230)</p>	
<p>Стаття 9. Особливості утримання домашніх тварин</p> <p>...</p> <p>Дозволяється утримувати:</p> <p>...</p> <p>домашніх тварин - у "зоокутках" дитячих, освітніх, наукових, санаторно-курортних і оздоровчих закладів - з дозволу відповідного органу за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 9. Особливості утримання домашніх тварин</p> <p>...</p> <p>Дозволяється утримувати:</p> <p>...</p> <p>домашніх тварин - у "зоокутках" дитячих, освітніх, наукових, санаторно-курортних і оздоровчих закладів - з дозволу відповідного органу за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини;</p> <p>...</p>

<p>Стаття 24. Вилов та тимчасова ізоляція домашніх тварин</p> <p>...</p> <p>Тимчасовій ізоляції підлягають собаки, коти та інші домашні тварини в разі, якщо на це є відповідне рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, а також ті, що завдали тілесних ушкоджень людині або іншій домашній тварині. Тимчасова ізоляція домашніх тварин може проводитись у примусовому порядку, якщо домашня тварина є небезпечною для оточуючих.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 24. Вилов та тимчасова ізоляція домашніх тварин</p> <p>...</p> <p>Тимчасовій ізоляції підлягають собаки, коти та інші домашні тварини в разі, якщо на це є відповідне рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, а також ті, що завдали тілесних ушкоджень людині або іншій домашній тварині. Тимчасова ізоляція домашніх тварин може проводитись у примусовому порядку, якщо домашня тварина є небезпечною для оточуючих.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2009, № 42, ст.635)</p>	
<p>Стаття 9. Органи нагляду і контролю за діяльністю у сфері ідентифікації та реєстрації тварин</p> <p>Державний нагляд і контроль за дотриманням вимог щодо ідентифікації тварин здійснюються у межах повноважень центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та</p>	<p>Стаття 9. Органи нагляду і контролю за діяльністю у сфері ідентифікації та реєстрації тварин</p> <p>Державний нагляд і контроль за дотриманням вимог щодо ідентифікації тварин здійснюється у межах повноважень центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини.</p>

<p>епідемічного благополуччя населення. ...</p>	<p>...</p>
<p align="center">Закон України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 1, ст.1)</p>	
<p>Стаття 34. Особливості провадження господарської та іншої діяльності на землях спеціальних зон об'єктів енергетики ... Можливість використання земель і водойм, розташованих у санітарно-захисних зонах атомних електростанцій, з народногосподарською метою визначається тільки за погодженням з адміністрацією електростанції і центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, за умови обов'язкового радіологічного контролю продукції, що виробляється. ...</p>	<p>Стаття 34. Особливості провадження господарської та іншої діяльності на землях спеціальних зон об'єктів енергетики ... Можливість використання земель і водойм, розташованих у санітарно-захисних зонах атомних електростанцій, з народногосподарською метою визначається тільки за погодженням з адміністрацією електростанції і центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпеки використання ядерної енергії, за умови обов'язкового радіологічного контролю продукції, що виробляється. ...</p>
<p align="center">Закон України “Про регулювання містобудівної діяльності” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 34, ст.343)</p>	
<p>Стаття 21. Громадські слухання щодо врахування громадських інтересів ... 8. Для розгляду спірних питань, що виникають у процесі громадських слухань, може утворюватися погоджувальна комісія.</p>	<p>Стаття 21. Громадські слухання щодо врахування громадських інтересів ... 8. Для розгляду спірних питань, що виникають у процесі громадських слухань, може утворюватися погоджувальна комісія.</p>

<p>До складу погоджувальної комісії входять:</p> <p>1) посадові особи відповідного органу місцевого самоврядування;</p> <p>2) представники органу земельних ресурсів, природоохоронного і санітарно-епідеміологічного органу, органу містобудування та архітектури, охорони культурної спадщини та інших органів;</p> <p>...</p>	<p>До складу погоджувальної комісії входять:</p> <p>1) посадові особи відповідного органу місцевого самоврядування;</p> <p>2) представники органу земельних ресурсів, природоохоронного і органу охорони здоров'я, органу містобудування та архітектури, охорони культурної спадщини та інших органів;</p> <p>...</p>
<p>Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженому Законом України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532)</p>	
<p>6. Вишук державної санітарно-епідеміологічної експертизи діючих об'єктів, у тому числі військового та оборонного призначення</p>	<p>6. Сертифікат про державну реєстрацію (перереєстрацію) дезінфекційного засобу</p>
<p>7. Вишук державної санітарно-епідеміологічної експертизи документації на розроблені техніку, технології, устаткування, інструменти тощо</p>	<p>7. Сертифікат про державну реєстрація небезпечного фактору</p>
<p>8. Вишук державної санітарно-епідеміологічної експертизи щодо ввезення, реалізації та використання сировини, продукції (вироби, обладнання, технологічні лінії тощо) іноземного виробництва за умови відеутності даних щодо їх безпечності для здоров'я населення</p>	<p>ВИКЛЮЧИТИ</p>
<p>9. Вишук державної санітарно-епідеміологічної експертизи щодо продукції, напівфабрикатів, речовин, матеріалів та небезпечних факторів, використання, передача або збут яких може завдати шкоди здоров'ю</p>	<p>ВИКЛЮЧИТИ</p>

людей	
53. Дозвіл на проведення будь-яких діагностичних, експериментальних, випробувальних, вимірювальних робіт на підприємствах, в установах, організаціях, діяльність яких пов'язана з використанням біологічних агентів, хімічної сировини, продукції та речовин з джерелами іонізуючого та неіонізуючого випромінювання і радіоактивних речовин	виключити
<p align="center">Закон України «Про виконання програм Глобального фонду для боротьби із СНІДом, туберкульозом та малярією в Україні»</p> <p align="center">(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 19-20, ст.187)</p>	
<p align="center">Стаття 10. Моніторинг виконання програм Глобального фонду</p> <p>1. Моніторинг виконання програм та використання грантів проводиться Національним координатором спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань, і уповноваженими представниками Глобального фонду (за згодою) під час виконання програми (поточний моніторинг) і на заключному етапі її виконання (заклучний моніторинг).</p> <p>2. Для забезпечення поточного моніторингу основний</p>	<p align="center">Стаття 10. Моніторинг виконання програм Глобального фонду</p> <p>1. Моніторинг виконання програм та використання грантів проводиться Національним координатором спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, і уповноваженими представниками Глобального фонду (за згодою) під час виконання програми (поточний моніторинг) і на заключному етапі її виконання (заклучний моніторинг).</p> <p>2. Для забезпечення поточного моніторингу основний</p>

реципієнт подає ~~центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань:~~

картку моніторингу виконання програми за підсумками півріччя, підписану відповідальною особою та керівником основного реципієнта кожного півріччя;

щорічний звіт про виконання програми.

Форма і строки подання зазначених картки та звіту встановлюються ~~центральноним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань,~~ за погодженням з Національним координатором.

3. Для забезпечення проведення заключного моніторингу основний реципієнт подає ~~центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань,~~ підсумковий звіт відповідно до визначених у програмі критеріїв.

...

~~Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує~~

реципієнт подає **центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я:**

картку моніторингу виконання програми за підсумками півріччя, підписану відповідальною особою та керівником основного реципієнта кожного півріччя;

щорічний звіт про виконання програми.

Форма і строки подання зазначених картки та звіту встановлюються **центральноним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я,** за погодженням з Національним координатором.

3. Для забезпечення проведення заключного моніторингу основний реципієнт подає **центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я,** підсумковий звіт відповідно до визначених у програмі критеріїв.

...

<p>реалізацію державної політики у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань, аналізує та подає Національному координатору висновки за результатами поточного та заключного моніторингу про:</p> <p>досягнення очікуваних результатів;</p> <p>вплив результатів виконання програми на розвиток галузі охорони здоров'я у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу у державі загалом або у відповідному регіоні;</p> <p>пропозиції щодо подальшого виконання програми.</p> <p>Національний координатор готує відповідні висновки, рекомендації та заходи щодо подальшого використання грантів.</p>	<p>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, аналізує та подає Національному координатору висновки за результатами поточного та заключного моніторингу про:</p> <p>досягнення очікуваних результатів;</p> <p>вплив результатів виконання програми на розвиток галузі охорони здоров'я у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу у державі загалом або у відповідному регіоні;</p> <p>пропозиції щодо подальшого виконання програми.</p> <p>Національний координатор готує відповідні висновки, рекомендації та заходи щодо подальшого використання грантів.</p>
<p>Закон України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 41-42, ст.2024)</p>	
<p>Стаття 5. Центральні органи виконавчої влади у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів</p> <p>1. До системи органів виконавчої влади у сфері безпечності та окремих показників якості харчових</p>	<p>Стаття 5. Центральні органи виконавчої влади у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів</p> <p>1. До системи органів виконавчої влади у сфері безпечності та окремих показників якості харчових</p>

<p>продуктів належать: Кабінет Міністрів України; центральний орган виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я; центральний орган виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів (компетентний орган); центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення. ...</p>	<p>продуктів належать: Кабінет Міністрів України; центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я; центральний орган виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів (компетентний орган); ...</p>
<p>Закон України “Про ліцензування видів господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 23, ст.158)</p>	
<p>Стаття 19. Нагляд і контроль у сфері ліцензування ... 8. Для проведення перевірки органом ліцензування створюється комісія, до складу якої можуть входити виключно працівники його апарату і територіальних органів. ...</p>	<p>Стаття 19. Нагляд і контроль у сфері ліцензування ... 8. Для проведення перевірки органом ліцензування створюється комісія, до складу якої можуть входити виключно працівники його апарату і територіальних органів. У разі наявності загрози життю чи здоров'ю людей, яка безпосередньо пов'язана з провадженням ліцензіатом виду господарської діяльності, що</p>

	<p>підлягає ліцензуванню, орган ліцензування має право залучати для перевірки центральні органи виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарного та епідемічного благополуччя населення відповідно до їх компетенції.</p> <p>...</p>
--	---